

საქართველო

ფასი | დარი

გვერდები

info@geworld.net

სქიმატიკონდრიტი გრიგოლი:

გაღობა
14 მიუხს...

ალბათ, სპარსეთის ვარს ერთი უაპი ვარს კი იოხნებებდა ასეთი «ერთგული», ასეთი «გულწრფელი» ქართველი ვასალები ყოფიან

კიდევ დანერგე, ჯონ, კარგად გაეოგდის

2

ბანის ეს ტელეგრაფი შეგზარავი (გადატარების გარეშე) წინადადებით იწყება: „საქართველოს ხელისუფლების ოფიციალური პირები პირად საუბრებში იმდღაცრუებას გამოხატავენ იმის გამო, რომ საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესია საზოგადოებაში სულ უფრო მნიშვნელოვან როლს ასრულებს“. პრინციპში, აქვე შეგვიძლია დავასრულოთ ამ ტელეგრაფის ციტირება, მსჯელობა სააკაშვილის ხელისუფლებაზე, ისევე, როგორც ყოველგვარი საუბარი მასთან, რადგან ეს ფინიშია, დებარადების უანასკნელი სტადია, სადაგდვც, როგორც ჩანს, ხელისუფლების ხსენებული წარმომადგენლები მივიდნენ.

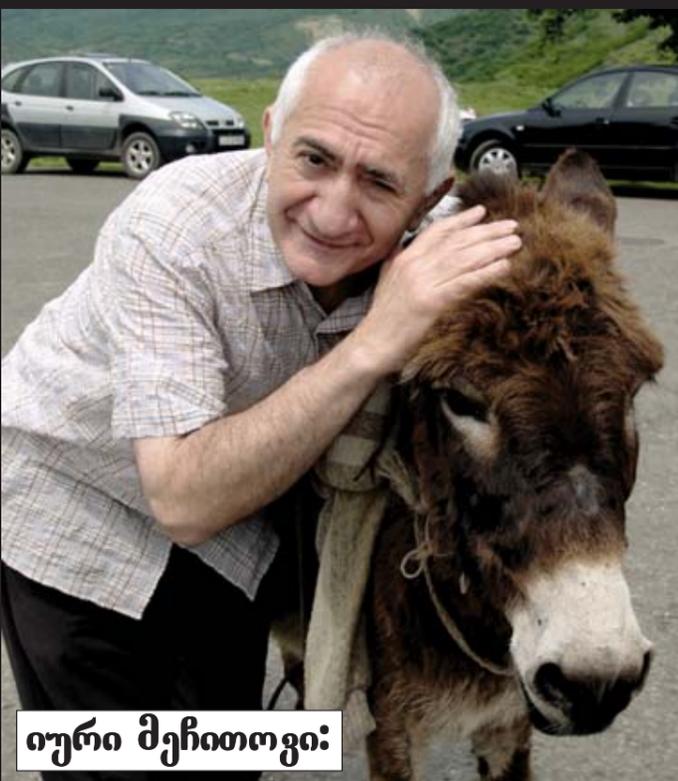
ქართველ მართლმადიდებლებს კი, «Wikileaks»-ის ამ კუბლიკაშიის გახრობის შედეგ, ალბათ, გაუჩნდებათ კითხვა : «შეიძლება თუ არა ქრისტიანს ჯიონდეს რაივე საერთო ხელისუფლებასთან, როგორც წარმომადგენლებს საქართველოში მართლმადიდებელი ეკლესიის გავლენის ზრდა აფრთხობთ?»

თემურ ქორიძე:
არჩვენები
არ შეიძლება
ქვეყნის
გადაჩენის
პანახად
8 დავსახოთ

10 დავაუ,
ზაქსანკაუზანი
და ქუთაისელი
მეტალურგები

მამა ელიზბარი:
ავტობანებით
20 უფალთან
არ მიდიან!

არნოლდ სტეფანიანი:
თუ იხიან, რომ
21 აგენტი ვარ,
დამიბტკიხონ
და დამიჭირონ

იური მეჩითოვი:

«გიჟი ხელისუფლებანი
არ უნდა იყოს...» 16

5

კალსტუსი,
სვისტოკი,
ტყლანი
და ნინა...

7

ზურაბ კვარაცხელია:

თუ სააკაშვილი
არ გავუშვით,
დავიღუპებით!

პოლიტიკა

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მაბრამ (რაც ყველაზე პარადოქსულია), მიუხედავად ამისა, გიორგი თარგამაძე პოსტ-მიშინისტურ რეალურად დამკვიდრების ბარაკოვულ შანსს მაინც შეინარჩუნებს იმ შემთხვევაში, თუ გადაწყვიტს მომენტში სააკაშვილს ისევე მოულოდნელად და ეფექტურად დაშორება, როგორც თავის დროზე — ბადრი პატარაძევილი, იძამდე კი — ასლან აბაშიძე.

თან, რომლის წარმომადგენლებს საპარტიო მართლმადიდებელი ეკლესიის ბავშვის ზრდა აფრთხილებს?

ჩვენი პატარა ბორდელიერი, ანუ პატარა აფრიკაშიც პატარა...
ჯონ ბასის ის ტელეგრამები, რომლებიც ქართველ პოლიტიკოსებთან საუბრებს აღწერს, ერთობ მოაგონებს მხიარულ ექსკურსიას გაკეთებულ ბორდელში თავისი გაბერილი პრესკურანტი და დაბერებული ლამაზმანებით, რომელთა ნაოჭებს იაფფასიანი კოსმეტიკის სქელი ფენა ფარავს.

„Wikileaks“-ის მიერ გამოქვეყნებული ზოგიერთი მასალა სწორედ ასეთ ასოციაციებს ბადებს. მაგალითად, ერთ-ერთი ტელეგრამის თანახმად, პატარა დავითაძე ამერიკელებს უთხრა, „რომ სხვები, ვისაც სურთ, შეუერთდნენ ნოღაიდელს („კონსერვატორები“, სახალხო პარტია); აკეთებდნენ მოკრძალებულ თანხას, დაახლოებით, 50 ათას დოლარს“ („ინტერპრესნიუსი“), ან კიდევ: „ალასანის პარტიის წევრები კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებენ ბარაკოვულს, რომ ის ნაბი-შიარა მომენტში შეიძლება „იყრიდნენ“ და „ალასანს“, უბრალოდ, არ აქვს სახსრები და არც წინასწარი განწყობა, რომ გადაიხადოს სოლიდური თანხა, რომელიც ბარაკოვულს შეიძლება მოითხოვოს“ (ზუსტი ტარირი ამ შემთხვევაში მითითებული არ არის).

თუმცა ყველას, ალბათ, მაინც „ხელიკმა“ (გიორგი თარგამაძის ერთ-ერთი, შედარებით მოფერებითი მეტსახელი) აჯობა. ჯერ ერთი, „Wikileaks“-ის 2010 წლის თებერვლით დათარიღებული დოკუმენტის თანახმად, „მრისტიან-დემოკრატიის“ მეროვის კანდიდატმა გიანტაშვილმა და ბანანოვმა პრესტიჟის შორის და არსებობს თუ არა ეს ზღვარი საერთოდ. ის, რაც ზოგს არჩევნების შვონია, სხვებისთვის, უბრალოდ, ბიზნეს წარმოადგენს, ფორმალური თვალსაზრისით კი, ხელისუფლებასთან თანამშრომლობა ამომრჩევლის მოტყუების საშუალებაა, გახდებოდა თუ არა ჭანტურიას ფული „ქრისტიან-დემოკრატიის“ ნაკლებად მიმზიდველი ტექნიკური სიგანისგან ძალიან შორის მდგომი ვიოლონჩელისტი (სიტყვაზე) რომ ყოფილიყო? მიუხედავად, რომ, ჭანტურიას მხარდაჭერით, როგორც ნათქვამია ამ ტელეგრამაში, „თარგამაძემ საკუთარი თავი გახსნა კრიტიკისთვის, იმასთან დაკავშირებით, რომ ის ხელისუფლების მარიონეტია“ (გეგონება, ადრე აკლებდნენ ამ მხრივ). „Wikileaks“-ის ამ პუბლიკაციის თანახმად, ბრძოლას მერის არჩევნებში გამარჯვებისთვის თარგამაძე აქტიურად არ მიიჩნევდა; მან განაცხადა, რომ „ქრისტიან-დემოკრატიის“ „თბილისის მერის არჩევნებში გამარჯვების ძალზე მცირე შანსი აქვს და ძალზე საკრებულოს არჩევნებისკენ მიმართავს. თვითდაფინანსებული კანდიდატი „ქრისტიან-დემოკრატებს“ თბილისში რევალენტურობას შეუნარჩუნებს, მისი დაკარგვა კი ძალიან ცოტას თუ დაუშვავს თარგამაძეს და „ქრისტიან-დემოკრატებს“. ჭანტურიას მხარდაჭერით, „ქრისტიან-დემოკრატებს“ საშუალება აქვთ, ფოკუსირება მოახდინონ შედარებით უმნიშვნელო არჩევნებზე, შეინარჩუნონ მხარდაჭერა და ელექტორატის ერთგვარი ტესტი ჩაატარონ“. საინტერესო კია, როგორ გრძნობენ დღეს თავს „ქრისტიან-დემოკრატების“ მიერ „ტესტირებული“ ამომრჩევლები; მსგავსი „ტესტირება“, ალბათ, ბევრ ახალ, უცნაურ განცდას უკავშირდება.

საერთოდ, ხანდახან ძალიან ძნელია იმის დადგენა, თუ სად გადის ზღვარი ქართულ პოლიტიკასა და ბანალურ პროსტიტუციას შორის და არსებობს თუ არა ეს ზღვარი საერთოდ. ის, რაც ზოგს არჩევნების შვონია, სხვებისთვის, უბრალოდ, ბიზნეს წარმოადგენს, ფორმალური თვალსაზრისით კი, ხელისუფლებასთან თანამშრომლობა ამომრჩევლის მოტყუების საშუალებაა, გახდებოდა თუ არა ჭანტურიას ფული „ქრისტიან-დემოკრატიის“ ნაკლებად მიმზიდველი ტექნიკური სიგანისგან ძალიან შორის მდგომი ვიოლონჩელისტი (სიტყვაზე) რომ ყოფილიყო? მიუხედავად, რომ, ჭანტურიას მხარდაჭერით, როგორც ნათქვამია ამ ტელეგრამაში, „თარგამაძემ საკუთარი თავი გახსნა კრიტიკისთვის, იმასთან დაკავშირებით, რომ ის ხელისუფლების მარიონეტია“ (გეგონება, ადრე აკლებდნენ ამ მხრივ). „Wikileaks“-ის ამ პუბლიკაციის თანახმად, ბრძოლას მერის არჩევნებში გამარჯვებისთვის თარგამაძე აქტიურად არ მიიჩნევდა; მან განაცხადა, რომ „ქრისტიან-დემოკრატიის“ „თბილისის მერის არჩევნებში გამარჯვების ძალზე მცირე შანსი აქვს და ძალზე საკრებულოს არჩევნებისკენ მიმართავს. თვითდაფინანსებული კანდიდატი „ქრისტიან-დემოკრატებს“ თბილისში რევალენტურობას შეუნარჩუნებს, მისი დაკარგვა კი ძალიან ცოტას თუ დაუშვავს თარგამაძეს და „ქრისტიან-დემოკრატებს“. ჭანტურიას მხარდაჭერით, „ქრისტიან-დემოკრატებს“ საშუალება აქვთ, ფოკუსირება მოახდინონ შედარებით უმნიშვნელო არჩევნებზე, შეინარჩუნონ მხარდაჭერა და ელექტორატის ერთგვარი ტესტი ჩაატარონ“. საინტერესო კია, როგორ გრძნობენ დღეს თავს „ქრისტიან-დემოკრატების“ მიერ „ტესტირებული“ ამომრჩევლები; მსგავსი „ტესტირება“, ალბათ, ბევრ ახალ, უცნაურ განცდას უკავშირდება.

რად, ბიზნეს წარმოადგენს, ფორმალური თვალსაზრისით კი, ხელისუფლებასთან თანამშრომლობა ამომრჩევლის მოტყუების საშუალებაა, გახდებოდა თუ არა ჭანტურიას ფული „ქრისტიან-დემოკრატიის“ ნაკლებად მიმზიდველი ტექნიკური სიგანისგან ძალიან შორის მდგომი ვიოლონჩელისტი (სიტყვაზე) რომ ყოფილიყო? მიუხედავად, რომ, ჭანტურიას მხარდაჭერით, როგორც ნათქვამია ამ ტელეგრამაში, „თარგამაძემ საკუთარი თავი გახსნა კრიტიკისთვის, იმასთან დაკავშირებით, რომ ის ხელისუფლების მარიონეტია“ (გეგონება, ადრე აკლებდნენ ამ მხრივ). „Wikileaks“-ის ამ პუბლიკაციის თანახმად, ბრძოლას მერის არჩევნებში გამარჯვებისთვის თარგამაძე აქტიურად არ მიიჩნევდა; მან განაცხადა, რომ „ქრისტიან-დემოკრატიის“ „თბილისის მერის არჩევნებში გამარჯვების ძალზე მცირე შანსი აქვს და ძალზე საკრებულოს არჩევნებისკენ მიმართავს. თვითდაფინანსებული კანდიდატი „ქრისტიან-დემოკრატებს“ თბილისში რევალენტურობას შეუნარჩუნებს, მისი დაკარგვა კი ძალიან ცოტას თუ დაუშვავს თარგამაძეს და „ქრისტიან-დემოკრატებს“. ჭანტურიას მხარდაჭერით, „ქრისტიან-დემოკრატებს“ საშუალება აქვთ, ფოკუსირება მოახდინონ შედარებით უმნიშვნელო არჩევნებზე, შეინარჩუნონ მხარდაჭერა და ელექტორატის ერთგვარი ტესტი ჩაატარონ“. საინტერესო კია, როგორ გრძნობენ დღეს თავს „ქრისტიან-დემოკრატების“ მიერ „ტესტირებული“ ამომრჩევლები; მსგავსი „ტესტირება“, ალბათ, ბევრ ახალ, უცნაურ განცდას უკავშირდება.

რად, ბიზნეს წარმოადგენს, ფორმალური თვალსაზრისით კი, ხელისუფლებასთან თანამშრომლობა ამომრჩევლის მოტყუების საშუალებაა, გახდებოდა თუ არა ჭანტურიას ფული „ქრისტიან-დემოკრატიის“ ნაკლებად მიმზიდველი ტექნიკური სიგანისგან ძალიან შორის მდგომი ვიოლონჩელისტი (სიტყვაზე) რომ ყოფილიყო? მიუხედავად, რომ, ჭანტურიას მხარდაჭერით, როგორც ნათქვამია ამ ტელეგრამაში, „თარგამაძემ საკუთარი თავი გახსნა კრიტიკისთვის, იმასთან დაკავშირებით, რომ ის ხელისუფლების მარიონეტია“ (გეგონება, ადრე აკლებდნენ ამ მხრივ). „Wikileaks“-ის ამ პუბლიკაციის თანახმად, ბრძოლას მერის არჩევნებში გამარჯვებისთვის თარგამაძე აქტიურად არ მიიჩნევდა; მან განაცხადა, რომ „ქრისტიან-დემოკრატიის“ „თბილისის მერის არჩევნებში გამარჯვების ძალზე მცირე შანსი აქვს და ძალზე საკრებულოს არჩევნებისკენ მიმართავს. თვითდაფინანსებული კანდიდატი „ქრისტიან-დემოკრატებს“ თბილისში რევალენტურობას შეუნარჩუნებს, მისი დაკარგვა კი ძალიან ცოტას თუ დაუშვავს თარგამაძეს და „ქრისტიან-დემოკრატებს“. ჭანტურიას მხარდაჭერით, „ქრისტიან-დემოკრატებს“ საშუალება აქვთ, ფოკუსირება მოახდინონ შედარებით უმნიშვნელო არჩევნებზე, შეინარჩუნონ მხარდაჭერა და ელექტორატის ერთგვარი ტესტი ჩაატარონ“. საინტერესო კია, როგორ გრძნობენ დღეს თავს „ქრისტიან-დემოკრატების“ მიერ „ტესტირებული“ ამომრჩევლები; მსგავსი „ტესტირება“, ალბათ, ბევრ ახალ, უცნაურ განცდას უკავშირდება.

სისულელა თუ ღალატი?

რუსებს ერთი ძველი გამოცხადება აქვთ; როდესაც ახლომდებ, თუმცა წარუმატებელ ადამიანს მიმართავენ, სევდიანად ამბობენ ხოლმე: „Эх, горюшко ты наше“. ოპოზიციურ სექტორში ყველაზე მეტად ეს ფრაზა, შესაძლოა, ირაკლი ალასანიას მიესადაგება. „Wikileaks“-ის ახალ პუბლიკაციაში მისი გვარი საკმაოდ ხშირად გვხვდება, თუმცა ამჯერად მხოლოდ ერთ მოწვევას შევხვებით, რომელიც უკვე ნახსენებ ადგილობრივ არჩევნებს ეხება. „გამოკითხვების მიხედვით, ალასანიას მალაღობი მარცხი აქვს, თუმცა ის მეორე და ბევრად ჩამორჩება

თბილისის მერს — გივი უფუღავას. ალასანიას დაღმავალი ტენდენცია შემაშფოთებელია მისი კანდიდატურისთვის. „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის“ გამოკითხვა არჩევნებს, რომ ალასანიას 10%-ს აიღებს თბილისის მერის არჩევნებზე. ეს თითქმის ნახევარია იმ მხარდაჭერისა, რომელიც მას ორი თვის წინ ჰქონდა. ალასანიას რთული პოლიტიკური ამოცანის წინაშე დგას — მისი რეიტინგები სოლიდურ პოლიტიკურ მხარდაჭერამდე გაზარდოს და მოტივაციას განცალკევებულ, საგარეო პოლიტიკაზე ფოკუსირებულ დიპლომატიიდან სანდო მერობის კანდიდატად, რომელსაც ექნება გეგმა, თუ როგორ გაუძღვება ქალაქს. ჯერჯერობით, ალასანიას ვერც ერთს ვერ აკეთებს“.

ვისაც წინასაარჩევნო პერიოდი კარგად ახსოვს, ჯონ ბასის ბლოგ შეფასებას, ალბათ, მთლიანად გაიზიარებს; გარკვეულწილად ის დღესაც კი აქტიურად არის. „ალასანიას ფოკუსირებას არ აკეთებს შედარებით იაფ მოქმედებებზე, ის ბევრ დროს ატარებს საქართველოს გარეთ, როცა თბილისში, იშვიათად ატარებს დროს საზოგადოებაში. — ნერს ბასი, — ალასანიას ბევრჯერ გადაადო საარჩევნო კამპანია და სამი თვის კამპანიის დრო დაუთმო უგულავას... ამან საზოგადოება გაუგებრობაში დატოვა მისი პლატფორმის ან გეგმების შესახებ“.

იმ მარტივი ფაქტის კონსტატაციას, რომ ირაკლი ალასანიას წინასაარჩევნო აქტიურობას მძიმე პოლიტიკური იდიოტიზმი ახასიათებდა, ამდენ ადგილს ნამდვილად არ დაუთმობდნენ, რომ არა მეორე კანდიდატის — გიორგი ჭანტურიას ზემოთ აღწერილი ისტორია, რომელსაც „Wikileaks“-ის ინფორმაციის მიხედვით თუ ვიმჯღელებთ, გაარჯვება არჩევნებში საერთოდ არ არჩებულა. შეიძლება საცხებით ბუნებრივად

რუსებს ერთი ძველი გამოცხადება აქვთ; როდესაც ახლომდებ, თუმცა წარუმატებელია მისი კანდიდატურისთვის. „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის“ გამოკითხვა არჩევნებს, რომ ალასანიას 10%-ს აიღებს თბილისის მერის არჩევნებზე. ეს თითქმის ნახევარია იმ მხარდაჭერისა, რომელიც მას ორი თვის წინ ჰქონდა. ალასანიას რთული პოლიტიკური ამოცანის წინაშე დგას — მისი რეიტინგები სოლიდურ პოლიტიკურ მხარდაჭერამდე გაზარდოს და მოტივაციას განცალკევებულ, საგარეო პოლიტიკაზე ფოკუსირებულ დიპლომატიიდან სანდო მერობის კანდიდატად, რომელსაც ექნება გეგმა, თუ როგორ გაუძღვება ქალაქს. ჯერჯერობით, ალასანიას ვერც ერთს ვერ აკეთებს“.

ნავთობის ფასი დაინიშნა

„როიტერის“ ინფორმაციით, მსოფლიოში ნავთობის ფასები ბოლო ვაჭრობის შედეგად შემცირდა. ლონდონში, InterContinental Exchange Futures-ზე Brent ტიპის ნავთობის ფასი ბარელზე 0,05 აშშ დოლარით შემცირდა და 110,44 აშშ დოლარით შეადგინა. ნიუ იორკში New York Mercantile Exchange-ზე ფასი ბარელზე 2,5 აშშ დოლარით 83,95 აშშ დოლარამდე შემცირდა.

ამ ინფორმაციის კვალდაკვალ საქართველოს ნავთობპროდუქტების იმპორტიორთა კავშირმა გაავრცელა ინფორმაცია იმის შესახებ, რომ 2011 წლის ზაფხულის განმავლობაში საქართველოში 231 129 641 კგ ბენზინისა და დიზელის სანავთობის იმპორტი განხორციელდა, რაც 21 976 648 კგ-ით მეტია გასული წლის ანალოგიური პერიოდის მონაცემთან შედარებით. რაკი იმპორტი ნავთობის გათვალისწინებული ნაწილი ნავთობის იმპორტიორთა კავშირის მიერ შედგენილია, ქართველი მომხმარებელი სანავთობის ფასების შემცირებას არ უნდა ელოდოს.

აშშ-ის სელიუფლაა უსხვილად ბანკებს უჩივის

აშშ-ის საცხოვრებელი სახლების დაფინანსების ფედერალური სააგენტო 10-ზე მეტ ბანკს, მათ შორის Bank of America-ს, JPMorgan Chase-ს, Goldman Sachs-ს და Deutsche Bank-ს, სასამართლოში უჩივის. აშშ-ის ხელისუფლება ბანკებს ბრალს სდებს 2008 წელს იპოთეკური სააგენტოებისთვის Fannie Mae და Freddie Mac ზარალის მიყენებაში. კერძოდ, საუბარია ბანკების მიერ იპოთეკური სააგენტოებისთვის არასაიმედო ფასიანი ქვალდების მიყენებაზე. ამ ქმედების შედეგად, იპოთეკურ ბაზარზე 2008 წელს მომხდარი რყევის გამო აღნიშნულმა სააგენტოებმა დაახლოებით 30 მილიარდი დოლარი დაკარგეს.

აშშ რუსეთთან არ თანამშრომლობს

აშშ რაკეტსანიანდემდეგ თავდაცვის საკითხში რუსეთთან არ თანამშრომლობს. ამის შესახებ რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა სერგეი ლავროვმა განაცხადა. „მასი ყოველთვის რჩება. ჯერ საკითხი დახურული არ არის, მაგრამ დღევანდელი მომენტისთვის არავითარი მტკიცებულება იმისა, რომ მზად არიან ჩვენთან თანამშრომლობისთვის, არ არის,“ — აღნიშნა მან. მისივე თქმით, რუსულ მხარეს არნაშენებენ, რომ ამერიკული გეგმა სრულყოფილია და არ საჭიროებს არავითარ მოდიფიკაციას, თუმცა, ლავროვის თქმით, რუსეთი მასში ხედავს პირდაპირ რისკებს თავისი სტრატეგიული შეიარაღებული ძალებისთვის.

ლონდონის გეგმობა აღიარეს

უკრაინის შინაგან საქმეთა სამინისტროს ყოფილი მენეჯერი ალექსეი პუკანჩა აღიარა, რომ ჟურნალისტი გიორგი ლონდაძე საკუთარი ხელით მოკლა, მაგრამ უარყო ჟურნალისტზე თვალთვალის შესახებ ბრალდება. ლონდაძის ქვრივის — ვალენტინა ტელიჩენკოს ინფორმაციით, პუკანჩა თავი უდანაშაულოდ ცნო 2003 წელს იმ დოკუმენტაციის განადგურების საკითხში, რომელიც ჟურნალისტზე თვალთვალს უკავშირებდა.

ქართველ პარტიულადიკატებს კი, «Wikileaks»-ის ამ პუბლიკაციის გახსნის შედეგად, ალბათ, გაუჩივებენ კითხვა: «შეიძლება თუ არა ქრისტიანის კონფესიის რეალენტურობას შეუნარჩუნებს, მისი დაკარგვა კი ძალიან ცოტას თუ დაუშვავს თარგამაძეს და «ქრისტიან-დემოკრატებს».

პოლიტიკა

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

როდესაც სენატი ამბობს, რომ „საქართველოს რეგიონები“ „ოკუპირებულია“, ის გულისხმობს, რომ ტერიტორიები რუსეთმა მიიღო, მაგრამ ევროკავშირის გამოქვეყნებულ დანაშაულებზე, რომ 2008 წლის ომი სამხრეთ ოსეთში საქართველოს შეჭრით დაიწყო. და საერთოდ, ეს ყველაფერი რა შეერთებული შტატების საქმეა?

პატრიკ ბიუკენენი: **The American Conservative**

სენატმა ხმა მისცა რეზოლუციას, რომელშიც აცხადებს, რომ საქართველოს პროვინციები — აფხაზეთი და სამხრეთ-ოსეთი — რუსეთის არმიას უკანონოდ აქვს ოკუპირებული და მან უნდა დატოვოს ეს რეგიონები და რუსეთში დაბრუნდეს. რეზოლუციას სენატმა მხარი ერთსულოვნად დაუჭირა.

ვინ პართ რვენ, რომ მოვთხოვოთ აფხაზეთს და ოსებს თბილისის გარეშე დაბრუნება?

ონებია, ოკუპირებული რუსეთის ფედერაციის მიერ, მაგრამ ამ რეგიონებში რუსებს ბევრად უფრო მიესალმებიან, ვიდრე ქართველებს. ქართველები იქიდან ძალით ორჯერ გამოდევნეს. ორივეჯერ ეს ოსებისა და აფხაზების ხელშეწყობით მოხდა. რატომ მოვიტოვებ ჩვენ, რომ ქართველებს უკან დაბრუნებისა და იქ საკუთარი მმართველობის აღდგენის უფლება მისცენ, მმართველობის, რომელიც ამ ადამიანებისთვის აშკარად მიუღებელია? ეს არის 76 წლის ამერიკული სულიკვეთება? როდესაც სენატი ამბობს,

ნუთუ ვერ ვხედავთ, რომ ფარისევლებად გამოვიყურებით?

როდესაც ალბანელი მუსლიმანები ცდილობდნენ კოსოვოს, სერბული მიწის, მიტაცებას (სერბები კი მისი შენარჩუნებისთვის იბრძოდნენ), ბილ კლინტონის ბრძანებით, სერბეთს 78 დღის განმავლობაში ბომბავდნენ. მან აჯანყებულ რეგიონში აშშ-ის არმია გაგზავნა და იქ ამერიკული ბაზა „კემპ ბონდსტილი“ შექმნა (Camp Bondsteel).

როდესაც ჩვენ კოსოვოს დამოუკიდებლობა ვაღიარებთ, რუსეთმა აფხაზეთი და სამხრეთ-ოსეთი აღიარა. ნუ-

თუ არ არის ამაში ერთგვარი სიმეტრია? ნუთუ არ გვიყვარს ლიბია, ერაყი, ირანი, სომალი, ავღანეთი და პაკისტანი, რომ კიდევ რუსებს არ ვასწავლოთ ჭკუა, როგორ უნდა მოიქცნენ ისეთ ტერიტორიებზე, რომლებიც მათთან უფრო ახლოსაა, ვიდრე ჩვენთან — ბრანდა და კუბა?

რუსეთის შავი ზღვის სანაპირო ქალაქი სოჭი, სადაც 2014 წლის ზამთრის ოლიმპიური თამაშები უნდა ჩატარდეს, აფხაზეთთან ისევე ახლოსაა, როგორც ვაშინგტონთან — დალასის აეროპორტი.

დათ ჯონ კენედისა და რონალდ რეიგანს, როდესაც რუსები კუბასა და ცენტრალურ ამერიკაში ეროვნულ არ შეგვიძლია მათი აღმფრთხილების გაგება?

მედიკალი სჯარა, რომ სააკაშვილმა 2008 წლის თავდასხმა საქართველოში კონფლიქტის რაიონის ვიზიტის შემდეგ დაგვიგება, რომლის დროსაც მან, შესაძლოა, მხანა შუქი დაინახა.

რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრი ფიქრობს, რომ საქართველოს მხარდაჭერი სენატის რეზოლუცია თბილისში „რევანშისტულ გან-

«მედიკალი სჯარა, რომ სააკაშვილმა 2008 წლის თავდასხმა საქართველოში კონფლიქტის რაიონის ვიზიტის შემდეგ დაგვიგება, რომლის დროსაც მან, შესაძლოა, მხანა შუქი დაინახა»

რა პრობლემას წარმოადგენს სენატის 175-ე რეზოლუცია?

აი — რას: აფხაზეთი და სამხრეთ-ოსეთი, უკვე 20 წელია, საქართველოს კონტროლს მიღმა არიან. როდესაც საქართველო რუსეთს გამოეყო, ეს ეთნიკური ანკლავები აჯანყდნენ და საქართველოს გამოეყვნენ. აფხაზეთი და ოსეთი ვაშინგტონის ფავორიტი მიხეილ სააკაშვილის რეჟიმს თბილისში სიძულვილით უყურებენ და ახლახან ორივემ ოფიციალურად დამოუკიდებლობა გამოაცხადა.

ვინ ვართ ჩვენ, რომ მოვთხოვთ აფხაზეთსა და ოსებს თბილისის მმართველობაში დაბრუნება?

სენატის 175-ე რეზოლუციის თანავტორმა ლინდსი გრემმა განაცხადა, რომ „რუსეთის ინტერვენცია საქართველოს მიწაზე 2008 წელს აგრესიის აქტი იყო და არა მხოლოდ საქართველოს, არამედ ყველა ახალი დემოკრატიის მიმართ“.

ეს ნეოკონსერვატორთა პროპაგანდაა. რუსული არმია

ამ რეგიონებში იმიტომ იმყოფება, რომ 2008 წლის აგვისტოში საქართველო შეიჭრა სამხრეთ-ოსეთში მისი ხელახალი ანექსიისთვის და მოკლა და დაჭრა ბევრი რუსი მშვიდობისმყოფელი. საქართველოს ინტერვენციას მოჰყვა რუსეთის არმიის მოქმედება, რომლის შედეგად რუსებმა ქართველები მათი ტერიტორიიდან გაყარეს და საქართველოს ზოგიერთი ტერიტორია თვითონ დაიკავეს.

რუსულმა არმიამ საქართველოს ტერიტორია დატოვა, მაგრამ ის დარჩა აფხაზეთსა და სამხრეთ-ოსეთში სააკაშვილისთვის შეკავების ფაქტორის სახით, რომლის აგენტებიც კონგრესში იმისთვის მუშაობენ, რომ შეერთებულ შტატებს საქართველოს მხარეს დადგომისა და რუსეთთან კონფრონტაციისკენ უბიძგონ.

როგორც გრემისა და სენატორ ჯინ შაპინის მომზადებული 175-ე რეზოლუცია ამბობს, შეერთებული შტატების პოლიტიკა შემდეგია: „აფხაზეთი და სამხრეთ-ოსეთი საქართველოს რეგი-

ონებია, ოკუპირებული რუსეთის ფედერაციის მიერ, მაგრამ ამ რეგიონებში რუსებს ბევრად უფრო მიესალმებიან, ვიდრე ქართველებს. ქართველები იქიდან ძალით ორჯერ გამოდევნეს. ორივეჯერ ეს ოსებისა და აფხაზების ხელშეწყობით მოხდა. რატომ მოვიტოვებ ჩვენ, რომ ქართველებს უკან დაბრუნებისა და იქ საკუთარი მმართველობის აღდგენის უფლება მისცენ, მმართველობის, რომელიც ამ ადამიანებისთვის აშკარად მიუღებელია? ეს არის 76 წლის ამერიკული სულიკვეთება? როდესაც სენატი ამბობს,

ნუთუ ვერ ვხედავთ, რომ ფარისევლებად გამოვიყურებით?

როდესაც ალბანელი მუსლიმანები ცდილობდნენ კოსოვოს, სერბული მიწის, მიტაცებას (სერბები კი მისი შენარჩუნებისთვის იბრძოდნენ), ბილ კლინტონის ბრძანებით, სერბეთს 78 დღის განმავლობაში ბომბავდნენ. მან აჯანყებულ რეგიონში აშშ-ის არმია გაგზავნა და იქ ამერიკული ბაზა „კემპ ბონდსტილი“ შექმნა (Camp Bondsteel).

როდესაც ჩვენ კოსოვოს დამოუკიდებლობა ვაღიარებთ, რუსეთმა აფხაზეთი და სამხრეთ-ოსეთი აღიარა. ნუ-

რა ჩაახიბა ქვემოთ აბრაამ ლინკოლს, იშპარატორ ალექსანდრე მეორეს რომ გაეოცებინა — რუსეთის იშპარატორ ვიკტორის დამოუკიდებლობას აღიარებს, და დასაძლეთ ვიკტორის აჯანყებული ანკლავის ჩინოვნიტების დაბრუნება რომ მოეთხოვებ?
ნუთუ ვერ ვხედავთ, რომ ფარისევლებად გამოვიყურებით?

სოჭისგან აღმოსავლეთით ინგუშეთი და დაღესტანია, ისლამისტების ტერორისტული თავდასხმის სამიზნეები, რომლებიც ხალიფატის შექმნისკენ მისწრაფებენ. მოსკოვის მეტროსა და დომოდეოვოს აეროპორტში კავკასიელი ტერორისტული აფეთქებები მოაწყვეს. აეროპორტზე თავდასხმის დროს 35 ადამიანი დაიღუპა და 100 დაშავდა.

პრეზიდენტი დიმიტრი მედვედევი, რომელიც შეერთებული შტატებისადმი მეგობრულადაა განწყობილი და საქართველოს ინტერვენციის მოგერიების ბრძანება გასცა, კავკასიას რუსეთის წინაშე არსებულ უდიდეს საფრთხედ ახასიათებს.

რატომ ვუჭერთ მხარს საქართველოს, ხუთმილიონიან ქვეყანას რუსეთის წინააღმდეგ, რომელიც, როგორც ჩანს, თვითგამორკვევას უჭერს მხარს? და როდესაც ვიხსენებთ, რა რეაქცია ჰქონ-

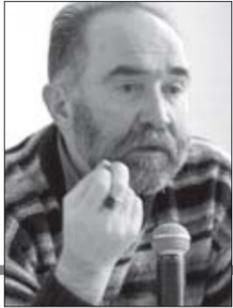
ნებებს“ გააჩენს. თუკი საქართველო კიდევ ერთ ინტერვენციას განახორციელებს და ახალი ომი გაჩაღდება, შეერთებული შტატების სენატს სერიოზული მორალური პასუხისმგებლობა დაეკისრება. როდის შეიძლება დასრულდეს ამ ქვეყნის ჩარევა სხვა სახელმწიფოების დაგეგმვაში?

პატრიკ ბიუკენენი — ამერიკელი პუბლიცისტი, პოლიტიკოსი, ტელეწამყვანი; The American Conservative-ის თანადამფუძნებელი; აშშ-ის პრეზიდენტობის კანდიდატი 1992 და 1996 წლებში; ამერიკის პრეზიდენტების: რიჩარდ ნიქსონის, ჯერალდ ფორდისა და რონალდ რეიგანის მთავარი მრჩეველი; რესპუბლიკური პარტიის უკიდურესად მემარჯვენე ფრაქციის იდეოლოგი; ავტორი წიგნისა „The Death of the West“ (დასავლეთის სიკვდილი“ 2002 წ.).

Geworld.ge-ს მიხედვით

ნუთუ არ გვიყვარს ლიბია, ერაყი, ირანი, სომალი, ავღანეთი და პაკისტანი, რომ კიდევ რუსებს არ ვასწავლოთ ჭკუა, როგორ უნდა მოიქცნენ ისეთ ტერიტორიებზე, რომლებიც მათთან უფრო ახლოსაა, ვიდრე ჩვენთან — ბრანდა და კუბა?

„ერთხელ გავსინჯე ტყლაპი და მივხვდი, რომ შემიქლო, სწორად ამის გამოყენებით დამეცინა რუსული პროპაგანდისტის. ჩვენ უკვე დავაპატენტეთ ყველა პროდუქტი, რისგანაც ტყლაპი მზადდება და, შესაბამისად, ტყლაპისგან ჰალსტუსს ჩვენ გარდა ვერავინ დაამზადებს“...

ჩაქლიკა

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

პოლიტიკურ, სპორტულ და სხვა სახის ღონისძიებებზე ქართული სახელისუფლო ელიტის ჯგუფური განავარდება ბიუჯეტის ხარჯზე უკვე ჩვეულებრივ ამბად იქცა. 1 სექტემბერს კლავიპედაში საქართველო-რუსეთის საკალათბურთო შეხვედრაზე 2.000 „გულშემატიკივარი“ გაემგზავრა, რა თქმა უნდა, მხოლოდ „ნაცმოძრაობის“ წევრები და მხარდამჭერები.

ჰალსტუსი, სპისტოკი, ტყლაპი და ნინა...

ფოტოზე, სხვა „სახეებთან“ ერთად, საქართველოს საკალათბურთო ნაკრების წევრის — ბოისას ცოლია, რომლის მათხურზეც მიხილ სააკაშვილის ფოტოა გამოსახული. ისეთი შთაბეჭდილება იქმნება, რომ იგი არა საკუთარ ქმარსა და მის გუნდს, არამედ პირადად სააკაშვილს გულშემატიკავრობს.

ნაციონალური ელიტის წარმომადგენლებმა თავი იმითაც გამოიჩინეს, რომ, რუსეთის პრემიერის შესრულებისას, სტვენითა და ქყვიტინით აიკლეს იქაურობა. აღსანიშნავია, რომ რუსებს საქართველოს პრემიერის მიმართ მსგავსი საქციელი არ უკადრებიათ. კულტურისა და სპორტის მინისტრის მოადგილე ნინა წკრიალაშვილი ჩასტვენებს შორის ისეთი თავგამოდებით ენოდა სიგარეტს, თითქოს მისი თანამდებობა პირდაპირ არ ავალდებულებს ჯანსაღი ცხოვრების წესის პოპულარიზებას!

სახელმწიფო მინისტრმა გიორგი ბარამიძემ კი ორი თითით „ვიქტორია“ — გამარჯვება გვამცნო; ჩანს, უკვე შეგვიყვანა ნატოში, ოღონდ ჩვენ არ ვიცით ამის შესახებ. რით დამთავრდა ეს „გამარჯვება“, უკვე ცნობილია: მატ-

ჩი ანგარიშით 6:58 დამთავრდა რუსეთის სასარგებლოდ. თუ ბოისას ცოლის მათხურს ვენდობით, ეს ნაგებაც სწორედ სააკაშვილის დამსახურებაა და არა ბოისას ან საქართველოს ნაკრების.

უთუოდ „კვირის ნოვაციად“ უნდა ჩათვალოს ილიას უნივერსიტეტის პროფესორი პანფილოვისა და კოალიცია „ევროპული საქართველოსთვის“ წარმომადგენლის, ლევან ჩოლოყაშვილის იდეა იმის თაობაზე, რომ საქართველოში საქმელი ჰალსტუსები გაიყიდოს. ინფორმაცია ამის შესახებ ვლადიმერ პუტინის ყოფილმა მრჩეველმა ანდრეი ილარიონოვმა საკუთარ ბლოგზე გაავრცელა. არ არის გამორიცხული, „თავისუფალ უნივერსიტეტში“ გამარჯვებულ სტუდენტებს, დიპლომებთან ერთად, „საჭმელად ვარგისი, რეფორმატორული“ ჰალსტუსები გადასცენ.

ჰალსტუსის ანოტაციაში წერია, რომ „ჰალსტუსის ჭამა“ ხელს უწყობს პირადი ცხოვრების რეფორმირებასა და ხარისხის ამაღლებას; აძლიერებს თავისუფლებისა და დემოკრატიის მადას, ეხმარება ავტორიტარიზმით დაავადე-

ბული საბჭოთა მენტალიტეტის მქონეებს; დამზადებულია ნატურალური პროდუქტით.

„საქპატენტში“ ადასტურებენ ინფორმაციას, რომ ჟურნალისტმა, ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორმა, ოლეგ პანფილოვმა ჰალსტუსის ფორმის ტყლაპებისა და ტკბილი კეკრების დიზაინზე განაცხადი წარმოადგინა, რაც უკვე განიხილება.

„ერთხელ გავსინჯე ტყლაპი და მივხვდი, რომ შემიქლო, სწორედ ამის გამოყენებით დამეცინა რუსული პროპაგანდისტის. ჩვენ უკვე დავაპატენტეთ ყველა პროდუქტი, რისგანაც ტყლაპი მზადდება და, შესაბამისად, ტყლაპისგან ჰალსტუსს ჩვენ გარდა ვერავინ დაამზადებს. სავაჭრო ქსელში ერთ კვირაში გამოვად და მსურველებს მისი შექენა შეეძლებათ. ბევრი კლიენტი გვყავს. სასტუმროებში უკვე მოგვცეს შეკვეთა და პროდუქტს ელიან... საჭმელი ჰალსტუსი ყველაზე საინტერესო ტურისტებისთვის იქნება. ნინა კვირას საქართველოში სტუმრად მყოფ რუს ჟურნალისტებს უკვე ვავაჭანეთ საჩუქრად“, — აღნიშნავს პანფილოვი.

ქნელი მისახვედრი არ უნდა იყოს, რომ სააკაშვილის ჯიბის პირობის უკვე გადამწყვეტი პარტი-ველეები ჰალსტუსით კმეპოს, რათა პრეზიდენტის სასამრცხვინო საქციელს მასობრივი და, აქედან გამომდინარე, არასაპრადიკისი სახე მისცეს. ამ ბატონებს ჰგონიათ, რომ ადამიანისთვის აუცილებელი საკვები პროდუქტით საქართველოს მოსახლეობა უკვე სრულიად არის უზრუნველყოფილი

და ხალხს ახლა უკვე საპრაზინდენტო „დელიკატესს“ სთავაზობენ.

კლავიპედას კიდევ ერთი ქართული ისტორია, „თანასწორობის ინსტიტუტის“ ყოფილი წევრის — მიმა მესხის დაკავება უკავშირდება. ის, უკვე ერთი წელია, ლიტვაში იმყოფება და პოლიტიკურ თავშესაფარს ითხოვს, გუშინ ზაინზე განაცხადი წარმოადგინა, რუსეთ-საქართველოს თამაშზე დასასწრებად ვილიუსიდან კლავიპედაში მიდიოდა და ადგილობრივმა პოლიციამ უმიზეზოდ დააკავა. ახალგაზრდული მოძრაობის აქტივისტის აზრით, მისი დაკავება საქართველოს მთავრობის თხოვნით მოხდა.

„ემინოდათ, დარბაზში, სადაც ამდენი ჟურნალისტი იმყოფებოდა, სააკაშვილის წინააღმდეგ გამოხატა არ მომენყო. როგორც ჩანს, მათთვის საშიში ვიყავი და ხმაური თავიდან აიცილეს. თამაშამდე რამდენიმე საათით ადრე, ლიტვის პოლიციამ ვილიუსი-კლავიპედას მატარებლიდან ჩამოიშვა და თამაშის დასრულებისთანავე გამათავისუფლა. ლიტველმა სამართალდამცველებმა ჩემი დაკავების ოფიციალურ მიზეზად აბსურდული მიზეზი დაასახელეს, თითქოს ემინოდათ, რუსი გულშემატიკივრები ჩემი შექენადა? მითუმეტეს არ მომენყო. თამაშზე დასასწრებად იმდენი ქართველი ჩავიდა, რაღა მაინცდამაინც ჩემი შექენადა? მითუმეტეს კავკასიური გარეგნობა ნამდვილად არ მაქვს. გარეგნობის მიხედვით, მატარებელში შემთხვევით არ გამაჩერებდნენ, რომ შევემონებინე — ქართველი ვიყავი თუ არა. წინასწარ ჰქონდათ ჩემი მონაცემები გადაგზავნილი და თვალყურს მადევნებდნენ.

როგორც კი მატარებელში ავედი, მაშინვე ჩამომსვს, — განაცხადა მიმა მესხმა.

განაცხადა მიმა მესხმა. განთავისუფლების შემდეგ მესხს ერთ-ერთმა პოლიციელმა მეგობრულად უთხრა: „ეს ყველაფერი თქვენი პრეზიდენტის გამო მოხდა და რას ერჩი, მისგან რა გინდაო“. 2009 წლის 15 ივნისს პოლიციის მთავარ სამმართველოსთან მომხდარი ინციდენტის დროს მიმა მესხი დააკავეს. მესხმა საქართველო 2010 წელს ტელეკომპანია „კავკასიის“ ეთერში ერეკვით დააკავა. მსჯავრდებულებით მომხდარი ინციდენტის შემდეგ დატოვა და ლიტვას პოლიტიკური თავშესაფარი სთხოვა.

ვიდრე „ნაცივლიტა“ გიგანტურ ხაჭაპურებს მიირთმევს და ჰალსტუსის საკვებად ვარგისიანობაზე მსჯელობით იქცევს თავს, პატიმრობაში მყოფი გიორგი დემეტრაძე პრაქტიკულად მშვიდია. ადვოკატ მარიკა ფხალაძის განცხადებით, იგი არააადამიანურ, ღირსების შემლახველ სიტუაციაში იმყოფება. მსჯავრდებულს რუსეთის №6 დაწესებულებაში გადაყვანის დღიდან არ აძლევენ იმ ბარათის გამოყენების შესაძლებლობას, რომლითაც ციხის მალაზიაში საკვებისა და პირადი ჰიგიენის საგნების ყიდვა შეუძლია.

„უკვე სამი კვირაა, დემეტრაძის ბარათი დაწესებულების თანამშრომლებს არ მიუბრუნებიათ, რაც მას სჭირდება. ბარათი დემეტრაძეს აქვს და მასზე თანხაც არის ჩარიცხული. პატიმრები ყველა ჰიგიენურ საშუალებას ბარათით ყიდულობენ, ასევე — საკვებად. თუმცა ციხის საკვებს დემეტრაძე ვერ ჭამს, მოინამლა კიდევ. ამჟამად იგი მხოლოდ წვეწვე და ხილზეა, — განა-

ცხადა ადვოკატმა და განმარტა, რომ პრობლემის მოგვარების თხოვნით სასჯელალსრულების დეპარტამენტის ხელმძღვანელსაც მიმართეს, მაგრამ მათი თხოვნა დღემდე რეაგირების გარეშეა.

საქართველოს ნაკრების ყოფილ ფეხბურთელს — გიორგი დემეტრაძეს სასამართლომ 6 წლით პატიმრობა მიუსაჯა, ხოლო დამატებითი სასჯელის სახით ქონების ჩამორთმევა დააკისრა.

„უფლებადაცვითი ორგანიზაციის — „ადამიანის უფლებათა ცენტრის“ ხელმძღვანელი უჩა ნანუაშვილი მიიჩნევს, რომ საქართველოში აპრატიკული დიკლომატიური კორუპციის წარმომადგენლები განაგრძობენ არიდავან თანხასსჯელალსრულების დანახარჯებში შეხვედრას, რომლებიც სისამართულად ირღვევან ადამიანის უფლებები და პატიმრებისათვის გაუსაძლისი პირობები. მისი აზრით, დიკლომატიური მისიები ამ ხარისით არიდავან ხელისუფლების პირდაპირ კრიტიკას, იმიტომ, რომ ასეთი საპატიმრობაში საკმაოდ აკრძალა ჩანს ის გაუსაძლისი მდგომარეობა, რომელიც, ადგილზე მისვლის შემთხვევაში, მათთან კრიტიკას მოითხოვს.

ნანუაშვილის თქმით, ახალი ციხეების უმრავლესობა ევროკავშირის დაფინანსებით არის აგებული, მათ შორის რუსეთის ის ციხეც, რომელიც ევროკავშირის ელჩმა ამასნიანათ სასჯელალსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა მინისტრთან ერთად მოინახულა.

Geworld.ge-ს მიხედვით

ლუკაშენკო პოლიტიკატიკაბს ათავისუფლებს

ბელარუსის პრეზიდენტმა ალექსანდრ ლუკაშენკომ მინსკში ბულგარეთის საგარეო საქმეთა მინისტრ ნიკოლაი მლადენოვთან შეხვედრის დროს პირობა დადო, რომ ოქტომბრის შუა რიცხვებში ყველა პოლიტიკატიკაბს გაათავისუფლებს. მლადენოვმა ლუკაშენკოსთან შეხვედრის შემდეგ ევროპული კოლეგების მიმართ მოხსენებაში აღნიშნა, რომ, პატიმრების გათავისუფლების გარდა, ბელარუსის პრეზიდენტი ხელისუფლებასა და ოპოზიციას შორის მოლაპარაკებების დაწყებას აპირებს.

„მილიონიან გარეში“ — ნახევარი მილიონით

ისრაელში „მილიონიან გარეში“ 400-დან 500 ათასამდე ადამიანი მონაწილეობდა. მათ მალალი ფასები და სოციალური უსამართლობა გააპროტესტეს. ისრაელის მედიის ინფორმაციით, მოსახლეობა კვეთის პროდუქტებზე ფასების ზრდითა და იმ ხარჯების განვივის გამო უკმაყოფილო, რომელიც მას საცხოვრებელ ფართებზე, განათლება-სა და სამედიცინო მომსახურებაზე უნევს.

ინტერვიუ

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

პოლიტიკოსებმა სცადეს არასამთავრობო ორგანიზაციების ჯიშის ორგანიზაციებად გადაქცევა და მათი გამოყენება, სოლო სამოქალაქო საზოგადოების — არასამთავრობო ორგანიზაციის წარმომადგენლები შეეცადნენ, რომ არარსებული, ნაკლებად მნიშვნელოვანი ფიგურებისგან შეექმნათ ისეთი პოლიტიკოსები, რომლებიც შედგომო მათი საყრდენი იქნებოდნენ, რომელთა მხარდობითაც მიაღწევენ თავიანთ მიზნებს.

ნანა კაკაბაძე:

დაეყარა ისეთი რეჟიმი, როგორც დროსა ნებისმიერი ადამიანის გიგანტს მიღმა მოთავსება კალიან მარტივი

სამოქალაქო საზოგადოება გააქტიურდა, მაგრამ ხელისუფლებას მის მიმართ კვლავაც აგდებული დამოკიდებულება აქვს. მიზანი ცხადია — მათი სრული დიკრედიტაცია. თუმცა მიზანთან ერთად მიზეზებიც დიდ ინტერესს იწვევს. მიზეზი კი, უპირველესად, ის არის, რომ ხელისუფლების მალაქ ეშელონებში უმთავრესად სწორედ არასამთავრობო სექტორიდან მოსული ხალხი იღებს გადაწყვეტილებას და მათ კარგად იციან საზოგადოებრივი აზრით მანიპულირება. ამ ყველაფერს სათავე ჯერ კიდევ 15 წლის წინ დაუდეს და დღეს ჩვენც მაშინ დარგული ხის ნაყოფს გვთავაზობენ. ცნობილ უფლებადამცველთან, არასამთავრობო ორგანიზაცია „ყოფილი პოლიტიკოსები — ადამიანის უფლებებისთვის“ ხელმძღვანელ ნანა კაკაბაძესთან ინტერვიუ სამოქალაქო საზოგადოებაში არსებულ უთანხმოებებზე საუბრით დავიწყეთ.

— ანუ ვიღაც იღებს გადაწყვეტილებებს და სააკაშვილი ასრულებს?
— ყოველ შემთხვევაში, ის არის მართალი ფიგურა.
— ვინ მართავს: მისი პარტნიორები ყოფილი თუ ახლანდელი სამოქალაქო სექტორიდან?
— რა თქმა უნდა. ის დღესაც არის დამოკიდებული ამ ძალებზე. ხშირ შემთხვევაში, ჩვენ ვხედავთ დამინტაჟების ნიშნებს, რაც სხვადასხვა ფორმით გამოიხატება ხოლმე. ე.წ. სამოქალაქო ფრთის წარმომადგენლებიც და სააკაშვილიც (ვიძლიან ამის დამაღვას, გაქარწყლებას, მაგ-

ისიც, რაც არ ჩანდა, ციხის გისოსებს მიღმა რაც იყო?
— რა თქმა უნდა, ერთ-ერთი ეს იყო, მაგრამ ყველაზე მთავარი იყო ის, რომ დასავლეთისთვის ეჩვენებინათ სააკაშვილის რეფორმატორული და დემოკრატიული ნაბიჯები. ეს იყო ყველაზე მისაღები დასავლეთისთვის, რაც მან გააკეთა; ისევე, როგორც ყველაზე მიუღებელი, რასაც დღეს აკეთებს. დღეს ციხეები აბსოლუტურად დახურულია.
— სამაგიეროდ, გაუმჯობესდა პატიმართა რაოდენობის მართვა?
— მე ამას იუმორით ვერ ვუყურებ და ვფიქრობ, რომ, რაც

დროზე არ თანამშრომლობდა საერთაშორისო ორგანიზაციებთან, არ იცოდა მათთან თანამშრომლობის და ურთიერთობის ენა, ამიტომაც წააგო შევარდნამ და არა იმიტომ, რომ მას პოლიტიკური ქუჩა აკლდა. მან არ იცოდა სწორედ ეს თანამედროვე ურთიერთობები, კავშირები და ის გუნდი, რომელიც მასთან ერთად დარჩა, ქვეყნის შიგნით ურთიერთობებით იყო შეზღუდული.
შევარდნის ხელისუფლებაში მხოლოდ და მხოლოდ რეფორმატორების გუნდმა იცოდა სამოქალაქო საზოგადოების ფასი, როლი და დანიშნულება და შესაძლებლობები. მეორე მხარეს დარჩენილმა პოლიტიკოსებმა კი არ იცოდნენ, რა იყო სამოქალაქო საზოგადოება. დღეს მათ დაინახეს, რომ თურმე შესაძლებელია ამის გამოყენება ძალაუფლების ხელში ასაღებად. მიგრე ნელია, სააკაშვილი სელიუსფობაშია და ორი ნელია, რაც გამოიკვეთა, რომ თურმე სამოქალაქო საზოგადოებასათვის მთავარი არის მათი მხარდობა და მათი მხარდობა მათი მხარდობაა. ახლა გაანალიზება, რომ რეჟიმისთვის მხოლოდ სწორედ ამ კალანის მხარდობითა და შეცნობით.
— არსებობს კი საქართველოში სამოქალაქო საზოგადოება? არიან ადამიანები, რომლებიც ფიქრობენ, რომ არათუ შევარდნაზე, შეიძლება სააკაშვილიც სანატრელი გავიხდეს?..
— იმედგაცრუებული ადამიანი ფიქრობს, რომ შევარდნაზე არ უნდოდა, უნდოდა უკეთესი, მოვიდა უკეთესი და მიიღო სააკაშვილი. შიში აქვს იმისა, რომ უნდა უკეთესი და შეიძლება მოვიდეს უარესი. ამ ადამიანების შიში და უარესობის მოლოდინი აბსოლუტურად გასაგებია, რადგან პოლიტიკური პროცესები საზოგადოებას მომავლის იმედს არ უჩვენს. ამიტომ ვფიქრობ, რომ დღეს ძალიან მნიშვნელოვანია სწორი სტრატეგიის დაგეგმვა და სწორი ნაბიჯების გადადგმა. შეცდომის უფლება დღეს არაა. ახლა უნდა იყოს არა მხოლოდ არა მარტო იმ პატიმარებისთვის, რომლებიც გისოსებს მიღმა არიან, არამედ გარეთ დარჩენილი მოქალაქეებისთვისაც, რომლებიც ჯერ არ არიან ციხეში, მაგრამ უსუსტად იციან, რომ დღეს დამყარდა ისეთი რეჟიმი, რომლის დროსაც ნებისმიერი ადამიანის გისოსებს მიღმა მოთავსება ძალიან მარტივია.
— ქალბატონო ნანა, როდესაც სააკაშვილი 2004 წელს გააუქმა მონიტორინგის საბჭო, მაშინ რეჟიმული განწყობა იყო და უცხოელებმაც ვერ აღიქვეს ადეკვატურად, ეგონათ, დემოკრატი მმართველი მოვიდა. თქვენ ძალიან კარგად იცოდით, რომ სააკაშვილი არანაირი დემოკრატი არ იყო და თავიდანვე აკრიტიკებდით მას. ნუთუ იმ უცხოელი უფლებადამცველის მხრიდან ასე გულუბრყვილოდ დამოკიდებულხარ იყო, რომ ვერ ხედავდნენ ამას? მათ ხომ აქვთ უამრავი ინფორმაცია სხვადასხვა ქვეყანაში არსებულ დიქტატორებზე, სადაც მოდიოდნენ ადამიანები ლიბერალიზმისა და დემოკრატიის ლოზუნგებით და ყველაფერი მთავრდებოდა ადამიანების ჩახოცვით. რატომ არ განჩნდა თავიდანვე პრევენციული განცხადებები იმასთან დაკავშირებით, რომ საქართველო შესაძლოა ამ ფონზე წავიდეს სწორედ დიქტატურისკენ და არა დემოკრატიისკენ?
— ჯერ ერთი, იმიტომ, რომ ხელისუფლებაში მოვიდნენ სამოქალაქო საზოგადოების წარმომადგენლები. ძალიან დიდი როლი ითამაშა შევარდნის გუნდმა, რომელიც მასთან დარჩა და რომელიც მერე პოლიტიკიდან განიდევნა. ეს იყო ხალხი, რომელიც თავის

თუ რეჟიმი არ შეიხვალა, არათუ შევარდნაზე, დღევანდელი სააკაშვილიც კი მოგვინებება

— ქალბატონო ნანა, რა განპირობებს სამოქალაქო საზოგადოებაში ურთიერთდაპირისპირებას? თქვენ, დიდი ხანია, მოღვაწეობთ ადამიანის უფლებათა დაცვის სფეროში. როდის იყო ყველაზე მეტად თანხმობა საზოგადოებაში და რა ინვესტაცია გაუცხოებას?
— სამოქალაქო საზოგადოების დაპირისპირების ერთ-ერთი მიზეზი ისაა, რომ სამოქალაქო საზოგადოების დაპირისპირება გადანაწილებს სხვადასხვა პოლიტიკურმა თუ არაპოლიტიკურმა ფიგურებმა.
როდესაც საქართველომ დამოუკიდებლობა მოიპოვა, სამოქალაქო საზოგადოება, არასამთავრობო ორგანიზაციები ბუნებრივად ვითარდებოდა დასავლეთთან, დემოკრატიულ ქვეყნებთან და დემოკრატიულ საერთაშორისო ორგანიზაციებთან ურთიერთობითა და თანამშრომლობით. ამ სამოქალაქო საზოგადოებას უკვე 2001-2003 წლებისთვის შექმნა სერიოზული ძალა და ისინი ხელისუფლებაზე მართლაც სერიოზულ კონტროლს ახორციელებდნენ და ქვეყანაში პროცესებს მიმართულებასაც აძლევდნენ. პოლიტიკოსებმა დაინახეს, რომ მათი გამოყენება შესაძლებელი იყო პოლიტიკური მიზნებისთვის. სამოქალაქო საზოგადოების ერთმა ნაწილმა კი დაინახა, რომ ჩვენ შეგვიძლია ასეთივე გავლენიანი ვიყოთ პოლიტიკაში და პოლიტიკას მოუბრუნდნენ.
— ეს პროცესები, ფაქტობრივად, 90-იანი წლების შუა ხანებიდან დაიწყო, როცა გამოიკვეთა ე.წ. რეფორმატორები ერთად და მან დაიწყო სამოქალაქო საზოგადოებასთან, არასამთავრობო სექტორთან თანამშრომლობა, საკუთარი სატელიტი არასამთავრობო ორგანიზაციების შექმნა და ლობირება. შესაბამისად, ბევრმა ადამიანმა ისარგებლა ხელისუფლებაში არსებული ერთი ფრთის კეთილგანწყობით და, ბუნებრივად, მასაც გაუჩნდებოდა სურვილი, რომ შემდგ

გომ იმდენად გაძლიერებულიყო, პოლიტიკაზე მოეხდინა გავლენა. ეს ტენდენცია 2004 წლიდან უფრო გამოიკვეთა.
— პოლიტიკოსებმაც დაინახეს, რომ სამოქალაქო საზოგადოება ქალაქის საზოგადოებასა და საზოგადოების ცენტრალურ ნაწილს შორის არსებული დემოკრატიის უკეთესი დემოკრატიით; ამიტომ მიმართა, რომ მათი არსებობა და გაფართოება ქვეყნისთვისაც სასარგებლო იყო.
ნებისმიერ შემთხვევაში, მეც და ჩემიანებმა ადამიანებმაც სერიოზული წვლილი შევიტანეთ ასეთი ტიპის ორგანიზაციების მოძღვრებასა და განვითარებაში. ეს ორგანიზაციები კი თურმე ორიენტირებული იყვნენ არა სამოქალაქო საზოგადოების გაძლიერებაზე, რაც არის ძირითადი არასამთავრობო სექტორის დანიშნულება, არამედ ძალაუფლების ხელში აღებაზე. სამუხარად, ამან შედეგი გამოიღო. იმ პოლიტიკოსებიდან, რომლებიც ცდილობდნენ სამოქალაქო საზოგადოების განვითარებას, მათი ერთ-ერთი ლიდერი და წარმომადგენელი ზურაბ ჟვანია იყო. იმ პოლიტიკოსებიდან, რომლებიც ცდილობდნენ სამოქალაქო საზოგადოების განვითარებას, მათი ერთ-ერთი ლიდერი და წარმომადგენელი იყო ნანა კაკაბაძე. მან დაიწყო სამოქალაქო საზოგადოებასთან, არასამთავრობო სექტორთან თანამშრომლობა, საკუთარი სატელიტი არასამთავრობო ორგანიზაციების შექმნა და ლობირება. შესაბამისად, ბევრმა ადამიანმა ისარგებლა ხელისუფლებაში არსებული ერთი ფრთის კეთილგანწყობით და, ბუნებრივად, მასაც გაუჩნდებოდა სურვილი, რომ შემდგ

ესენი ასეთი პრეტენზიებით წარსდგებოდნენ საზოგადოების წინაშე. მე, როგორც მათთან დაახლოებული ერთ-ერთი რიგით ადამიანს, მეგონა, რომ სამოქალაქო საზოგადოების ეს ნაწილი მართლაც ცდილობდა, შეეცვალა ქვეყანაში არსებული დემოკრატიის უკეთესი დემოკრატიით; ამიტომ მიმართა, რომ მათი არსებობა და გაფართოება ქვეყნისთვისაც სასარგებლო იყო.
ნებისმიერ შემთხვევაში, მეც და ჩემიანებმა ადამიანებმაც სერიოზული წვლილი შევიტანეთ ასეთი ტიპის ორგანიზაციების მოძღვრებასა და განვითარებაში. ეს ორგანიზაციები კი თურმე ორიენტირებული იყვნენ არა სამოქალაქო საზოგადოების გაძლიერებაზე, რაც არის ძირითადი არასამთავრობო სექტორის დანიშნულება, არამედ ძალაუფლების ხელში აღებაზე. სამუხარად, ამან შედეგი გამოიღო. იმ პოლიტიკოსებიდან, რომლებიც ცდილობდნენ სამოქალაქო საზოგადოების განვითარებას, მათი ერთ-ერთი ლიდერი და წარმომადგენელი ზურაბ ჟვანია იყო. იმ პოლიტიკოსებიდან, რომლებიც ცდილობდნენ სამოქალაქო საზოგადოების განვითარებას, მათი ერთ-ერთი ლიდერი და წარმომადგენელი იყო ნანა კაკაბაძე. მან დაიწყო სამოქალაქო საზოგადოებასთან, არასამთავრობო სექტორთან თანამშრომლობა, საკუთარი სატელიტი არასამთავრობო ორგანიზაციების შექმნა და ლობირება. შესაბამისად, ბევრმა ადამიანმა ისარგებლა ხელისუფლებაში არსებული ერთი ფრთის კეთილგანწყობით და, ბუნებრივად, მასაც გაუჩნდებოდა სურვილი, რომ შემდგ

რამ დაკვირვებული თვალისთვის ადვილად დასახიხია.
— ქალბატონო ნანა, თქვენ ეხმარებოდით ამ ადამიანებს, არასამთავრობო ორგანიზაციის წევრ ახალგაზრდებს, ვინც დღეს ხელისუფლებაშია სხვადასხვა დონეზე. ისინი უკვე მაშინ დაიხვედნენ ადამიანის უფლებებს. 1998 წელს, როდესაც „თავისუფლების ინსტიტუტის“ წარმომადგენლებმა საკონსტიტუციო სამართლისთან კუბო დადგეს და მოსამართლეთა ფიქლები დაწვეს, უკვე ჩანდა თუ არა, რომ ეს ადამიანები პატივს არ სცემდნენ ლიბერალურ ღირებულებებს?
— ეს ნამდვილად შემზარავი და უსიამოვნო აქცია იყო. ამას ვერაფერ უარყოფს. არასამთავრობო ორგანიზაციების ბევრმა წარმომადგენელმა იგრძნო ეს და თავი აარიდა ამ აქციას, თუმცა თითონ ამ იდეის ავტორი, ლევან რამიშვილი ფიქრობდა, რომ ეს იყო სწორი, მნიშვნელოვანი აქცია და ის ამით ამაყოფა კიდევ. ამან სერიოზული დადი დაასვა იმდროინდელ სამართალს. ეს იყო პირველი დამცირება და მოსამართლეების ღირსების პირველი შელახვა. ძალიან მძიმე შედეგით დამთავრდა ეს აქცია, ამან სულიერად გატეხა მოსამართლეები და დაინახა, მათ რომ სახელმწიფო მათ ვერ იცავდა. მაშინ ამ ინსტიტუტმა სერიოზული დარტყმა განიცადა.
— იუსტიციის სამინისტროში პენიტენციური სისტემის მონიტორინგის საბჭოც იმიტომ ხომ არ შეიქმნა „თავისუფლების ინსტიტუტის“ რეკომენდაციით, რომ არა მხოლოდ ის გამოემზებინათ, რაც მაშინდელი ხელისუფლების საქმიანობიდან შედარებით ჩანდა, არამედ

ამის შემდეგ მოხდა, ეს იყო ტრაგედია არა მარტო იმ პატიმარებისთვის, რომლებიც გისოსებს მიღმა არიან, არამედ გარეთ დარჩენილი მოქალაქეებისთვისაც, რომლებიც ჯერ არ არიან ციხეში, მაგრამ უსუსტად იციან, რომ დღეს დამყარდა ისეთი რეჟიმი, რომლის დროსაც ნებისმიერი ადამიანის გისოსებს მიღმა მოთავსება ძალიან მარტივია.
— ქალბატონო ნანა, როდესაც სააკაშვილი 2004 წელს გააუქმა მონიტორინგის საბჭო, მაშინ რეჟიმული განწყობა იყო და უცხოელებმაც ვერ აღიქვეს ადეკვატურად, ეგონათ, დემოკრატი მმართველი მოვიდა. თქვენ ძალიან კარგად იცოდით, რომ სააკაშვილი არანაირი დემოკრატი არ იყო და თავიდანვე აკრიტიკებდით მას. ნუთუ იმ უცხოელი უფლებადამცველის მხრიდან ასე გულუბრყვილოდ დამოკიდებულხარ იყო, რომ ვერ ხედავდნენ ამას? მათ ხომ აქვთ უამრავი ინფორმაცია სხვადასხვა ქვეყანაში არსებულ დიქტატორებზე, სადაც მოდიოდნენ ადამიანები ლიბერალიზმისა და დემოკრატიის ლოზუნგებით და ყველაფერი მთავრდებოდა ადამიანების ჩახოცვით. რატომ არ განჩნდა თავიდანვე პრევენციული განცხადებები იმასთან დაკავშირებით, რომ საქართველო შესაძლოა ამ ფონზე წავიდეს სწორედ დიქტატურისკენ და არა დემოკრატიისკენ?
— ჯერ ერთი, იმიტომ, რომ ხელისუფლებაში მოვიდნენ სამოქალაქო საზოგადოების წარმომადგენლები. ძალიან დიდი როლი ითამაშა შევარდნის გუნდმა, რომელიც მასთან დარჩა და რომელიც მერე პოლიტიკიდან განიდევნა. ეს იყო ხალხი, რომელიც თავის

თავის ტიპური მაგალითი იყო იმდროინდელი „მოქალაქეთა კავშირის“ რეფორმატორული გუნდი, რომელსაც ანგარდცვილი ზურაბ ჟვანია წარმოადგენდა მიხეილ სააკაშვილთან ერთად, აქეთა მხარეს კი — უკვე „თავისუფლების ინსტიტუტი“, თავისი წარმონაქმნებით. ამ ორგანიზაციების შექმნის პროცესი ღია და საჯარო იყო. ძნელი წარმოსადგენი იყო, რომ სამომავლოდ

— არა იმას, რაც საზოგადოებაში დომინირებს და საზოგადოებისთვის ცნობილია, რომ ის არალეგიტიმურია და ხალხს არ აურჩევია. მე ვფიქრობ, რომ ის დე ფაქტო პრეზიდენტია და ამის გადასინჯვას დღეს არავინ არც ცდილობს, მაგრამ რამდენად აქვს მას რეალური ძალაუფლება, აქ სერიოზული კითხვის ნიშნები ჩნდება.

— იუსტიციის სამინისტროში პენიტენციური სისტემის მონიტორინგის საბჭოც იმიტომ ხომ არ შეიქმნა „თავისუფლების ინსტიტუტის“ რეკომენდაციით, რომ არა მხოლოდ ის გამოემზებინათ, რაც მაშინდელი ხელისუფლების საქმიანობიდან შედარებით ჩანდა, არამედ

ამის შემდეგ მოხდა, ეს იყო ტრაგედია არა მარტო იმ პატიმარებისთვის, რომლებიც გისოსებს მიღმა არიან, არამედ გარეთ დარჩენილი მოქალაქეებისთვისაც, რომლებიც ჯერ არ არიან ციხეში, მაგრამ უსუსტად იციან, რომ დღეს დამყარდა ისეთი რეჟიმი, რომლის დროსაც ნებისმიერი ადამიანის გისოსებს მიღმა მოთავსება ძალიან მარტივია.
— ქალბატონო ნანა, როდესაც სააკაშვილი 2004 წელს გააუქმა მონიტორინგის საბჭო, მაშინ რეჟიმული განწყობა იყო და უცხოელებმაც ვერ აღიქვეს ადეკვატურად, ეგონათ, დემოკრატი მმართველი მოვიდა. თქვენ ძალიან კარგად იცოდით, რომ სააკაშვილი არანაირი დემოკრატი არ იყო და თავიდანვე აკრიტიკებდით მას. ნუთუ იმ უცხოელი უფლებადამცველის მხრიდან ასე გულუბრყვილოდ დამოკიდებულხარ იყო, რომ ვერ ხედავდნენ ამას? მათ ხომ აქვთ უამრავი ინფორმაცია სხვადასხვა ქვეყანაში არსებულ დიქტატორებზე, სადაც მოდიოდნენ ადამიანები ლიბერალიზმისა და დემოკრატიის ლოზუნგებით და ყველაფერი მთავრდებოდა ადამიანების ჩახოცვით. რატომ არ განჩნდა თავიდანვე პრევენციული განცხადებები იმასთან დაკავშირებით, რომ საქართველო შესაძლოა ამ ფონზე წავიდეს სწორედ დიქტატურისკენ და არა დემოკრატიისკენ?
— ჯერ ერთი, იმიტომ, რომ ხელისუფლებაში მოვიდნენ სამოქალაქო საზოგადოების წარმომადგენლები. ძალიან დიდი როლი ითამაშა შევარდნის გუნდმა, რომელიც მასთან დარჩა და რომელიც მერე პოლიტიკიდან განიდევნა. ეს იყო ხალხი, რომელიც თავის

დროზე არ თანამშრომლობდა საერთაშორისო ორგანიზაციებთან, არ იცოდა მათთან თანამშრომლობის და ურთიერთობის ენა, ამიტომაც წააგო შევარდნამ და არა იმიტომ, რომ მას პოლიტიკური ქუჩა აკლდა. მან არ იცოდა სწორედ ეს თანამედროვე ურთიერთობები, კავშირები და ის გუნდი, რომელიც მასთან ერთად დარჩა, ქვეყნის შიგნით ურთიერთობებით იყო შეზღუდული.
შევარდნის ხელისუფლებაში მხოლოდ და მხოლოდ რეფორმატორების გუნდმა იცოდა სამოქალაქო საზოგადოების ფასი, როლი და დანიშნულება და შესაძლებლობები. მეორე მხარეს დარჩენილმა პოლიტიკოსებმა კი არ იცოდნენ, რა იყო სამოქალაქო საზოგადოება. დღეს მათ დაინახეს, რომ თურმე შესაძლებელია ამის გამოყენება ძალაუფლების ხელში ასაღებად. მიგრე ნელია, სააკაშვილი სელიუსფობაშია და ორი ნელია, რაც გამოიკვეთა, რომ თურმე სამოქალაქო საზოგადოებასათვის მთავარი არის მათი მხარდობა და მათი მხარდობა მათი მხარდობაა. ახლა გაანალიზება, რომ რეჟიმისთვის მხოლოდ სწორედ ამ კალანის მხარდობითა და შეცნობით.
— არსებობს კი საქართველოში სამოქალაქო საზოგადოება? არიან ადამიანები, რომლებიც ფიქრობენ, რომ არათუ შევარდნაზე, შეიძლება სააკაშვილიც სანატრელი გავიხდეს?..
— იმედგაცრუებული ადამიანი ფიქრობს, რომ შევარდნაზე არ უნდოდა, უნდოდა უკეთესი, მოვიდა უკეთესი და მიიღო სააკაშვილი. შიში აქვს იმისა, რომ უნდა უკეთესი და შეიძლება მოვიდეს უარესი. ამ ადამიანების შიში და უარესობის მოლოდინი აბსოლუტურად გასაგებია, რადგან პოლიტიკური პროცესები საზოგადოებას მომავლის იმედს არ უჩვენს. ამიტომ ვფიქრობ, რომ დღეს ძალიან მნიშვნელოვანია სწორი სტრატეგიის დაგეგმვა და სწორი ნაბიჯების გადადგმა. შეცდომის უფლება დღეს არაა. ახლა უნდა იყოს არა მხოლოდ არა მარტო იმ პატიმარებისთვის, რომლებიც გისოსებს მიღმა არიან, არამედ გარეთ დარჩენილი მოქალაქეებისთვისაც, რომლებიც ჯერ არ არიან ციხეში, მაგრამ უსუსტად იციან, რომ დღეს დამყარდა ისეთი რეჟიმი, რომლის დროსაც ნებისმიერი ადამიანის გისოსებს მიღმა მოთავსება ძალიან მარტივია.
— ქალბატონო ნანა, როდესაც სააკაშვილი 2004 წელს გააუქმა მონიტორინგის საბჭო, მაშინ რეჟიმული განწყობა იყო და უცხოელებმაც ვერ აღიქვეს ადეკვატურად, ეგონათ, დემოკრატი მმართველი მოვიდა. თქვენ ძალიან კარგად იცოდით, რომ სააკაშვილი არანაირი დემოკრატი არ იყო და თავიდანვე აკრიტიკებდით მას. ნუთუ იმ უცხოელი უფლებადამცველის მხრიდან ასე გულუბრყვილოდ დამოკიდებულხარ იყო, რომ ვერ ხედავდნენ ამას? მათ ხომ აქვთ უამრავი ინფორმაცია სხვადასხვა ქვეყანაში არსებულ დიქტატორებზე, სადაც მოდიოდნენ ადამიანები ლიბერალიზმისა და დემოკრატიის ლოზუნგებით და ყველაფერი მთავრდებოდა ადამიანების ჩახოცვით. რატომ არ განჩნდა თავიდანვე პრევენციული განცხადებები იმასთან დაკავშირებით, რომ საქართველო შესაძლოა ამ ფონზე წავიდეს სწორედ დიქტატურისკენ და არა დემოკრატიისკენ?
— ჯერ ერთი, იმიტომ, რომ ხელისუფლებაში მოვიდნენ სამოქალაქო საზოგადოების წარმომადგენლები. ძალიან დიდი როლი ითამაშა შევარდნის გუნდმა, რომელიც მასთან დარჩა და რომელიც მერე პოლიტიკიდან განიდევნა. ეს იყო ხალხი, რომელიც თავის

ესაუბრა გონლო პინარაშვილი

გეგუნი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მისმა უწინდესობამ თავდაპირველად საჯაროდ და ყველასთვის გასაგებ ენაზე განაცხადა, — ეს კანონი ეკლესიისა და ქვეყნის წინააღმდეგ არის მიმართული. მოგვიანებით თურმე გაიკვპა, რომ ყველაფერი კარგად ყოფილა. ამას ისიც ადასტურებს, რომ მისი უწინდესობა, უკვე მთელი თვეა, გვერდინან არ იცრია სსპარტოველოს მართლმადიდებელ ეკლესიაზე მზრუნველ პრაზიდენტს. ალბათ, მისმა უწინდესობამ ჩვენზე უკეთ იცის, რომ ხელისუფლება ერთგულად დგას ეკლესიის სადარაჯოზე.

უველ პარტიას, როგორც სეკულარული ბირთვი ათი წლის განმავლობაში უხველად იქავეადა გაბატონებულ ფეოდალურ სახელმწიფო დროით უნდა აეკრძალოს არჩევნებში მონაწილეობა

თემურ ქორიძე

ჩვენ სწორედ ახლა გვიღვას «უბნურობის» ხანა და ასეთ ვითარებაში გაბარებული არჩევნები პრაზირით ვერ იქნება პოზიტიური შედეგის მომტანი

არჩევნები არ შეიძლება ქვეყნის გადარჩენის პანასხეად დავსახოთ

უკანასკნელმა ათწლეულებმა აჩვენა, რომ საქართველოში ხელისუფლება არჩევნებით არ იცვლება, ხოლო ქართული საზოგადოება მის გარშემო მიმდინარე პროცესების მიმართ სრულიად ინდიფერენტული გახდა. ღირდა თუ არა მსხვერპლის გაღებად ის „დამოუკიდებელი“ სახელმწიფო, რომელშიც დღეს ვცხოვრობთ და ამასთან დაკავშირებულ სხვა საკითხებზე „საქართველო და მსოფლიოს“ ესაუბრება ჟურნალ „ისტორიული მემკვიდრეობის“ მთავარი რედაქტორი თემურ ქორიძე.

— ბატონო თემურ, ღირდა ზვიად გამსახურდიას, მერაბ კოსტავას ბროლი, საერთოდ ეროვნული მოძრაობა, ის მსხვერპლი, რომელიც კონკრეტულმა ადამიანებმა და ქვეყანამ გაიღეს იმ სახელმწიფოდ, რომელიც დამოუკიდებლობის მოპოვებიდან 20 წლის შემდეგ მივიღეთ?

— მსგავსი შეკითხვა არაერთხელ მსმენია. ასეთი გამანადგურებელი ეჭვის არსებობა უკვე თავისთავად საგანგაშო მოვლენაა. ქართული საზოგადოება დღეს არსებობის საზღვრის მოკლებულ, ერთმანეთთან დაუკავშირებელ ამორფულ ნაწილაკებად არის დაშლილი. მის სულში ღრმა დეპრესიამ დაისადგურა და ამის გამო გარშემო მიმდინარე პროცესების მიმართ ის სრულიად ინდიფერენტული გახდა. ქართველი კაცი სულ უფრო მეტად ემსგავსება კამიუს მიერ დახატულ გაუცხოებულ მერსოს — ადამიანს, რომელმაც საყრდენი დაკარგა.

„ზოგჯერ ხალხი თვითონ ლატობს ხოლმე თავის თავსო,“

— შენიშნავდა ერთი ღრმად დაკვირვებული მწერალი და იქვე იმედისმომცემ მინიშნებასაც აკეთებდა: „ღიახ, ხალხსაც, როგორც ცის მნათობს, აქვს უფლება დაბნელებისა. ეს არაფერი, ოღონდ ისევე განათდეს და მნათობის დაბნელება ღამედ არ გადაიქცესო...“ ახლო წარსულის ჩვენი დიდი მოაზროვნე იცოდა ამგვარადვე განსაზღვრდნენ: ქართველი ერი დღეს „ავადმყოფია“, „მძინარეა“, „კლდეზე მიჯაჭვულია“, მაგრამ მას უთუოდ შესწევს უნარი „გაღვიძებისა“, „ფეხზე დადგომისა“ და „იმ ჯაჭვის განწყვეტისა“... რა იძლევა ასეთი ოპტიმიზმის საფუძველს? — ის, რომ ერი ჭეშმარიტად „უბრუნდის“ „გაღვიძების“ არის მიდრეკილი და მისი არსებობის მთელი მეტაფიზიკა სწორედ ამაზე მიგვიანიშნებს, ამიტომ დროებითი „დაბნელება“ და „მძინარეობა“ არამც და არამც მის სულთმოპოვებად არ უნდა მივიჩნიოთ. არსებობს ასეთი გამოთქმა: „საზარელი უვიცობის შედეგია“... ქართველი ერის კულტურულ-ისტორიული ენერჯის უგულ-

ვებუყოფა სწორედ ასეთი „შედევრია“.

კი, ბატონო! მრავალი პატრიოტი გულმოკლული წავიდა ამქვეყნიდან. ერთმა კარგმა პოეტმა კი ბოლოს ასეთი რამ დაიწვილა: „მე რომ საქართველო მინდა, ეს ის საქართველო არ არისო“...

ერთი შეხედვით, იმედისმომცემი აქ არაფერია, მაგრამ არც უიმედობაა! სასონარკვეთილების გრძნობა, ალბათ, მაშინ დაგვეუფლებოდა, ავტორს კმაყოფილება რომ გამოეხატა. ადამიანი, როგორც მოაზროვნე არსება, სწორედ მაშინ კვდება, როცა მას თვითკმაყოფილება შეიპყრობს და განახლების ნყურვილი დაეშორება.

წელან ჩვენი ახლო წარსულის დიდი მოაზროვნენი ვახსენე. ცხადია, აქ ილიას, აკაკის, ვაჟას, არჩილ ჯორჯაძეს, ნიკო ნიკოლაძეს და ამ რანგის სხვა მამებს ვგულისხმობდი. თითქოს გუშინ იყო, ზვიადი და მერაბი ანთებული ჩირაღდნებით რომ მოუძოდნენ მამულიშვილებს, რომლებიც, თავის მხრივ, არაფრით ჩამოუვარდებოდნენ მემამულანეთა მიერ გამოქანდაკებულ შორეულ ნიშანს. ახლა კი რას ვხედავთ? „დაიღალა თავგანწირულები, დაბერდნენ გმირები, დიდებულთა ხელზე კოცნით გაძლნენ მლიქვნელები, დიდი სიმდიდრე შეიძინეს ანგარების მოყვარულებმა“... ეს ვიქტორ ჰიუგოს სიტყვებია, საფრანგეთში უნდა მივიჩნიოთ. მაგრამ საფრანგეთი დღეს ცოცხალია და ხვალაც ცოცხალი იქნება. ხვალ საქართველოც უთუოდ გაიღვიძებს! სწორედ ამიტომ

უნდა ვიფიქროთ, რომ ბრძოლას ყოველთვის აქვს აზრი. და რაკი დღევანდელი საქართველო „ის საქართველო“ არ არის, რომლისთვისაც ჩვენ ყველანი გუშინ ერთად ვიბრძოდით, დღეს გულზე ხელის დაკრეფის დრო არ არის. დღესაც, ისევე, როგორც გუშინ და მარადეა, თვითგანახლების ნყურვილი უნდა აღვივლოთ, რადგან, როგორც ილია ბრძანებდა, „მოძრაობა და მხოლოდ მოძრაობა არის ქვეყნის ღრისა და სიცოცხლის მიმცემი“.

— ზნეობასა და სულიერებას უტყვევ ყველგან, სინოდის სხდომებზეც კი, რომელსაც ტირანის იერი ესწრებიან ძალოვანი ჩინოვნიკები. რით ვერ ვისწავლეთ, რომ ეს გზა, უფალთან ბრძოლის გზა, ტაძრამდე არამც და არამც არ მიგვიყვანს.

— სულიერება და ადამიანური ღირსება დღეს ჩვენში საგრძნობად არის დაკნინებული. როგორი გასაკვირიც უნდა იყოს, ამის ნიშნებს ყველაზე თვალსაჩინოდ სწორედ ხელი-სუფლებების წარმომადგენლები ამჟღავნებენ. ტელევიზიით ლამის ყოველდღიურად აშუქებდნენ შარაგზებზე, ბაღ-ვენახებში თუ გამოქვაბულებში გამართულ „გასვლით“ სამთავრობო სხდომებს, საიდანაც კარგად ჩანს, თუ რას დაემსგავსნენ „ძლიერნი ამა ქვეყნისანი“, ანუ მინისტრები, გუბერნატორები და მათი ამხანაგები. ამ საცოდავ არსებებს არა თუ ღირსები-სა და სულიერების, არამედ უბრალო ადამიანური სიცოცხლისუნარიანობის ნიშანწყალიც კი დაკარგული აქვთ. ისინი მონუ-

რი მორჩილების გამომხატველი მზერით შესცქერიან თავიანთ მარჩენალს და ამ უკანასკნელის წინააღმდეგ არის მიმართული. მოგვიანებით თურმე გაიკვპა, რომ ყველაფერი კარგად ყოფილა. ამას ისიც ადასტურებს, რომ მისი უწინდესობა, უკვე მთელი თვეა, გვერდინან არ იცრია სსპარტოველოს მართლმადიდებელ ეკლესიაზე მზრუნველ პრაზიდენტს. ალბათ, მისმა უწინდესობამ ჩვენზე უკეთ იცის, რომ ხელისუფლება ერთგულად დგას ეკლესიის სადარაჯოზე. სხვაგვარად რომ იყოს, ის, ალბათ, სწორედ ისე მოიქცეოდა, როგორც არც თუ შორეულ წარსულში მისი წინამორბედი — პატრიარქი ამბროსი ხელაია მოიქცა. ამ წმინდა მამამ საქვეყნოდ დაგვმო 1921 წლის ბოლშევიკური გადატრიალება და გენუის საერთაშორისო კონფერენციას საგანგებო მემორანდუმით მიმართა; მეტიც, ქაქუცა ჩოლოყაშვილის ბრძოლას ღია მხარდაჭერა გამოუცხადა და ტყვიასაც ისე უდრეკად

თქვენ შეკითხვებით, რატომ ვერ ვისწავლეთ, რომ ეს გზა ტაძრამდე არ მიგვიყვანს? რა გითხრათ? განა სურს კი ვინმეს ტაძრამდე მისვლა? მისმა უწინდესობამ თავდაპირვე-

როგორც სტუკას საერთოდ რომ არ ეთქვა ის სწორილი ფრაზა, მას გაინს გაათავისუფლებდნენ სამხატვრო სეკულარულიდან

საქართველო ჩუხეთის წინააღმდეგ
სტრასბურგის ადამიანის უფლებების ევროპულ სასამართლოში რუსეთის წინააღმდეგ საქართველოს სარჩელის საჯარო მოსმენა 22 სექტემბერს გაიმართება. სასამართლომ უნდა გადაწყვიტოს, მიიღებს თუ არა წარმოებაში ქართული მხარის სარჩელს, რომელიც სამხრეთ ოსეთში რუსეთის სამხედრო მოქმედებებს უკავშირდება. ქართულმა მხარემ პირველი სარჩელით ევროპულ სასამართლოს 2008 წლის 11 აგვისტოს მიმართა და რუსეთი ეთნიკურ წმენდაში დაადანაშაულა. მოგვიანებით, 2009 წელს, საქართველომ ევროპულ სასამართლოში კიდევ ერთი სარჩელი შეიტანა. სწორედ აღნიშნული სარჩელის განხილვა იგეგმება 22 სექტემბრისთვის.

ევროპის რეპრეზენტაციის რადარი
თურქეთის ხელისუფლება ქვეყანაში ევროპის რეპრეზენტაციის რადარის განთავსებას დათანხმდა. რადარი განკუთვნილია სარაკეტო თავდასხმის ადრეული შეტყობინებისთვის. რადარი თურქეთის ერთ-ერთ სამხედრო ბაზაზე განლაგდება. აშშ-ის მაღალჩინოსანმა, რომელიც თავდაცვის საკითხებს კურირებს, განმარტა, რომ რადარის დამონტაჟება მიმდინარე წლის ბოლოსთვის დასრულდება, მაგრამ არ დააკონკრეტა ზუსტი ადგილი, თუ სად განთავსდება რადარი.

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

**შეუძლია თუ არა დღეს ქუთაისელ მებრუნებს
ან თუნდაც საქარტველოს მოქალაქეების
აბსოლუტურ უმრავლესობას, ყველა სხვა
აუცილებელი ხარჯის განხილვის შემდეგ,
ოჯახის თითოეული წევრისთვის თვეში
12,28 კილოგრამი ხორცი შეიძინოს?**

წარმოდგენილი არ იყო: „ამ ერთი თვის წინ დავინწყეთ და დავასრულეთ კიდევ ახალი დამატებითი სველი წერტილების გაკეთება და მოწესრიგება (საუბარია ტუალეტსა და საშხაპებზე), გავაკეთეთ მუშათა სასადილო, რაც აქამდე არ არსებობდა“. რაც შეეხება შრომის ანაზღაურებას, დარგობრივი პროფკავშირის ინფორმაციით, ქარხანაში დასაქმებულთა ნაწილი კვირის განმავლობაში 60 საათს მუშაობს, ნაწილი კი — 94 საათს. შრომის კოდექსის მიხედვით, კვირაში სამუშაო დროს ნორმა 41 საათია, მის ზემოთ ნამუშევარი დრო კი განიხილება როგორც შეგანაკვეთური სამუშაო, მაგრამ ეს საათები „ჰერკულესში“ ანაზღაურდება როგორც „ჩვეულებრივი“, ნორმირებული დრო. ქარხანაში დასაქმებულთა ნაწილი ერთი კვირის განმავლობაში მუშაობს დღის რვა საათიდან საღამოს რვა საათამდე, ხოლო მომდევნო კვირას — საღამოს რვა საათიდან დღის რვა საათამდე; დღისთ მიმუშავებებს გამოსასვლელი დღე არ აქვთ.

წელთან შედარებით, 16%-ით შემცირდა, თუმცა იმ გამოსვლაში მთავარი, ალბათ, სხვა რამ — მისი საზეიმო ტონალობა იყო, საქართველოს პრემიერი ისე ამაცობდა იმით, რომ მისი თანამოქალაქეების სამსახურიდან გაგდება გამართვით, როგორც ნაპოლეონი — აუსტერლიცის გამარჯვებით.

პროფკავშირების განცხადება იმასთან დაკავშირებით, რომ სამუშაო პირობები „ჰერკულესში“ „იმდენად მძიმეა, რომ კატორღაში მომუშავე ტყვეებსაც არ ჰქონიათ არასდროს“, ვინმეს შეიძლება ზედმეტად დრამატიზებულად მოეჩვენოს, თუმცა თუ „ჰერკულესს“ კატორღას ციფრებით ხელში შევადარებთ, გამაოგნებელ დასკვნამდე მივალთ. ვნახოთ, რა ხდება კატორღაში, მაგალითად, ტრანსციმბრული მაგისტრალის უსურისისკის მონაკვეთის მშენებლობაზე 1891-1897 წლებში.

**ჩვენ საუბარს
გაჩვენებულ
ვიღებთ და
ვხედავთ, რომ
სააკაპვილის
ხელისუფლებამ
მინიგაღვი
ნორმის
დადგენაში
ფაქტობრივი
გადასახლება
საქმად
საქმად
საქმად**

ლვა 409,5 გრამისა, ახასთანავე (არ გაბიკვირდით) — 1409,5 გრამი პურს ზაფხულში და 1636 გრამს — ზამთარში. შეუძლია თუ არა დღეს ქუთაისელ მებრუნებს ან თუნდაც საქარტველოს მოქალაქეების აბსოლუტურ უმრავლესობას, ყველა სხვა აუცილებელი ხარჯის განხილვის შემდეგ, ოჯახის თითოეული წევრისთვის თვეში 12,28 კილოგრამი ხორცი შეიძინოს?

თუმცა, როგორც ჩანს, „კატორღა“, არ არის სააკაპვილისად მიკვეთი ტარმინი იმისთვის, რომ „ჰერკულესში“ მომუშავე მებრუნებს მდგომარეობა დაეხარისხებინათ.

კონცენტრაციის ბანაკის პატიმარის ყოველდღიური ულუფა 1942 წლის მაისამდე. II კატეგორიის ბანაკი, მაგალითად, გუსენვალდში იყო, სადაც კომუნის 6 წელი იჯდა; დაჰაუ და ზაქსენაუზუანი I კატეგორიის ბანაკებს მიეკუთვნებოდა და იქ კვება უკეთესი იყო; III კატეგორიის ბანაკებში კი, შესაბამისად, უარესი, თუმცა ჩვენ საუბარს გაჩვენებულს ვიღებთ და ვხედავთ, რომ სააკაპვილის ხელისუფლებამ მინიგაღვი ნორმის დადგენაში ფაქტობრივი გადასახლება საქმად საქმად.

გაგრაზაზანი

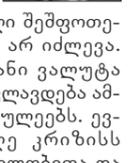
ბენიამინ მთიანიძე,
ისრაელის
პრემიერ-
მინისტრი:

ისრაელი ბოდიშს არ მოიხდის იმ თურქული ბორანის „მაგი მარმარას“ შტურმის გამო, რომელიც „თავისუფლების ფლოტილის“ სათავეში ცდილობდა ლაზარს სექტორის ბლოკადის გარღვევას 2010 წლის მაისში. ახალზელანდიელი ექს-პრემიერის — ჯეფრი ჰალმერის მეთაურობით გაეროს კომისიის ანგარიშმა არაორაზროვნად დაადასტურა, რომ ისრაელის სახელმწიფო, ფლოტილის ირგვლივ განვითარებული მოვლენებისას, საერთაშორისო სამართლის შესაბამისად მოქმედებდა და რომ მას აქვს თავდაცვის სრული და საფუძვლიანი უფლება.

newsru.com

ყოველ მანუელ ბაროზუ,
ევროკომისიის
თავმჯდომარე:

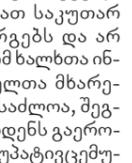

ევრო მომავალი შემოთავაზების საფუძველს არ იძლევა. ევროპის ერთიანი ვალუტა წარმატებით უმკლავდება ამჟამინდელ სირთულეებს. ევროზონა სავალე კრიზისის სრული აღჭურვილობითა და ამ პრობლემებთან გამკლავებისთვის მზადყოფნით ხვდება. დარწმუნებული ვარ, საბიუჯეტო კონსოლიდაციის ზომები და სტრუქტურული რეფორმები, მუდამ თან მდევდა ევროპის მასშტაბით ხორციელდება, სასურველ შედეგს მოიტანს. ახლა ზოგიერთს მოსონს კითხვა: გადარჩება თუ არა ევრო და ევროკავშირი? ჩემი პასუხი არის ნათელი და პირდაპირი: დიახ! თქვენ შეგიძლიათ, თამამად დადოთ ამაზე ფული და გარანტიას გაძლევთ, დაზღვევა არ დაგჭირდებათ.

newsru.com

დიმიტრი მონიავა

დიმიტრი როზოზინი,
რფ-ის მუდმივი
წარმომადგენელი
ნატოში:

დღეს ნატო ემსგავსება მსოფლიო ჟანდარმს, რომელიც თავად იყენებს გაეროს უშიშროების საბჭოს ყველა რეზოლუციას, მათ საკუთარ ინტერესებზე ირგებს და არ ითვალისწინებს იმ ხალხთა ინტერესებს, რომელთა მხარესაც იცავს. ის, შესაძლოა, შეგნებულადაც კი ახდენს გაეროსადმი საკუთარ უპატივცემულობის დემონსტრირებას, რათა აჩვენოს, რომ დღეს ნატო გაეროს ექვივალენტურია.

rg.ru

ადოლფ ჰიტლერი დაჰაუს საკონცენტრაციო ბანაკს ატოვებინებენ

მიხაილ სააკაპვილი მებრუნებს ხედავს

ნახეიჩნალებადი — ყარაბაღის სანახლადი
ბაქომ ერევანს კონფლიქტის დასარეგულირებელი ნავთობის ფორმულა შესთავაზა. აზერბაიჯანის პრეზიდენტის ადმინისტრაციის საზოგადოებრივ-პოლიტიკური საკითხების განყოფილების უფროსმა ალი გასაეევმა განაცხადა, რომ სამხრეთ კავკასიის ყველაზე დიდი და ბუნებრივი რესურსებით მდიდარი აზერბაიჯანი მხოლოდ აზერბაიჯანელებზე არ ფიქრობს. ალი გასაეევის გულწრფელი აღიარების თანახმად, სომხეთს შეუძლია ნებისმიერი რაოდენობითა და ლამის ნებისმიერი პირობებით მიიღოს ნახშირწყალბადი, ოღონდ კი აზერბაიჯანის ტერიტორიული მთლიანობის აღიარებას დათანხმდეს.

რუსეთის ფედერაციამ ლიბიის გარდამავალი ეროვნული საბჭო მოქმედ ხელისუფლებად აღიარა. ამის შესახებ აღნიშნულია რუსეთის საგარეო უწყების ოფიციალურ ვებ-გვერდზე. საგარეო საქმეთა სამინისტრო ასევე აღნიშნავს მათ მიერ აღიარებული რეფორმების პროგრამას, რომელიც მოიცავს ახალი კონსტიტუციის შემუშავებას, ახალი არჩევნების ჩატარებას და ხელისუფლების ფორმირებას. გაეროცელებულ ინფორმაციაში გამოთქმულია რწმენა, რომ ტრიპოლისა და მოსკოვის ადრინდელი შეთანხმებები მომავალშიც კეთილსინდისიერად შესრულდება.

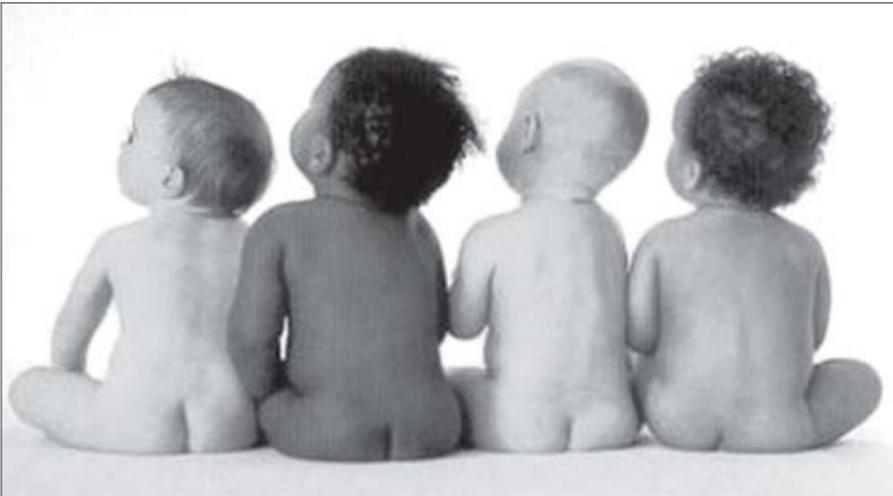
ნანა ლავროვიჩი
საერთაშორისო მსოფლიო

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

და მაინც: თუ აშშ-ის ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველო ამ დონეზე ფლობს სიტუაციას მსოფლიოში, მის ჰეგემონობას დიდი დრო არ უნერია, ხოლო, თუ მის პროტექტორატებს ამ ციფრებით აზნავს, საქუთარ მონაცემები ჩინეთს, — საქართველოში წერა-კითხვის მცოდნე ჯერაც მოსახლეობის 100 პროცენტია!

მიგრაცია იაზა დიდი დანაკარგი მოტანი აქამდეცაა, ვიდრე მეორე მსოფლიო ომი; ქართულ მეხნიერთა კვლევების მიხედვით, ქვეყნიდან საშუალოდ გასულ ალბათობაზე დასახლებულნი არიან უკვე 700 ათასი კაცი მონაწილეობა, მათგან 300 ათასი დიდიანია. რომ არა მიგრაცია, საქართველოში 15-20 ათასით მეტი ბავშვი დაიბადებოდა. ამავე დროს 4 წლამდე ასაკის ბავშვების რაოდენობა, 1989 წელთან შედარებით, განახევრდა, ხოლო 5-9 წლის ბავშვების რაოდენობა ერთი მესამედით შემცირდა.

დემოგრაფიის ნახევარული თავისებურებანი

ქართული ფორუმები შოკში ჩააგდო ინფორმაციამ იმის შესახებ, რომ „ქვეყანაში მოსახლეობა ყოველწლიურად 0,326%-ით მცირდება, ანუ ყოველ წელს იღუპება (ქვეყნიდან გარბის) დაახლოებით 15 ათასი ადამიანი მეტი, ვიდრე იბადება, რაც მსოფლიო ქვეყნების მაჩვენებელში ლამის ყველაზე უარესია (217-ე ადგილი). რაც შეეხება ახალდაბადებულებს და ე.წ. ბები-ბუმზე ლაპარაკს, აქ 179-ე ადგილზე ვართ, ათას მოსახლეზე 10,73 დაბადებულთ. ამ ფონზე კი ქვეყანა აღარ აფინანსებს მშობიარობას, რომ აღარაფერი ვთქვათ მეორე, მესამე და შემდგომი შვილების ყოლის კომპენსაციებსა და ნახალისებებზე“.

როგორ უცნაურადაც უნდა მოგეჩვენოს, ეს მონაცემები აშშ ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველოს ოფიციალური ვებგვერდიდანაა აღებული. თურმე, 2011 წლის ივლისის მდგომარეობით, საქართველოს მოსახლეობა 4 მილიონ 585 ათას 874 ყოფილა.

არადა, სხვა კომპეტენტური წყაროების მიხედვით, თუ 1989 წლის აღწერის შედეგად 5 მილიონ 499 ათასი ვყოფილართ, 2002 წლის აღწერამ 4 მილიონ 371 ათას 500 აჩვენა, ხოლო 2010 წელს კიდევ უფრო ნაკლები — 4 მილიონ 436 ათას 400. მამ, ლუარსაბ თათქარიძის არ იყოს, „გაფრენილან“: 13 წელიწადში მილიონ ასოცი ათასით დაკარგულია, მაგრამ შემდგომ 9 წელიწადში „გვიბარტყია“ და ერთბაშად 150 ათასით მეტი გაავმდარვართ.

შეგახსენებთ, მოსახლეობის აღწერა სწორედ იმ 2002 წელს ჩატარდა, რომელსაც 2003 წლის „ვარდების რევოლუცია“ მოჰყვა. იმასაც შეგახსენებთ, რომ რევოლუციის საბაბად „ამომრჩეველთა გაყალბებული სია“ იქცა. იმასაც შეგახსენებთ, რომ მაშინდელი ოპოზიცია (დღეს რომ თავად ითვლის მოსახლეობასაც და ამომრჩეველსაც) ხმის ჩახლქვამდე გაკიოდა, რომ საქართველოში არც ამდენი მოსახლეობაა და არც ამდენი ამომრჩეველი. უკაცრავად, მაგრამ ისიც უნდა შეგახსენოთ, რომ მაშინ 3 მილიონ 200 ათასი

ამომრჩეველი იყო რეგისტრირებული. უკანასკნელ არჩევნებზე ამომრჩეველთა „გაბერილობა რაოდენობამ“ კვლავ „იბარტყა“ და 3 მილიონ 700 ათასს გადააჭარბა.

რა ხდება? — იკითხავდა გაცილებული სახით კოკა ყანდიაშვილი, მაგრამ, შევარდნამის „რეჟიმისგან“ განსხვავებით, მას დღევანდელი ხელისუფლება კითხვის დასმის საშუალებას არ აძლევს. ხდება ძალიან მარტივი რამ: როგორც საბჭოთა სასკოლო სახელმძღვანელოებში (კავის რუსეთი და ტრაქტორკომბაინები რომ ესაბა შედარებისთვის — „რევოლუციამდე და რევოლუციის შემდეგ“) სურათი მკვეთრად უნდა განსხვავდებოდეს რევოლუციის შემდგომი სიტუაციის სასარგებლოდ. ამიტომ თურმე ჩვენ მეტნი გავსებით 2002 წელთან შედარებით, ხოლო თუ მეტნი ვართ, ამომრჩეველიც მეტი გვეყოლება, ვიდრე რევოლუციამდე. ამიტომ არც ის უნდა გაბვიპირდეს, თუ მომავალ, 2012 და 2013 წლების არჩევნებისთვის ჩვენი ამომრჩეველის რაოდენობა 4 მილიონს გადააჭარბებს.

ამის დათვლა კვლავ ამერიკული მონაცემების მიხედვით შეიძლება. მოსახლეობის ასაკობრივი სტრუქტურა ასე გამოიყურება: 14 წლამდე მოსახლეობა — 15,6%; 15-64 წლისა — 68,3%; 65 წლის ზემოთ — 16%. 15 წლამდე და 15 წელს ზემოთ მოსახლეობის

დაყოფა კიდევ ერთ შესაძლებლობას შეიცავს: ვერასოდეს ზუსტად ვერ დაადგენ სრულწლოვანი (ანუ საარჩევნო ხმის უფლების მქონე) მოქალაქეთა რაოდენობას. ესეც იმ ხმების რეზერვია, რომელიც მუდამ ხელისუფლების სასარგებლოდ მოქმედებს არჩევნების დღეს.

როგორც ჩანს, შიშობიერებაში შტატების ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველო ბრამად ენდობა სააკაშვილის ხელისუფლების მიერ მიწოდებული ინფორმაციის დინამიკაზე შემთხვევებით ამ შეუსაბამობებს უთუოდ შეამჩნევდა.

სინამდვილეში ქართველ მეცნიერთა კვლევები გაცილებით უფრო მძიმე სურათს წარმოაჩენს: 1990-2000 წლებში საქართველოს მოსახლეობა, 1970-1980 წლებთან შედარებით, 1,5-ჯერ და მეტჯერ შემცირდა, ანუ ნახევარი მილიონი ბავშვი არ დაიბადა. ქვეყნიდან შრომისუნარიანი მოსახლეობა გაედინება. გასულების რაოდენობაში 20-50 წლისანი ორჯერ მეტნი არიან, ვიდრე დარჩენილებში. 1989 წლიდან 2002 წლამდე მოსახლეობა საქართველოში 19,1%-ით შემცირდა. 25-34 წლისანი 30,8%-ით ნაკლებია, ხოლო დანარჩენი მოსახლეობა 16,8%-ით შემცირდა.

მიგრაცია იაზა დიდი დანაკარგის მომტანი აღმოჩნდა საქართველოსთვის, ვიდრე მეორე მსოფლიო ომი; ქართველ მცოდნეთა კვლევების მიხედვით, ქვეყნიდან გასულია მოსახლეობის 16,8%-ით შემცირდა.

არანაკლებ საინტერესოა მოსახლეობის აღმსარებლობის ცრილი: მართლმადიდებელია 83,9%, მუსლიმი — 9,9%, გრეგორიანული — 3,9%, კათოლიკე — 0,8%, სხვა — 0,8%, ათეისტი —

0,7%. ტოლერანტობისადმი განსაკუთრებულად ფაქიზი დამოკიდებულების მიუხედავად, აშშ-ის ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველო აქაც 2002 წლის მონაცემებს ეყრდნობა.

სამაგიეროდ, აშკარად მიმზიდველად გამოიყურება მოსახლეობის წერა-კითხვის ცოდნის მაჩვენებელი. იგი კვლავაც 100%-ს შეადგენს, მიუხედავად რეფორმებისა და მოსახლეობის გაღატაკებისა. ამერიკელებისთვის ეს უთუოდ მნიშვნელოვანი მაჩვენებელია, რადგან თავად აშშ-ის ზოგიერთ შტატში ფუნქციონალურად წერა-კითხვის უცოდინარია მოსახლეობის 46%! ასეთივე ეჭვიანობის საბაბს წარმოადგენს სასმელი წყლით მოსახლეობის პრაქტიკულად 100%-ით უზრუნველყოფის მაჩვენებელი, როცა მსოფლიოს მოსახლეობის მესამედი სუფთა სასმელ წყალს ვერ იღებს, ხოლო გაეროს ყოფილი გენერალური მდივნის, კოფი ანანის განცხადებით, წელიწადში 2 მილიონი ბავშვი იღუპება სასმელი წყლის დეფიციტის გამო. გაერომ 2005-2015 წლები გამოაცხადა საერთაშორისო ათწლეულად „წყლის ექსპორტი ენერჯისურსებად“ უფრო მომგებიანი და, მთავან განსხვავებით, სასიცოცხლოდ აუცილებელია. განიხილება მაგისტრალური წყალსადენებითა და ტანკერებით სასმელი წყლის ტრანსპორტირების გეგმები.

ბრიტანეთის საერთაშორისო განვითარების მინისტრის, ტომას გარეთის განცხადებით, წყლის დეფიციტის გამო მოსალოდნელია ახალი კონფლიქტები, ე.წ. წყლის ომები. დღეს უკვე მსოფლიოს 30 ქვეყანა წყლის ერთ მესამედს საზღვარგარეთიდან იღებს. მსოფლიოში წყლის მოთხოვნილება სულ უფრო იზრდება, ჩვენმა ხელისუფლებამ კი წყლის რესურსები მისი აუცილებელი ინფრასტრუქტურით გაასხვისა (თუ მითვისა?)!

ციფრები დამლელია, მათზე ადამიანის მიბმა — შეურაცხყოფელი, რადგან ყოველი მშრალი ციფრის უკან ცოცხალი ადამიანი დგას, თავისუფალია და მისი უფლებები დაცულია.

P.S. 2003 წლიდან 2010 წლამდე შრომითი მიგრანტების მიერ გადმორიცხული თანხა 4,8-ჯერ გაიზარდა და მთელი მსოფლიოდან საქართველოში განხორციელებულ პირდაპირ ინვესტიციებს გადააჭარბა. 2008 წლის აგვისტოს ომის შემდეგაც კი ეს მდგომარეობა იყო, ხოლო 2010 წელს ეს მაჩვენებელი მხოლოდ 4%-ით ჩამორჩა დანარჩენი მსოფლიოდან განხორციელებულ ინვესტიციებს (შესაბამისად — რუსეთიდან გადმორიცხა 530,2 მილიონი დოლარი, ხოლო დანარჩენი მსოფლიოდან — 553,1 მილიონი). განსხვავება მხოლოდ ისაა, რომ თქვენთვის გადმორიცხული ფულით თქვენ საზრდოვან, ინვესტიციებით კი — სააკაშვილის რეჟიმი.

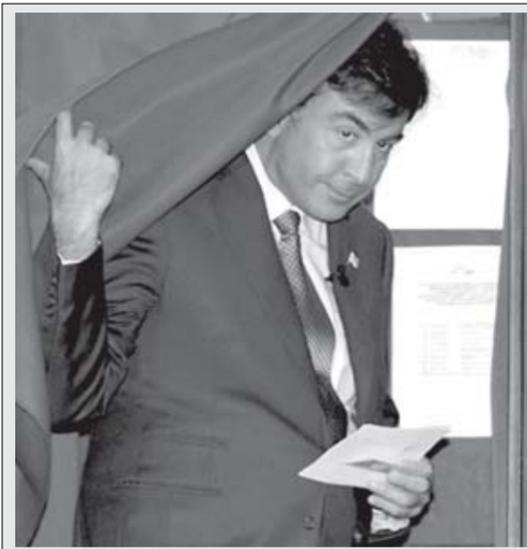
ამიტომ თურმე ჩვენ მეტნი გავსებით 2002 წელთან შედარებით, ხოლო თუ მეტნი ვართ, ამომრჩეველიც მეტი გვეყოლება, ვიდრე რევოლუციამდე. ამიტომ არც ის უნდა გაბვიპირდეს, თუ მომავალ, 2012 და 2013 წლების არჩევნებისთვის ჩვენი ამომრჩეველის რაოდენობა 4 მილიონს გადააჭარბებს.

ლინკოლნი მიტჩელი:

ჯერ ერთი, სამხრეთ-კავკასიის სტანდარტებით, არჩევნები საკმაოდ კონსტიტუციონარია...

საქართველოს საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადება. www.geworld.net

ნიუ იორკი - საქართველოს ავანსურული რეგიონის, აფხაზეთის ამომრჩევლები საპრეზიდენტო არჩევნებში მონაწილეობდნენ...

New York Times მიიჩნევს, რომ აფხაზეთში უფრო დემოკრატიული არჩევნები ჩატარდა, ვიდრე საქართველოში

სინამდვილეში ბევრმა დასავლურმა ორგანიზაციამ, თბილისის მონოპოლიზაციით, არჩევნები დაგმო. ევროკავშირის საგარეო პოლიტიკის ხელმძღვანელმა კეტრინ ეშტონმა განაცხადა, რომ ევროკავშირი არ აღიარებს იმ კონსტიტუციურ და სამართლებრივ ჩარჩოებს, რომელთა ფარგლებშიც ეს არჩევნები ჩატარდა...

მომხმედ პრეზიდენტი-მინისტრ სერგეი შამგასი ბაუსნრო. მართალია, არჩევნები შესაძლოა იდეალური არ იყო, მაგრამ კამპანიის დროს სამივე კანდიდატი ღიად ცდილობდა ამომრჩევლების მოხიბვლას და სამივეს თანაბრად ეთმობოდა დრო სახელმწიფო ტელევიზიის ეთერში...

The New York Times The Opinion Pages. A Counterproductive Disdain. By Alexander Cooley and Lincoln Mitchell. Published August 31, 2011.

დასავლეთის მიერ სოხუმის იზოლირების პოლიტიკა არაკრეატიული, არათანმიმდევრული და კონტრპროდუქტიულია. დასავლეთი შერჩევით თანამშრომლობს მთელ რიგ არალიბერულ სახელმწიფოებთან...

ბისკენ. დასავლეთის მიერ სოხუმის იზოლირების პოლიტიკა არაკრეატიული, არათანმიმდევრული და კონტრპროდუქტიულია. დასავლეთი შერჩევით თანამშრომლობს მთელ რიგ არალიბერულ სახელმწიფოებთან...

იაპონური საფონდო ბირჟა 6 სექტემბერს დაიხურა და 2009 წლის აპრილის შემდეგ მინიმუმში შეადგინა Nikkei-ს ბირჟაზე ინდექსი 2,21 პროცენტით 8591 პუნქტამდე...

ამასთანავე, სხვა ქვეყნების საბირჟო მონაცემები, რომელზეც უკვე დასრულებულია გაყიდვები 6 სექტემბერს, ძალიან დაბალია. სამხრეთ კორეაში გაყიდვები ძირითადად ინდექსის დაცემით, 1,07 პროცენტით დასრულდა, ავსტრალიაში - 1,6 პროცენტით. საერთო ინდექსი MSCI (Morgan Stanley Capital International)-ის მონაცემებით 1,7 პროცენტით დაეცა...

ნატოს გაფართოების დასასრული. ლიბიის კონფლიქტი აღმოსავლეთში ნატოს გაფართოების დასასრულისა და მუსლიმანური აღმოსავლეთის მდიდარი ნავთობის ხელში ჩასაგდებად ახალი კამპანიის დასაწყისია.

ტიმოქეოს ქოვაჩაძე. ჩეხეთის ყოფილი პრეზიდენტმა ვაცლავ ჰაველმა და ტიბეტის სულიერმა ლიდერმა დალაი ლამამ გამოაქვეყნეს ლია წერილი, რომლითაც უკრაინის ყოფილი პრემიერ-მინისტრის იულია ტიმოშენკოს გათავისუფლება ითხოვენ.

ტიმოქეოს ქოვაჩაძე. ჩეხეთის ყოფილი პრეზიდენტმა ვაცლავ ჰაველმა და ტიბეტის სულიერმა ლიდერმა დალაი ლამამ გამოაქვეყნეს ლია წერილი, რომლითაც უკრაინის ყოფილი პრემიერ-მინისტრის იულია ტიმოშენკოს გათავისუფლება ითხოვენ.

კავკასია

www.geword.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მამა გრიგოლი:

მადლობა მიუახს...

მადლობას ვუხდი ამ მთავრობას და პირადად მიუახსნავე, რომ სააკაშვილს, რომ ყველას სხვა ასე აუხარებდა გვაჩვენა, სინოდის და ეკლესიის

„საქართველო და მსოფლიოს“ ესაუბრება თბილისის ივერიის ღმრთისმშობლის სახელობის ტაძრის მღვდელმსახური, სქიმარქიმანდრიტი გრიგოლი (აბაშიძე)

— მამა გრიგოლ, უპირველესად, მადლობა მინდა გადაგიხადოთ იმი-სათვის, რომ ჩვენთან საუბრის სურვილი გამოთქვით. საზოგადოებას კარგად ახსოვს თქვენი ხმაოვანი განცხადებები სახელმწიფოს არასწორ პოლიტიკაზე, ქართულ ეკლესიაში არსებულ უამრავ პრობლემაზე, სასულიერო პირებს, მათ შორის დიდ იერარქებსაც ხმაოვანი ანტიკონტრულური და კონტრულური „უხელო“ საქციელში, მეტიც, მათი უფლებები საეკლესიო „დამადასტურებელი დოკუმენტებიც“ კი გამოყენებით ერთ-ერთ გაზეთში. რადგან ჩემთან საუბარი მოსურვევთ, ესე იგი სათქმელი დაგიგროვდა...

— დღეს სახელმწიფოს საქმეს არ გავარჩევ. არ გავარჩევთ ჩემს ნათქვამს, იმიტომ, რომ სახელმწიფოს ქმედებებმა გააჩაღა, სინამდვილეში ვინ რას წარმოადგენდა, გვაჩვენა რეალური სახე ადამიანებისა ერშიც და ზღმშიც. ჩვენი წინაპრებისთვის რომ გეტქვა, საქართველოში ჩაშვების ინსტიტუტი ოდესმე ამოქმედდებოდა, ალბათ, მხოლოდ ამის თქმისთვის გაგროვდნენ და შეგარევენდნენ. ჩამშვებები ყოველთვის იყვნენ. ჯერ კიდევ შოთა რუსთაველმა XII საუკუნეში ბრძანა: „კოვასა შიგან რაცა დგას, იგივე წარმოდინდებისო“. და დაუდგათ ხანა და აჩვენეს თავიანთი ბუნება. ქართველი რომ ქართველს ჩაუშვებდა, ჩვენში ისეთ კაცს კაცად არ მიიჩნევენ. ჩვენ ქრისტიანები ვართ, ქრისტიანობა კი, პირველ რიგში, იმას ნიშნავს, რომ არა მხოლოდ მოყვასი, მეტიც კი სასიკეთოდ შემოაბრუნო, კი არ უნდა დაწყევლო და შეაჩვენო... კიდევ ერთხელ მადლობას ვუხდით ამ მთავრობას და პირადად მიუახსნავე, რომ ყველას სახე ასე ამკარად გვაჩვენა, სინოდშიც და ერშიც... დიახაც, მადლობა მიუახს! ამ ქვეყანაზე ყველაფერი უფლისა და მღვდლის ხეობა. სახარებაშიც წერია, რომ უფლის ნების გარეშე, თმის ღერიც არ ჩამოუვარდება ადამიანს თავიდან. არავინ იფიქროს ის, რომ რომელიმე მთავრობა, საერო თუ სასულიერო ხელი-სუფლება ღვთის დასმების გარეშე მოელონება ქვეყანას.

...უამრავი პრობლემა, უკეთურება ერშიც და ზღმშიც, რომელსაც დანახვა სჭირდება... დღეს ყველაზე ხმაოვანად უნდა თქვას თავისი სათქმელი, განსაკუთრებით სასულიერო პირებმა და დიდმა იერარქებმა, თორემ ისტორია მათ ამ დღემის არ აპატიებს! ხოლო თუ სიმართლის გულისთვის კაცს და განსაკუთრებით სასულიერო პირს დაგზავნიან და გდევნიან, ეს კიდევ

უნდა გიხაროდეს, თუ მართლა მორწმუნე ხარ, მორწმუნედ თუ მიიჩნევ თავს, სიმართლისთვის რომც მოგკლან, უნდა გიხაროდეს — ცხოვრების ამის გამო. აბა, რისი უნდა გეძინოდეს? ...ანდა იძნებ მიუახსნოს ვინმემ, რაში სჭირდება ჩვენს სახელმწიფოს ჯარი? რაც ახლა თანდათან საბინდროს იხარჯება, იმ თანხების ნახევარი რომ მიუახსნავე ამ გარდასტურებაზე, იმ თანხების ნახევარი რომ მიუახსნავე ამ გარდასტურებაზე, იმ თანხების ნახევარი რომ მიუახსნავე ამ გარდასტურებაზე...

— მამაო, იმ გაზაფხულზე კანონპროექტზე მინდა გკითხოთ. მიიჩნევთ, რომ ეს კანონპროექტიც უფლის დასმებით მოხდა? ყველას გვახსოვს, საპატრიარქოს და უშუალოდ, პატრიარქის ძალიან ხმაოვანი განცხადებები იმ საშუალებებით დააკავშირებთ, რაც ეს კანონპროექტი შეიცავდა, იყო ძალიან დიდი გამოხსვლები, მრევლის მსვლელობები ქაშუეთის ტაძრიდან სამების საპატრიარქო ტაძრამდე... თუმცა სინოდის გახმაურებული სხდომის შემდეგ ტონიც შეიცვალა და დამოკიდებულებაც. თქვენ ხომ ამბობთ, რომ არასოდეს გაურბიხართ სიმართლეს, რის გამოც ბევრჯერ გითქვამთ, რომ ხან სალოსს გინდობდნენ, ხან უზნოსს, ხან კიდევ გოგს... ჰოდა, ამ მოვლენის თქვენული ახსნა მაინტერესებს. რა შეიცვალა სინოდზე და სინოდის შემდეგ? რა არის რეალობა და რა არის ტყუილი? სინამდვილეში რა მოხდა და რას გვანდობდა?

— სინოდის სხდომას სანამ მივხვდებით, ეს უკვე ბარაკობული იყო და ეს შთაბეჭდილება მთავრობასა და საპატრიარქოს შორის უკვე არსებობდა. არაა გამორიცხვად, ვრავიღინადა რომ დანიშნეს ჩვენი მიხედვით, ეს მანდელი პროექტიც კი იყო და ამაზე თანხმობაც ჰქონდა მიცემული საპატრიარქოს. საპატრიარქოს უკვე რა ხანადაა. მიმართის ყველა იმ სასულიერო პირმა და მოღვაწემ მღვდელმთავრება, ვის მიმართაც ეს არაა სათქმელი, მაგრამ, რასაც ჰქვია სინოდი, ძვეყანას არ ყავს! იცით, რას ნიშნავს „წმინდა სინოდი“? რას ნიშნავს სიტყვა „წმინდა“? როგორ შეიძ

მიმართოს ყველა იმ სასულიერო პირმა და მოღვაწემ მღვდელმთავრება, ვის მიმართაც ეს არაა სათქმელი, მაგრამ, რასაც ჰქვია სინოდი, ძვეყანას არ ყავს! იცით, რას ნიშნავს „წმინდა სინოდი“? რას ნიშნავს სიტყვა „წმინდა“?

ლება წმინდანად მიიჩნო მეფისმე, ბარიგა, ნარკომანი, მამათმავალი, მრუში (თუმცა მრუში თუა და „დედათმავალია“, უნდა გვიხაროდეს, კიდევ კარგი, კაცი მაინც ყოფილა), ეს ქვეყნისა და ერის დაცინვა, სასაცილოდ აგდება... სპარტოპოლს ნახევარზე მეტი ტერიტორია ალარ გვაქვს, ისტორიული საქართველოს სამოცდაათ პროცენტზე მეტი დაკარგულია. ისტორიიდან ცნობილია, რომ, როცა საქართველო ნიკოფსიიდან ღარუბან-დაგდა და მოსეთიდან არებანამდე იყო აღმავალი ღრის დროს, მაშინ არ გვყოფილა ამდენი მღვდელმთავარი. ყველა რაიონს რად უნდა ეპისკოპოსი? რა ვიცი, იძნებ მე ცვდები... და ნება, მართლაც ცვდები!

ქართველი აღარაა საქართველოში და რას მწყემსავენ, საინტერესოა. ერთი პერიოდი, საპატრიარქოს უნდოდა სალორების ამენება და, ალბათ, იმათ მომწყესავენ. მთელი საქართველო გაქცეულია საზღვარგარეთ. მე დავდივარ საზღვარგარეთ, რომ ნახოთ, იქ რა დღეში არიან ლუკმაურის საშუალებად გაქცეული ქართველები, ცხარე ცერმლით იტირებთ.

— მამაო, განა ეს ეპისკოპოსები პატრიარქის ნაკურთხი არ არიან? ეს ნაკლოვანებები რომ არსებულყოფილ მღვდელმსახურებში, განა პატრიარქი ვერ დაინახავდა, სანამ ეპისკოპოსებად აკურთხებდა? ვილაცის იძულებით ამას არ გააკეთებდა... — მინდა იცოდეს ყველა, რომ პატრიარქს ვერაფერს ვერაფერს აქვს, პატრიარქი მაცხოვრის გზას მიჰყვება. მაცხოვრის ბრძანება: „მე ვარ ნაპოვნისა აღმავალი და უკურთხა კურთხეული“. პატრიარქს უნდა, რომ ყველა ბანიკურს, მამაო, შორის. მე მას ვეცოდები — მიუახსნავე, ალბათ, უფროს... მე მას უნდა იმ პატივს ვცემ, მაგრამ საძმე, იცით, რაშია? სინოდზე რაც მოხდა, მაინც არ დანიშნა... თუმცა, საზოგადოების ინტერესის დასაცავად, უფროსის ტემბა არ შეიძლება ტყუილი წეროს!

— მამაო, თქვენ წელან აღნიშნული, საქართველოს ჯარი არ სჭირდება, მაშინ გეკითხებით: როცა ჩვენი ქართველი ჯარისკაცები მიდიან ავღანეთში ან ერაყში სამშვიდობო მისიის შესასრულებლად, მათ სასულიერო პირი აკურთხებს და ლოცავს. იქნებ აკურთხება ვინმემ, რაზე აძლევს მათ კურთხევას, რის დასაცავად მიდიან ან რისთვის იღუპებიან? განა გვყავს დასაუბრა შეილება?

— ძვეყანა სასაცილოდ რომაა აგდებული, ვერ ხვდებით? სანდასახანა ამ ჯარისკაცებს? ვის დასაცავდა? ან რისთვის იღუპებიან? იმარული გამოთქმაა ერთი: „ძალიან შინ არ ვარგოდა, სანადიროდ ვარგოდა“. მაგრამ უფროს ჩვენს ჯარისკაცებს და განსამრჯელოს ფასად თანხმობიან იმ ძვეყანაში წასვლას, სანდაც, მგონი, თვითონაც არ იციან, რას იცავენ, რისთვის მიდიან ან რომელ დემოკრატიას იცავენ? დემოკრატია არც არასოდეს ყოფილა და არც იქნება!

...როცა შენს საკუთარ ქვეყანას, ქრისტეს ეკლესიას უჭირს, სასულიერო პირები უნდა გახდნენ მაგალითი თავდადებისა! ნილკელი ეპისკოპოსი რომ მოკლეს გიორგი სააკაძის დროს, მას ორმოცი ისარი ამოაძრეს სხეულიდან; ან თორნიკე ერისთავი, რომ დასჭირდა ქვეყანას და ქრისტეს, ბერის ანაფორაზე აბჯარი გადაიცვა და ისე იბრძოდა...

— მამაო, ამბობენ, რომ იმ სინოდის სხდომაზე საერო პირებიც ბრძანდებოდნენ. სოსო თოფურაძეც ბრძანდებოდა საპატრიარქოს შენობაში.

— ძალიან მიჭირს ამის დაჯერება და მართლაც გგონია, რომ ჭორია. თუკი თუნდაც ერთი ეპისკოპოსი სინოდზე იმდენად არ იმედობა, სინოდის სხდომას უნდა ესწრაფოდნენ წმინდა მღვდელმთავრები და უნდა გაირჩენ პაპისის საქმე ეკლესიურად და არა მარულად. საპატრიარქოს შენობაში უამრავი ადამიანი, შერალო მშობიან დაწყებული.

— მამაო, კუდის მალაჩინოსანსა და უბრალო მუშას შორის განსხვავება არ არის? — რა თქმა უნდა, არის. თუკი სოსო იქ იმყოფებოდა, ალბათ, ტრაპეზზე უნდოდა მღვდელმთავრების დაპატიშება...

— მამაო, თქვენ გვერათ რასაც ახლა ამბობთ? — საქმე ისე წავიდა, რომ ყველაფერი უნდა დავიჯეროთ... მღვდელმთავართა სინამდვილე. დღევანდელ დღეს დიდ იერარქს იმას რომ ეტყვი, რა საშინელებები ხდება ეკლესიაში, რას სწადიან სასულიერო პირები, სიმართლეს რომ ეტყვი, დაუსაბუთებ და ის კი გიპასუხებს — ეს კუნკულ-ბარტყული ძალიან გიხდება, იქ უნდა დაამთავრო ყველაფერი, აღარაფერი უნდა თქვა... და ვისზედც ვამბობ, ის კარგად მიხვდება, რაც ეტყვი.

ჩვენ საქმე ეშმაკთან გვაქვს, ჩვენი უკეთურების, აურაცხელი ცოდვების გამო ეშმაკი დაგვეპატრონა, ამიტომაც არ ენევა ლოცვა ქვეყანას. ასეთ ვითარებაში ეკლესია უნდა გაიწმინდოს! ეკლესია არის თავი და თავი, საყრდენი ერისა, სახელმწიფოსი. ეკლესია სარწმუნოების საყრდენია, სარწმუნოება — სულიერებისა და, როცა ეკლესია ქვეყანაში თავის სიბაღღაღეცს, მაშინ ერიც ერს ჰგავს და ბერი — ბერს.

— მამაო, თქვენ ცნობილი იყავით თქვენი ოპოზიციური განცხადებებით და საკმაოდ მკაცრად აკრიტიკებდით არა მხოლოდ საპატრიარქოს, არამედ ხელისუფლების პოლიტიკასაც. რას გვეტყვით სახელმწიფოს პოლიტიკაზე ეკლესიასთან დაკავშირებით? — კიდევ ერთხელ ვაფიქსირებ, რომ სახელმწიფო დღევანდელ სასულიერო პირებთან აბრაზითაა დასაწყობებული. მე რა უფლება მაქვს, სახელმწიფოს ვამხილო, მე ჩამიანი უნდა ვამხილო. მაგრამ რა ნაშუსით ვაპირებო ხელისუფლებას, როცა ეკლესია თავის მიმართა? მე სასულიერო პირი ვარ და, პირველ რიგში, ეკლესიის ამბავი მაინტერესებს, მინდა ეკლესია იყოს დალაბებული. მაგრამ სახელმწიფოს თუ დასახარული ეკლესიის დასახარება, ამით სარგისი უფლებავა?

— მაგრამ, როცა სახელმწიფოებრივი პოლიტიკა ეკლესიის წევრებს ეხება მინარტული, მაშინაც არ უნდა ჩაერიოს ეკლესია, სასულიერო პირები?

— ეკლესიის წევრები იმავე წამს შეჩერდებიან, რა წამსაც ეკლესია გაიწმინდება და თავის ადგილზე დადგება ყველაფერი, რად უნდა ამას ბევრი მსჯელობა? სააკაშვილი ბევრ სასულიერო პირთან, თუნდაც სინოდის წევრთან შედარებით უკეთდელი კრავია. ის მან ვაღიაროთ, რომ დღეს ქუჩაში ხალხი უფრო უსაფრთხოდ გრძობს თავს. მაგრამ ხალხი ისეა გაუკუღმართებული, ახლა ქუჩაში რომ გააჩერო, ზოგს ათასი აჩუქო, ზოგს კი მილიონი, რომ მივა სახლში, იტყვი, მეტი მეკუთვნოდა და დამაკლო, ასეთია ადამიანური ბუნება...

როგორ ენდობოდა ხალხი ადრე ოპოზიციას, ხომ გახსოვთ? დღეს კი მისი ნდობა ნულის ტოლია. არადა, ეკლესიაც მაქვთკენ მიდის, ერთს ქადაგებენ და მეორეს აკეთებენ. კიდევ ერთხელ ვიტყვი, რაც დღეს ხდება, თავიდან ბოლომდე ჩვენი, სასულიერო

«ქვეყანა სასაზღვროდ რომაა აგდებული, ვერ ხვდებით? სანდასახანა ამ ჯარისკაცებს? ვის დასაცავდა? ან რისთვის იღუპებიან? იმარული გამოთქმაა ერთი: „ძალიან შინ არ ვარგოდა, სანადიროდ ვარგოდა“. მაგრამ უფროს ჩვენს ჯარისკაცებს და განსამრჯელოს ფასად თანხმობიან იმ ძვეყანაში წასვლას, სანდაც, მგონი, თვითონაც არ იციან, რას იცავენ, რისთვის მიდიან ან რომელ დემოკრატიას იცავენ? დემოკრატია არც არასოდეს ყოფილა და არც იქნება!»

პირების, ბრაღია. იმ გარეწარი ქვაბავაზების უმრავლესობა, ვინც ეკლესიასაა შეგარებული, თავის მრევლს რას უქადაგებს? თავის თავს დანაშაულებს? იტყვის, რომ თვითონ კარგია და მხოლოდ მთავრობაა დამნაშავე ყველაფერში. თავის თავს წმინდანად გამოიყვანს. ხალხი გამოსულელებული ჰყავთ. ხოლო თუ ვინმემ გახედა და სიმართლე თქვა, მას ან პროვოკატორად, ან დემოგოგად, ან სულელად მონათლავენ, თუმცა სიმართლე დღეს ყველამ კარგად იცის... მაგრამ არავინ ამბობს.

— კარგად მახსოვს თქვენი ხმაურიანი გამოხსვლები და ადამიანურად ცოტა შემეშინდა, მეგობარ, რომ დაგსჯიდნენ, მაგრამ ცოტა ხანში მეორე ჯვრით დაგაჯილდოვს...

— მეორე ჯვარი მე მქონდა მეუფე ათანასესგან მონიჭებული. მე აღვნიშნე, რომ პატრიარქი ძალიან მონყალა და შემინყალა და შემინდო.

— რატომ, მამაო, სიმართლის თქმას განა შენდობა სჭირდება?

— დღეს სიმართლის თქმას უნდა შენდობა, დღეს სიმართლე უფრო ძნელი სათქმელია... შექსპირიც ხომ ამბობს: „რადგან სიმართლე სისულელედ ითვლება ახლა“. ადამიანი ბოლო ყამს მიხვდება, ბიბლიაში წერია: „იგივემეტი ბოლო ყამს, როცა დაგვლევს ხორცი და დაუთურდები და იტყვი, როგორ მძულდა ის ცოდვა, მაგრამ მაინც ვიყავი იმ ცოდვაში“. სიცოცხლის ბოლოს ადამიანი ხვდება, რომ მას აუცილებლად მოეკითხება პასუხი. რაც უნდა ბოროტი იყოს კაცი, როცა საიქილოდ დაექანება ეშმაკი, მერე ვიშვით აღარავის უშველის, ამიტომ დროზე მოვეგოთ გონს!

— მამაო, ეს ბოლო ხანია, ქართველებს ანტისომხურ პროპაგანდაში გვდებენ ბრაღს. მეტიც, ჩვენს სასულიერო პირებს პირდაპირ ადამიანურად ამ ერის სიძულვილი. ერთმა სასულიერო პირმა თავის ხმაოვრიან ინტერვიუში ისიც კი აღნიშნა, რომ ჩვენი უბედურება ისაა, რომ ჩვენს ეკლესიას სომხეთი სჭირს, სომხეთი ეკლესიაშიც შემოიჭრა (გულსხმობა და სომხეთი წარმომავლობის ეპისკოპოსებს). ეთანხმებით ამ აზრს?

— რას ქვია, არ ვიზიარებ? ეს რომ არ ვაფიქრობ, მაშინ ან ბრმა უნდა ვიყო, ან ყრუ. მე სომეხ ერს შეუვარცხოვას არ ვაყენებ და მასთან ქრისტიანული დამოკიდებულება მაქვს. სომეხი იყო ჩვენი უსაყვარლესი წმინდანი, დედოფალი შუმანიკი, მაგრამ ჩვენ ერთ ქართველს და საქართველო ჩვენი სამშობლოა, ისევე, როგორც სომხების სამშობლოა სომხეთი და ღმერთმა კარგად ამყოფოთ თავიანთ მიწაზე. ჩვენ ჩვენს სამ-

«ჩვენი წინაპრებისთვის რომ გეთქვა, საქართველოში რაზეა იმდენი ინსტიტუტი ოდესმე ამოქმედდებოდა, ალბათ, მხოლოდ ამის თქმისთვის გაგროვდნენ და შეგარევენდნენ. ჩამშვებები ყოველთვის იყვნენ. ჯერ კიდევ შოთა რუსთაველმა XII საუკუნეში ბრძანა: „კოვასა შიგან რაცა დგას, იგივე წარმოდინდებისო“. და დაუდგათ ხანა და აჩვენეს თავიანთი ბუნება. ქართველი რომ ქართველს ჩაუშვებდა, ჩვენში ისეთ კაცს კაცად არ მიიჩნევენ. ჩვენ ქრისტიანები ვართ, ქრისტიანობა კი, პირველ რიგში, იმას ნიშნავს, რომ არა მხოლოდ მოყვასი, მეტიც კი სასიკეთოდ შემოაბრუნო, კი არ უნდა დაწყევლო და შეაჩვენო... კიდევ ერთხელ მადლობას ვუხდით ამ მთავრობას და პირადად მიუახსნავე, რომ ყველას სახე ასე ამკარად გვაჩვენა, სინოდშიც და ერშიც... დიახაც, მადლობა მიუახს! ამ ქვეყანაზე ყველაფერი უფლისა და მღვდლის ხეობა. სახარებაშიც წერია, რომ უფლის ნების გარეშე, თმის ღერიც არ ჩამოუვარდება ადამიანს თავიდან. არავინ იფიქროს ის, რომ რომელიმე მთავრობა, საერო თუ სასულიერო ხელი-სუფლება ღვთის დასმების გარეშე მოელონება ქვეყანას.»

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„საქართველოში დედის გინებაზე ნაკლები არ არის „შე უპატირონოთ“ შუაუბრისთვის. თითქმის ვიპოვეთ პატრონი — ახვ, მაგრამ ისიც გოლომადი არ გვუპატირომს და ვერც გვიპატირომებს... რაც გუნებრივიც არის“.

«გიჟი ხელისუფლება არ უნდა იყოს...»

ვიდა და ქართულად ვერ ლაპარაკობს, რაგინდ ქართული გვარი ჰქონდეს, ვერ იქართველებს. თუ ამ ენის გარემოცვაში იბადები, ამ ენას ითვისებ, ამ ენით ცხოვრობ, ამ ენის შვილიც ხარ. სხვათა შორის, სწორედ ამიტომ ვეთანხმები იმ პოზიციას, რომლის მიხედვით, არ შეიძლება ადამიანმა ბავშვობიდან ისწავლოს ორი ენა. პირიქით, ერთ, მშობლიურ ენაზე უნდა დაფუძნდეს მისი მსოფლადქმა, თუ უნდათ, რომ ქართველი იყოს, უპირველესად, ქართული უნდა შეასწავლონ.

ინგლისური საკმაოდ კარგად ვიცი, გარკვეულწილად მიერთებულნი ვართ ანგლო-საქსურ სამყაროსთან. შემოძლია გავუვო ბევრ რამეში ანგლოსაქსს, მაგრამ ეს არ ნიშნავს, რომ მეც მისი ტყვიანი მასავით მანუებებს და მისი სიხარული მახარებს.

ამიტომ, როცა მავანთა შესახებ ამბობენ, რომ ისინი სომხები არიან, ვერ ვიგებ. ჩემთვის ეროვნება სხვა რამეს ნიშნავს — უფრო სულიერი მდგომარეობაა, რომელიც მათ, ვისზეც ვლაპარაკობთ, არ აქვთ, არც შეიძლება ჰქონდეთ.

— არც სომხობა, არც ქართველობა... ტრაგედიაა. აქაც ინტერესებია მამობრავებელი ძალა, ეტყობა.

— ეროვნება ბულნატის ნიგნძი ჩანანერს არ ნიშნავს. შეიძლება ვილაყ სომხად ჩაიხსენო, მაგრამ ქართველობა, ქართველებად ზრდის შვილებს. მაინც სომეხია? გააბგებინეთ, კაცო! ვერ იქნება სომეხი!

როცა ადამიანებს უჭირთ ამ საკითხებში გარკვევა, ერთ ანგდოტს ვუყვები ხოლმე. სომხები თავიანთ მოძღვართან მივიდნენ და შესნივთებენ: — ჩვენ ამ ხრიკს მინაზე შრომით თავს ვიკლავთ, ვწვალდობთ, ნელში ვართ განყვებილები. აი მეზობელი ქართველები უკეთეს მინაზე ხალიხიანად შრომობენ, მღერაინ, იცინიან, დროს ატარებენ. ჩვენო, უთხრეს მოძღვარს, იქ რომ გვეცხოვრა, გვეშრომა, რა იქნებოდა? — მაშინ, სულელეობა, თქვენც ქართველები იქნებოდით.

— დიდებულია! — ეს ეხმინება ლევ გუმბოლითის ენოლოგიის თეორიას. იგი ამტკიცებს, რომ ყველაფერი მინიდან მოდის, ბინადრობის სფეროდან. აბა, გურული და კახელი ერთნაირები ხომ არ იქნებიან?! ქართველები კი არიან, მაგრამ სხვადასხვა ლენოს სვამენ, ქეთევან ნამებული კი ერთნაირად სტკივთ, მაგრამ ხასიათით განსხვავებული არიან... — მით უფრო — სომხები და ქართველები, როგორც ერთ დროს ფეხბურთში „სამკედრო-სასიცოცხლო“ დაპირისპირებისას, როცა ასეთი ანგდოტი მოუვგონეთ მეზობლებს, რომლებიც გამოირჩეულად ეთავყნობოდნენ „არარატის“ ცნობილ ფეხბურთელს იშტიანს: „Армянское радио передает сведения погоды: в Ереване 32 градуса, в Ечмиадзине — 31, на озере Севан — 25, у Иштотяна — 36,6“

— ახლა მე გეტყვით ანგდოტს ტიგრან პეტროსიანზე, ჭადრაკში მსოფლიო ჩემპიონი, რომელიც თბილისის პიონერთა და მოსწავლეთა სასახლის ჭადრაკის წრეში აღიზარდა. მიმდინარეობს მატჩი მსოფლიო ჩემპიონობის მოსა-

პოვებლად და პეტროსიანი იგებს პირველ პარტიას. სომხური რადიო აცხადებს: Под едил выдающийся армянский гроссмайстер Тигран Петросян. მეორე პარტია ყაიმით დაამთავრა. სომხური რადიო აცხადებს: Московский гроссмайстер Тигран Петросян сыграл вничью. მესამე პარტია ნააგო: Воспитанник Тбилисского Дворца пионеров Тигран Петросян проиграл.

სულელურ პოლიტიკორექტულობას რომ გავყვეთ (რომელიც ევროპას საბოლოო ჯამში დალუპავს, და ჩვენ რატომ გვინდა იმ მატარებელს ავახტეთ, რომელიც უფსკრულისკენ მიდის?), ასეთი ანგდოტები დანაშაულად ითვლება — ციხე და ჯარიმებია. ეს სისულელეა! უმჯობესია, ერთმანეთზე ანგდოტებიც მოვეყვით, ვიცინოთ, ვიხარხაროთ და — ვიმეგობროთ!

ერთ ანგდოტსაც გეტყვით „ეროვნებათშორის“ თემაზე. ამბავი საქართველოში ხდება. სომეხი და ქართველი ზვიადის დროს მანქანებით ერთმანეთს გზაჯვარედინზე ეჯახებიან. სომეხი საყვედურობს ქართველს: სად მიდიხარ, გზა ხომ ჩემი იყო! დაბოლოებული ქართველი უპასუხებს: გზა შეიძლება შენი იყო, მაგრამ მინა ხომ ჩემია!

(წავიდა და წავიდა „ქსენოფობური“ ანგდოტები)... — ქსენოფობიის პრობლემა შემოგვბუღებს ხომ არ ჰგავს, ბატონო იური, რომელიც ქართულ მასმედიაში დიდ ტალღად აგორდა?

— მთლად შემოგვბუღებს არ ჰგავს. — რატომ? — კერძოდ არმენოფობია ქართველებში სხვადასხვა მიზეზების გამო ისტორიულად არსებობს, თუნდაც ქონებრივი განსხვავებულობის გამო, რაც ამკარად შეინიშნებოდა ჩვენს ქვეყანაში კაპიტალიზმის განვითარების პერიოდში ჯერ კიდევ მეცხრამეტე საუკუნეში.

ახლა იმავე საფუძველზე განსაკუთრებით გაძლიერდა დაპირისპირება მდიდარ და სუბერმდიდარ ქართველებსა და გალატაკებული ქართული მოსახლეობის მასას შორის. ჩვენ სოციალური უსამართლობის მიმართ პასიურები ვართ, რადგანაც ვიძარბობით მტრის ხატით, რომელიც გარკვეულწილად ყველა ერთს არის გამგდარი. მაგალითად, რუსები ანტისემიტები არიან. ძნელია, მათ ეს წაართვა. ყველაზე არ ვლაპარაკობ, მაგრამ ვთქვათ, რომ ადვილია რუსეთში ანტისემიტური ტალღის აგორება.

— საქართველოში ამის გაკეთება წარმოუდგენელია. — სამაგიეროდ ხელისუფლებამ საქართველოში რუსოფობიის კარტი გაითამაშა. აბსოლუტურ სიგიჟეში უნდათ ერის მოქცევა. ახლა ორ ცეცხლს შორის აღმოვჩნდით. რუსები ხომ მტრები არიან და არიან, ამით ცოტა მივიწყებული სომხები დაემატა, ზოგისთვის ამერიკელებიც მტრულად გვეყვრობიან... — ყველას გემოვნებას ვაკმაყოფილებთ პერსონალური მტრების მდიდარი ასორტიმენტით, ვთქვით ასე, ოღონდ ნამდვილი მტერი დაგვიწყობს: „ნუ იქნება ოღონდ ბუნტი“... მაგრამ აქვე დგება მეორე პრობლემა, რომელიც პირველის ლოგიკური გაგრძელებაა: გვყავს მტერი, გვჭირდება პატრონი, რომელიც

ამ მტერს დაგვამარცხებინებს.

— საქართველოში დედის გინებაზე ნაკლები არ არის „შე უპატირონოთ“ შუაუბრისთვის. თითქმის ვიპოვეთ პატრონი — ახვ, მაგრამ ისიც გოლომადი არ გვუპატირომს და ვერც გვიპატირომებს... რაც გუნებრივიც არის.

— ასეთ დავაწვლუკაში აღმოჩნდა ზოგადად ძარბოვით აღზარდნი, რომელიც ადამიანი, რომელსაც სწორი ანალიზის არც დრო, არც სურვილი და, სამწუხაროდ, ალარც უნარი აქვს, ისე გამოუღაყეს ტვინი ჩვენმა ტელევიზიამ...

— მიგაჩნიათ, რომ რობერტ სტურუას ერთმა სასხვათაშორისოდ (და არა გაბნულად) ნათქვამმა ფრაზამ ააგორა ქსენოფობიის ტალღა საქართველოში?

— ჯერ იმას ვიტყვი, რომ რობერტ სტურუა მართლაც დიდი შემოქმედია. ხოლო ის, რასაც მეკითხებით, ახალი ამბავი არ არის. ზოგიერთი გაზაფხულის სწორად ამ თემის მუხრებში ზრდის თავეს ტირაჟს. ერთი-ორი ავტორი კი ისეთი ანტიმომხმარებელი პუბლიცისტიკით ანონებს მკითხველებს თანადასწავლავს, რომ გაბნეული ვართ. მაგალითად, ერთგან ნავიკითხა, რომ სტურუა კარგი მკითხველია, რომელიც კარგად იცნობს საკუთარ ქვეყანას, რომელიც კარგად იცნობს საკუთარ ქვეყანას, რომელიც კარგად იცნობს საკუთარ ქვეყანას, რომელიც კარგად იცნობს საკუთარ ქვეყანას...

სტურუას ნათქვამი იმ ვერაფერი ფორმის ვერაფერია. ჩვეულებრივ საუბარში ბავრ ისეთ რამეს ვამბობთ, იმით უფრო, „საზარალოდ“ საუბარში, რაც უკეთესი არ არის გამოსატანი. თუმცა ისეთი რამეა რომელიც შეიძლება ასე გავიხსენოთ: ის (საბავსოვილი) სომეხია და იმდროს იმდროსა საქართველოში.

მე ველაპარაკე წამდვილად, ფაიხად სომხებს და ისინი ძალიან გაკვირვებულნი და ცოტა განაწყენებულნიც არიან რობიკოზე: ჩვენ რა, ასე ვემტერებთ საქართველოს? — არ ვემტერებთო! — დიახ, არ ვემტერებთო!.. საერთოდ არ არის კარგი, როცა მართლაც უნებში, გაუმართავი ფრაზა ასე ტირაჟირდება, სხვა მნიშვნელობას იძენს. სიტყვას კი არა, არასწორად დასმულ მნიშვნელობას აქვს მნიშვნელობა.

— გინდათ, თქვით, რომ ხალხმა აიტაცა? — რამდენი შემოგდებული ანკესი გვაქვს გადაყლაპული, შეგიძლიათ მითხროთ? თუნდაც უკანასკნელი 20 წლის

განმავლობაში? ნებისმიერს, ვისაც კავშირი აქვს ეთნოფსიქოლოგიასთან, შეუძლია გათვალოს, რაზე აღტიკინდება ქართველის გული და როგორ შეიძლება მართო მასის ემოცია ასეთ შემთხვევაში.

მაგალითად, ძარბოვით აღზარდნი ერთ-ერთი დამახასიათებელი (სხვა ეროვნებას ადამიანებისთვის) სტერეოტიპი. საბავსოვილი იმის პედაგოგიკით, რომ შავიკლია რუსები ვაბიროთ, კალიან გაბავსარა და ბავრი ძულაც ჩაიწერა.

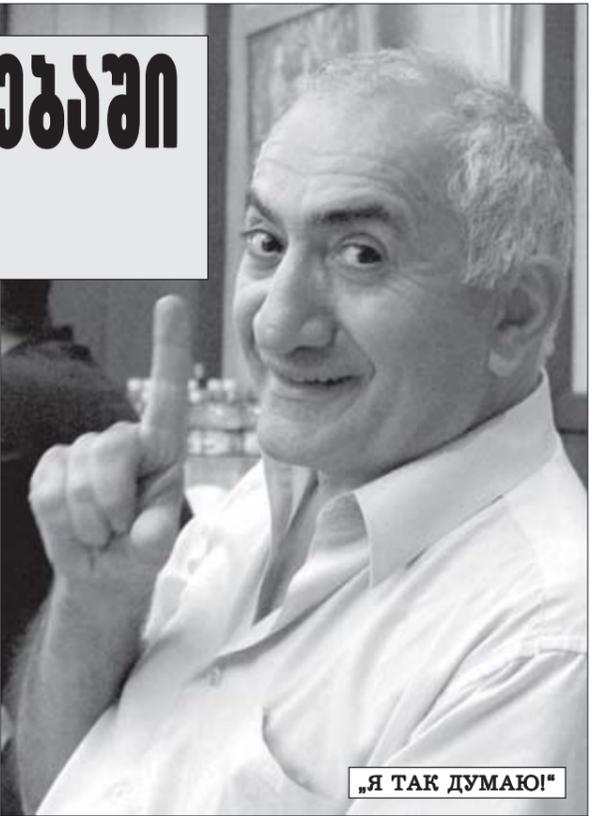
მაგრამ პირაკამბანის ზომიერებას ბარკვეული დრო აქვს, შავიკლია ნელდება და ქრება. ზოგადად ჩვენი ხელისუფლება რუსეთის დამოუკიდებლობის აღდგენის სურვილს ახდენს, ანუ ახსიანობას მას, რომ გრცე ყველა უბედურების სათავეს. ერთი უსახელო მკითხველი კი, რომლის გვარსაც არ დავასახელებ, ჩვენი კოლმეურნეობის თანამდებობის არ იყოს, უდიდეს, ხშირად უარყოფით გავლენას ახდენს საბავსოვილი ვი-თარაზე, ორასი სამხედრო ბავრ აქვს მსოფლიოში და სწორედ ის ქადაგავს, რომ რუსეთი არის ყველაზე დიდი საზოგადოება და ა.შ. მიკი მიმარჩნია, რომ სტრატეგიულ პირაკამბანში საბავსოვილი ლოს გადარჩენის, ძველის გამთლიანების ერთადერთი წინაპირობა არის რუსეთთან ნორმალური ურთიერთობის აღდგენა.

ამას სრული შავნებით ვახსენებ.

არსებობს ქვეყნის სტრატეგიული ინტერესი და ელიტის, ანუ მმართველი ფენის დღევანდელი ინტერესი. ამ ინტერესების თანხვედრის პირობებში ნებისმიერი ქვეყანა ხეირობს. სამწუხაროდ, ეს თანხვედრა დღეს არც რუსეთში და არც საქართველოში არ არსებობს, ამიტომაც ასე რთულია შექმნილი უმძიმესი ვითარების გამოსწორება.

მიმარჩნია, რომ ერთმორწმუნეობის ფაქტორი ერთად ყოფნა გვიპარნახავს. კულტურულად ჩვენ ახლაც ერთმანეთთან ახლოს ვართ, ე.წ. ვსტარნიზაციის, ინგლისური ენის თავზე მოხვედრის და ა.შ. მიუხედავად.

ახლა ცდილობენ, შავნავსოვილი იმით, რომ კვლავ მოსოვარე აღმოვჩნდებით. არავითარი მოსოვარე ყოფილია ჩვენ ვიყავით ერთი დიდი სახელმწიფოს თანამოქალაქეები და ვსარგებლობდით თანაბარ უფლებებით და უფლებობაც თანაბარი იყო. ყველაფერს თავი რომ დავსვათ...

ვანებოთ, 30 წლის მანძილზე ეთნიკური ძარბოვით მართებდა ახსენა იმპერიას. მე არ ვარ უბირი სტალინისტი, მაგრამ შავნავსოვილი, რომ სტალინი — იოსებ ჯუღაშვილი ამოათარა რუსეთი წუგამადან და ისეთი ძლიერი სახელმწიფოდ აქცია, რომელსაც ვი-თარა ფაზისტურ პარტია ისეთნად გამოავიზა და მის დამარცხებაში გადამწყვეტი როლი ითამაშა.

სხვა საქმეა იმ დროს უამრავი უდანაშაულო ადამიანის დაღუპვა, რომელსაც გამართლება არ აქვს.

რუსეთი ნიკოლოზ მეორის (რომელიც სხვათა შორის მოყვარული ფოტოგრაფი იყო) დროსაა რომ დარჩენილიყო, გაძარბოვდა პირისპირად მიწისა. თუნდაც „ლინიური გვარდის“ გოლშვიკების დროსა, რომელიც ენერგიით სავსეა, სჭირდება ჭამა, სმა და, სამწუხაროდ, მისი უმრავლესობა დიდი მორალური ვალდებულებებით შეზღუდული არ არის. ნავლეკავენ და ვნახოთ მერე, როგორც ვისრიალებთ „იქს-პიატებით“...

ლორთმა ნუ ქნას, მაგრამ, თუ მოიშალა ეს ჯვბირი, დაინყება დიდი ლეკიანობა №2. ჩრდილოეთ კავკასიაში მომრავლდა მოსახლეობა, რომელიც ენერგიით სავსეა, სჭირდება ჭამა, სმა და, სამწუხაროდ, მისი უმრავლესობა დიდი მორალური ვალდებულებებით შეზღუდული არ არის. ნავლეკავენ და ვნახოთ მერე, როგორც ვისრიალებთ „იქს-პიატებით“...

ლორთმა ნუ ქნას, მაგრამ, თუ მოიშალა ეს ჯვბირი, დაინყება დიდი ლეკიანობა №2. ჩრდილოეთ კავკასიაში მომრავლდა მოსახლეობა, რომელიც ენერგიით სავსეა, სჭირდება ჭამა, სმა და, სამწუხაროდ, მისი უმრავლესობა დიდი მორალური ვალდებულებებით შეზღუდული არ არის. ნავლეკავენ და ვნახოთ მერე, როგორც ვისრიალებთ „იქს-პიატებით“...

— რუსეთი მტრად შევრაცხეთ. ჩრდილოეთ კავკასიას, რუსეთის ნაწილს, დავუტკბით; აღშოთებულნი ვართ ჩერქეზთა ორი საუკუნის წინანდელი გენოციდით, საზღვარი გაუფსენით ჩრდილოეთ კავკასიაში მცხოვრებთ და ა.შ. თქვენი კომენტარი?

— მე გგონი, ეს არის ძალიან ცუდი პროექტი, რომელიც, ჩემი აზრით, ჩვენი ქვეყნის ინტერესებს დიდ საფრთხეს უქმნის. საქმე ეხება ცივილიზაციული რკალის, ჯვბირის მოშლას ჩვენ და ჩდილოეთ კავკასიის შორის. რუსეთი ჯერჯერობით ინარჩუნებს მას, ინახავს დიდი მატერიალური ინექციების მეშვეობით...

ლორთმა ნუ ქნას, მაგრამ, თუ მოიშალა ეს ჯვბირი, დაინყება დიდი ლეკიანობა №2. ჩრდილოეთ კავკასიაში მომრავლდა მოსახლეობა, რომელიც ენერგიით სავსეა, სჭირდება ჭამა, სმა და, სამწუხაროდ, მისი უმრავლესობა დიდი მორალური ვალდებულებებით შეზღუდული არ არის. ნავლეკავენ და ვნახოთ მერე, როგორც ვისრიალებთ „იქს-პიატებით“...

ლორთმა ნუ ქნას, მაგრამ, თუ მოიშალა ეს ჯვბირი, დაინყება დიდი ლეკიანობა №2. ჩრდილოეთ კავკასიაში მომრავლდა მოსახლეობა, რომელიც ენერგიით სავსეა, სჭირდება ჭამა, სმა და, სამწუხაროდ, მისი უმრავლესობა დიდი მორალური ვალდებულებებით შეზღუდული არ არის. ნავლეკავენ და ვნახოთ მერე, როგორც ვისრიალებთ „იქს-პიატებით“...

ესაუბრა არაჟა სანაბლიკა მაია დინსაქის ფოტო

«საქართველოს გადაჩენის ერთადერთი საშუალება არის რუსეთთან ნორმალური ურთიერთობის აღდგენა»

451

გრაფიკული
ფორმებით

გაეპისა და ლესგოსელების ერთი ქართული საიტი ჩივის, რომ იანვრიდან დაფინანსება შეწყდა და სპონსორს ეძებს. ვიდრე საპარტიველო სელინსუფლებას ტოლერანტობის მორიგი შეტევა დაეწყება და ქართული მადანსახადის გადახდელის თანხებს ამგვარ გამოცემებს უზოქებს, გაეპის საიტზე გადინებები ალსავსე ერთი ინფორმაციის კვალს მივყავით...

საქართველო

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

«საქართველოში ჰაბსბურგების აბაჯანებს აბათილები უტყდებათ»

ეს გამონათქვამი გამოცდილ გეის ეკუთვნის, რომელიც საკუთარ მდიდარ გამოცდილებას ინტერნეტსივრცეში დამწყებ ბიჭუნებს უზიარებს. წინასწარვე ვგრძნობ, როგორ აიჯაგრებიან ადგილობრივი, დემოკრატიის მოკლე კურსგავლილი ლიბერალები ამ სტრიქონების კითხვისას, რადგან ამ თემაზე საუბრის ექსკლუზივი თავისად მიაჩნიათ. ისიც ზედმინებით ზუსტად იცინა, თუ რა ტონით და შეფასებებით უნდა წერონ უმცირესობებზე. მედიასაშუალებებშიც სწორედ მათ აქვთ სიტყვის თავისუფლება გარანტირებული, თუმცა თავად მათ ბანაკშიც შეჯიბრია იმაზე, ვინ უფრო „წინაა წასული“.

ერთ-ერთი „მონინავე“ ჭმუნავს: „რაღაც გაიაზრა ეჭვიანმა ქართველმა კაცმა, რომელსაც, ვინ იცის, რამდენი წელია, ატყუებს ხელისუფლება და მისი ტელევიზიები; რომელსაც გარდამავალ ასაკში – როცა სხეულში სისხლი ახლებურად იწყებს ჩუხჩუხს – მშობლები არ უხსნიან ჩუხჩუხის მიზეზებს; დაბოლოს, რომელსაც იცის: თუ ამ ქვეყანაში მორალზე ბევრს ილაპარაკებ, ხალხსაც „მორალურად მდგრადი“ ეგონები – ქუჩაში გაგაჩერებენ, კარგი კაცი ხარო, გეტყვიან, სუფრაზე ჯიჯიროლად გადღვარდებენ და არც მოძღვართან გექნება პრობლემა...“

ანებს ძალადობისკენ მოუწოდებენ. მინდა გავაფრთხილო ამგვარი – გაზეთის მესვეურნი, რომ მოუშვან მიიმუხობას, ხანამ დროა, თორემ, როდესაც მოხვდებათ, მერე კივილს ატყენ თავისუფალი პრესა იზღუდებაო. თავისუფალი პრესა, ბატონებო, არ ნიშნავს სხვების უფლებების შეზღუდვას და სხვა ადამიანების მიმართ ძალადობისკენ მოწოდებას. არ არსებობს ზუსტი მუხლი ჰომოფობიასთან დაკავშირებით, რომ ამ წუთსვე მოგვევლო თქვენთვის და გაგვესტუმრებინეთ „ვირის აბანოში“, როგორც სისხლის სამართლის დამნაშავეები (სტილი დაცულია).

მოდღვარი! ჰო, მედიასაც ჰყავს თავისი მოძღვრები. ამიტომ უფრო „მეს“ ანონსში უფრანოსტი, კარგადაც რომ სცოდნოდეს ეს ყველაფერი, ვერ დაინყებდა იმის ახსნას, რომ ჰომოსექსუალიზმი (იქ, სადაც მეცნიერება კარგადაა განვითარებული), დიდი ხანია, არ ითვლება არც ავადმყოფობად, არც ცოდვად, არც კანონის დარღვევად. და, სხვათა შორის, არც „არჩევანია“, როგორც ამტკიცებენ ხოლმე ის ქართველი ლიბერალები, რომელთაც, როგორც ჩანს, ასევე რაღაც დააკლდათ მშობლებისგან „სისხლის ჩუხჩუხის“ პერიოდში.

ერთი სიტყვით, არა მარტო ჩვენ (ვისაც ჰომოფობიებად მიგვიჩივენ), არამედ საკუთარ თანამოაზრეებსაც ერჩიან უვიციობისა და „დაბალი კულტურის“ გამო. თუმცა ქვეყანაში, სადაც სტურუა ქსენოფობია, ჰომოფობია დიდი ცოდვა აღარ არის. აღარც ის უნდა გვიკვირდეს, რომ გუშინ გამოცხვარი „ლიბერალები“ განინმატებულნი ტონით გვითვლიან ინტერნეტსივრცეში: „როგორც აღმოჩნდა, ქართულ პრესაში თუ ანტიპრესაში ისევ საკმაოდ იმძლავრა ჰომოფობიურმა გამოხდომებმა. ამჯერად საუბარია გაზეთზე „საქართველო და მსოფლიო“, რომელშიც სხვადასხვა ფსევდონიმებით იბეჭდება ჰომოფობიური და უკიდურესად სიძულვილით სავსე სტატიები, რომლებიც ადამი-

ქართველმა ახლგაზრდაებმა გარანტირებული გაიბურსტაბი ჯარ ხავეს, სოლო შედეგ ხელ-ფანი შეუკანს და მდინარეში გადარჩა. ტურისტები წელიდან ირალაღაბა აპოიყვანეს

ქართულ ვიკიპედიაში, დიდი ხანია, არსებობს მშობლიურ ენაზე დანერგილი განმარტება იმის შესახებ, თუ რას ნარმოადგენენ გეები, ლესბოსელები, ტრანსები და ასე შემდეგ. ახლანდელ ქართულ ვიკიპედია კიდევ უფრო გამდიდრდა და ამჯერად მას გეი სლენგების განმარტებები დაემატა. თუ როგორ გამოიყურება იგი, შეგიძლიათ იხილოთ თავად საიტზე.

მითითებულ ლინკზე აღარავითარი „გეი სლენგი“ არ არის, ვიკიპედია კი მორცხვად გვაუწყებს: „ვიკიპედიაში არ არის გევირები ამ სახელით. სცადეთ მიიძიონ გვერდები, სადაც ეს სიტყვა არის გამოყენებული“. როგორც ჩანს, ქართული ვიკიპედიაც ჰომოფობიებად ჩაიგდეს ხელში და ეგზომ სანატრელ გეი სლენგსაც ისინი ბლოკავენ. სამაგიეროდ, ვერაფერ ბლოკავს სხვა ქართულ ვიკიპედიას, რომელზეც უხვად არის გამოყენებული სხვა მიზნით კეთდება და პატარა ბავშვსაც კი არ სიაშოვნებს მისი გაკეთება, — ურჩევნია, ბუნებრივი გზით დააღწიოს თავი პრობლემებს, თუმცა კაცია და გუნება!

ამის წამკითხველი მიხვდება, რომ მოსალოდნელი „ინციდენტები“ პირდაპირ მიუთითებს იმ ადგილის ჭეშმარიტ მოკლედ, ეს ყველაფერი არის იტოლ სასიამოვნო დასაწერია, მაგრამ გარწმუნებთ, ძალიან, ძააალიან მნიშვნელოვანია სექსში.

ამის წამკითხველი მიხვდება, რომ მოსალოდნელი „ინციდენტები“ პირდაპირ მიუთითებს იმ ადგილის ჭეშმარიტ მოკლედ, ეს ყველაფერი არის იტოლ სასიამოვნო დასაწერია, მაგრამ გარწმუნებთ, ძალიან, ძააალიან მნიშვნელოვანია სექსში.

ამის წამკითხველი მიხვდება, რომ მოსალოდნელი „ინციდენტები“ პირდაპირ მიუთითებს იმ ადგილის ჭეშმარიტ მოკლედ, ეს ყველაფერი არის იტოლ სასიამოვნო დასაწერია, მაგრამ გარწმუნებთ, ძალიან, ძააალიან მნიშვნელოვანია სექსში.

ამის წამკითხველი მიხვდება, რომ მოსალოდნელი „ინციდენტები“ პირდაპირ მიუთითებს იმ ადგილის ჭეშმარიტ მოკლედ, ეს ყველაფერი არის იტოლ სასიამოვნო დასაწერია, მაგრამ გარწმუნებთ, ძალიან, ძააალიან მნიშვნელოვანია სექსში.

ამის წამკითხველი მიხვდება, რომ მოსალოდნელი „ინციდენტები“ პირდაპირ მიუთითებს იმ ადგილის ჭეშმარიტ მოკლედ, ეს ყველაფერი არის იტოლ სასიამოვნო დასაწერია, მაგრამ გარწმუნებთ, ძალიან, ძააალიან მნიშვნელოვანია სექსში.

ამის წამკითხველი მიხვდება, რომ მოსალოდნელი „ინციდენტები“ პირდაპირ მიუთითებს იმ ადგილის ჭეშმარიტ მოკლედ, ეს ყველაფერი არის იტოლ სასიამოვნო დასაწერია, მაგრამ გარწმუნებთ, ძალიან, ძააალიან მნიშვნელოვანია სექსში.

ამის წამკითხველი მიხვდება, რომ მოსალოდნელი „ინციდენტები“ პირდაპირ მიუთითებს იმ ადგილის ჭეშმარიტ მოკლედ, ეს ყველაფერი არის იტოლ სასიამოვნო დასაწერია, მაგრამ გარწმუნებთ, ძალიან, ძააალიან მნიშვნელოვანია სექსში.

ლები იქ ყოველთვის არიან. საგუშაგოც აქვთ, აეროპორტის მოპირდაპირე მხარეს. ტურისტების ცემის შესახებ ჩვენ არანაირი ინფორმაცია არ გვაქვს, — განაცხადა გამგებლის მოადგილემ.

კახეთის საინფორმაციო ცენტრის ინფორმაციით, ქართველი ახალგაზრდები, რომლებმაც ტურისტები ცემეს, მაღალჩინოსნების შვილები არიან. ამ ახალგაზრდების ვინაობა ჯერჯერობით უცნობია. სამაგიეროდ, საცნაური ვახდა, რომ, მიდრეკილია საპარტიველო სელინსუფლებას სტურუს „მანოფონის“ ეპარქის, მაღალჩინოსანთა შვილები გაეპის ცემენ. ამის შემდეგ ჩვენ ვართ ჰომოფობიური სელინსუფლების მაღალჩინოსანთა შვილები?

ქართველ გეებს კი, სხვა პრობლემებთან ერთად, ისიც აუხებთ, რომ რუსული საიტები ბევრად უფრო მრავალფეროვანი და საინტერესოა. ჭმუნავენ იმაზეც, რომ იძულებული არიან, რუსულ ენაზე უყურონ გეი ფილმებს. მადლობა თქვან, რომ საქართველოს ხელისუფლება მათ ქართულ სუბტიტრებს არ ადებს!

რამდენიმე დღის წინ სანკტ-პეტერბურგში ერთ-ერთი გეიკლუბის ხელმძღვანელმა პოლიციაში კლუბზე თავდასხმის შესახებ განაცხადა. ყოველგვარი ახსნა-განმარტების გარეშე, სამის უცნობა მამაკაცმა კლუბში მყოფთა ცემა დაიწყო. დაზარალებულებიდან, რომელთა რაოდენობა ხუთს აღწევს, ერთ-ერთმა უკვე შეიტანა საჩივარი სამართალდამცავ ორგანოებში. კლუბში განაცხადეს, რომ დაუპატიჟებელი სტუმრებისთვის შეშვებაზე უარის თქმა არ შეეძლოთ, რადგან მათ პოლიციელების საბუთები წარმოადგინეს. გამოძახებული პოლიცია ადგილზე არ მივიდა. დაუპატიჟებელმა სტუმრებმა თავად დატოვეს კლუბი. როდესაც გეიკლუბიდან ისევ დარჩენილი პოლიციაში, მათ უპასუხეს, — გამოძახება იმეტომ დარჩა უპასუხოდ, რომ მისამართი აერიათ.

საინტერესოა, რომ კლუბის მენეჯერებმა კარგად იცოდნენ გეების მიმართ დამოკიდებულების შესახებ, მაგრამ საკუთარ გასართობ დაწესებულებას ამერიკული სურიალის — „პოლიციის აკადემიის“ ერთ-ერთ სერიაში ნაჩვენები სწორედ ამგვარი კლუბის სახელი — „ცისფერი ხამანკა“ შეურჩიეს. შეგახსენებთ, რომ ამ კლუბის სტუმრების მსხვერპლი ამერიკულ სერიალში სწორედ პოლიციის მაიორი ალმონდა. სავარაუდოდ, რუსი სამართალდამცავები, კლუბის მენეჯერებთან მიმართებით მიუხედავად, „ცისფერი ხამანკებთან“ მივარდნილ პირებს ძებნას არ დაუწყებენ. არც ის უნდა იყოს გასაკვირი, რომ ამ სახელწოდების კლუბში მისვლა პოლიციელებს მაინცდამაინც არ ეხალისებათ!

ნანა დემდარიანი

P.S. ზოგადად, სიძულვილი ცუდია, ძალიან, ძააალიან ცუდი. არც ზიზის გრძობაა კარგი, მაგრამ ვირს პიტნას რომ სწრიდნენ, სწორედ ასეა ეს ამბავიც. გასული საუკუნის 40-იან წლებში ქალაქში ერთი, დღევანდელი ტერმინოლოგიით, ცნობილი გეი ცხოვრობდა. ყველა იცოდა, მაგრამ არავინ ერჩოდა. ერთხელაც, ტრამვაის შეახტა და ბიჭებმა მიაძახეს: „ტუზიკ, შე პიდარასტო!“ ისიც მოუბრუნდა და უპასუხა: „სო-მე-ხოო!“ ახლა გამოცანით: რომელი იყო მათგან ქსენოფობი და რომელი — ჰომოფობი?

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

საქართველოს რუსეთის გარემოცვაში სტრატეგიული ალიანსების შექმნა სურს

„საქართველოს რუსეთის გარემოცვაში სტრატეგიული ალიანსების შექმნა სურს“ — ამ სათაურით სტატიას გამოცემა მიმე აქვეყნებს.

სტატიის ავტორის — ნათან თორნბერგის აზრით, აგვისტოს ომი, ფაქტობრივად, საქართველო-აშშ-ის მეგობრობის კრახი იყო, რადგან ვაშინგტონელი მოკავშირეები მასთან ერთად არ ჩაერთნენ ომში რუსეთთან და არ აღკვეთეს საქართველოს ტერიტორიის დიდი ნაწილის დაკარგვა. ახლა, სამი წლის შემდეგ, პრეზიდენტ სააკაშვილს ახალი მეგობრებით ბაქაობა სურს.

„ი ისინი: შავი ზღვის სანაპიროზე, ანაკლიაში, საზღვრული ბანაკში კოცონის ირგვლივ შეკრებილი ახალგაზრდები, მათ შორის ზის მიხეილ სააკაშვილი. ის ტელეკამერების წინ საუბრობს, რომლებიც მის გამოსვლას ნაციონალური ტელევიზიისთვის იწერენ. ის მე მესაუბრება და შესაბამისად, — თქვენც, რა თქმა უნდა. მას სურს, რომ ყველა ვიცოდეთ ამ ბანაკში მცხოვრები ბავშვების, თინეიჯერების ჯგუფის შესახებ, რომელიც ეთნიკური ქართველების, სომხებისა და აზერბაიჯანელებისგან შედგება. ბანაკს „ტოლერანტობა“ ჰქვია. იდეა იმაში მდგომარეობს, რომ მათ უნდათ მშვიდობა და არა — რუსული ტანკები, რომლებიც აქედან სულ რაღაც ხუთ კილომეტრში, აჯანყების აფხაზეთის საზღვართან, პატრულირებს.

„ის, რასაც თქვენ აქ ხედავთ, არის პასუხი ოკუპაციისაზე“, — ამბობს სააკაშვილი. „ჩვენ ვქმნით ისტორიას“, — ნათქვამია სტატიის ავტორის ავტორის შეფასებითაც, „საკაშვილი ყოველთვის იოლად ქმნის ისტორიას“.

ჟურნალისტი საქართველოს პრეზიდენტის მიერ სხვა ქვეყნების „მოხიბვლის კამპანიას“ საუბრობს.

„საქართველოს მისი კავკასიური მეზობლების უმრავლესობისგან მთები აშორებს. ზაფხულის დასაწყისში, საქართველოს სასაზღვრო პოლიციამ მე და ფოტოგრაფი იური კოზირევი ერთ-ერთი როტაციული ფრენის დროს თან წავიყვანა: რუსული ნარჩენების MI-8 ტიპის ვერტიკალური მწვერვლიდან მეთორმეტი მიწისაღწევით, ზოგჯერ ბრმა — ღრუბლებში

და ვინც ადგილებზე ეშვება საკონტროლო პუნქტების გვერდით, რომლებიც თითქმის სამყაროს სახურავს პატრულირებს.

ერთი შეხედვით, ეს მშვიდი ენდშაფტია, მაგრამ ამ მთების სიშორეში და იზოლირებულობაში ერთმანეთისადმი მტრულად განწყობილი ეთნიკური ჯგუფებისა და ინტერესების მრავალფეროვნებას დაუდო სათავე. ჩეჩნები არ ენდობიან ინგუშებს, ქართველები ავარებს დასცინიან, სომხები და აზერბაიჯანელები ერთმანეთს ვერ იტანენ. სააკაშვილს ახლა ყველასთან მეგობრობა სურს, თუმცა რუსები ამ ხალხების ერთმანეთზე გადაკიდების ოსტატები არიან. ჩეჩნეთის რესპუბლიკას რუსეთის წინააღმდეგობრივ ნარეჟივებს შორის იმეტირება, მაგრამ ჩეჩენი ხალხი საუკუნეების განმავლობაში საქართველოსაც ებრძოდა, რომელსაც საკუთარი იმპერიული ლტოლვეები გააჩნდა“.

— აღნიშნულია სტატიის მიხედვით.

მასალის ავტორის აზრითვე, „უსაფრთხოება ტურიზმის გზით“, — ამ იდეის სამიზნე არა მხოლოდ ჩრდილოეთ კავკასიაა, არამედ მეზობელი სახელმწიფოები — აზერბაიჯანი და სომხეთი. დიდწილად ხმელეთით გარშემორტყმული ეს ქვეყნები საქართველოს შავი ზღვის სანაპირო ბუმისთვის სამიზნე ბანაკია. როდესაც ორი წლის წინ ნათან ანაკლიაში ვიყავი, ეს სოფელი უდნავ დიდი დასახლება იყო, სასაიმოვნო პლაჟით. დღეს ის თავბრუსხვევით ტემპში შენდება, თითქოს ნახევრად დასრულებულიც კია, დასრულებულს კი ექნება აკვაპარკი, კაზინო, ღია დისკოთეკა, იახტების გასაქირავებელი, 5 ათასი იმპორტირებული პალმა და რატომღაც — „ჩაინათაუნი“, რომელსაც აფხაზეთის სადავო საზღვრიდან ძალიან მცირე მანძილი (ერთი გასროლა) აშორებს. სააკაშვილს მიაჩნია, რომ აზერბაიჯანთან და სომხეთთან აქტიური სავაჭრო და ტურისტული კავშირები „გადაწყვეტილი“ საქართველოს, როგორც ერთიანი კავკასიის ნაწყვანი ცენტრის განვითარებისთვის, — ნათქვამია თორნბერგის სტატიის მიხედვით.

Geworld.ge-ს მიხედვით

საქართველოს პრეზიდენტმა მიხეილ სააკაშვილმა შავი ზღვის სანაპიროზე „შეიდვარსკვლავიანი“ კომპლექსი „ანაკლია“ გახსნა — პასუხი სეპარატისტულ აფხაზეთში რუსეთის სამხედრო ყოფნაზე.

როგორც 22 აგვისტოს სახელმწიფოს მეთაურმა გახსნის ცერემონიაზე განაცხადა, ანაკლია, რომელიც აფხაზეთისგან რამდენიმე კილომეტრში მდებარეობს, „სანატორიუმს და ნიკას“ კონკურენტობის გაუნეწებს და დაამტკიცებს, რომ საქართველოსთვის „მთავარი მიზანი მშვიდობაა“.

თუმცა ხელისუფლების დავალებით შემუშავებული პროექტი, რომლის ფასი 16.5 მილიონი ევროა (დაახლოებით 23.8 მილიონი დოლარი), იმ პირობების მქონე კონტრასტია, რომლებშიც დღეს აფხაზეთის ომის გამო დევნილი ათი ათასობით ეთნიკური ქართველი ცხოვრობს და რომელთა მდგომარეობაც, სააკაშვილის თქმით, მასაც მოსვენებას არ აძლევს.

ანაკლიის მშენებლობის საორიენტაციო ფასი (ამ მხრივ იფიციალური მონაცემები ხელმისაწვდომი არ არის) დაახლოებით 16.5 მილიონი ევროა (დაახლოებით 23.8 მილიონი დოლარი). იმ პირობების მქონე კონტრასტია, რომლებშიც დღეს აფხაზეთის ომის გამო დევნილი ათი ათასობით ეთნიკური ქართველი ცხოვრობს და რომელთა მდგომარეობაც, სააკაშვილის თქმით, მასაც მოსვენებას არ აძლევს.

ანაკლიის მშენებლობის ფასი ექვსჯერ აღემატება დევნილთა სამინისტროს ბიუჯეტს

ზური ოჯახიდან, რომლებსაც საცხოვრებლის მიღების უფლება აქვთ, მხოლოდ მეოთხედის განსახლება მოხდა სახელმწიფოს მიერ შეთავაზებულ საცხოვრებლებში.

კითხვაზე, თუ რა განსახლავს ანაკლიის პროექტის პრიორიტეტულად ბიუჯეტისთვის, ჩინოვნიკებისგან პასუხი ვერ მივიღეთ, თუმცა დევნილების საქმეთა მინისტრის მოადგილე თამარ მარტიაშვილი ამტკიცებს, რომ გამოყოფილ თანხებს შორის, სხვაობა არ ნიშნავს იმას, რომ აფხაზეთის ლტოლვილები მთავრობისთვის პრიორიტეტი არ არის.

„ხელისუფლებისთვის ეს უდავოდ პრიორიტეტია. პრემიერ-მინისტრიც და პრეზიდენტიც ყოველთვის გამოხატავენ იმუხლებით გადაადგილებულ პირთა პრობლემის პრიორიტეტულად აღიქმვას“, — აღნიშნავს იგი.

ხოლო დევნილთა სამინისტროს ბიუჯეტი, რომლის კომპლექსივითაც იძულებით გადაადგილებულ პირთა დახმარების სფეროში მთავრობის საქმიანობის კოორდინაცია შედის, საერთაშორისო დონორების მხრიდან მატერიალური დახმარების გათვალისწინებით არის შედევნილი. „ამ პროცესში ყველა შერეული სამინისტრო და უწყებანა ჩართულია“, — განაცხადა ჩინოვნიკმა.

აფხაზეთიდან დევნილებისთვის სახლებისა და სხვა ტიპის საცხოვრებლების მშენებლობა 2009 წლის იანვარში დაიწყო — ორ თვეში მას შემდეგ, რაც საერთაშორისო დონორებმა გა-

ნაცხადეს, რომ დევნილებისთვის საცხოვრებლის გამოყოფის პროცესს დააფინანსებდნენ.

საცხოვრებლის მშენებლობაზე, რემონტსა და დახმარების სხვა პროგრამებზე მართოვეროკავშირმა საქართველოს მთავრობას სამი სხვადასხვა გრანტის ფორმით 150 მილიონი ევრო (დაახლოებით 151.4 მილიონი დოლარი) გამოუყო.

აშშ-ის მთავრობამ დევნილთა საქმეთა მინისტრის 83 მილიონი დოლარი გამოყოფის დაახლოებით 92 შენობის, 12 დასახლების წყალმომარაგებისა და კანალიზაციის რემონტისთვის 34.67 მილიონი დოლარის გამოყოფის ვალდებულება აიღო. სხვა დონორები, მაგალითად გაეროს დევნილთა საქმეთა მინისტრის კომისარიატი სხვა საცხოვრებელი პროექტების დაფინანსებას ეხმარება.

მინისტრის მოადგილე თამარ მარტიაშვილი აღიარებს, რომ იმ სახარების მოცულობა, რომელიც თავად საქართველოს მთავრობა გამოყოფს, შედარებით მცირეა. მას კონკრეტული ციფრები არ დაუსახელებია, რადგან აქ ასევე შედის სახელმწიფოს კუთვნილი ქონება, მაგრამ ხაზგასმით აღნიშნა, რომ მთავრობის მხრიდან ირიბი მხარდაჭერა უზარმაზარია.

განსახლების საქმეში მთავრობის წვლილი „შეიდვარსკვლავიანი“ შენობა, ახალი გზები, ელექტრო და გაზომომარაგება, ასევე სხვა აუცილებელი ინფრასტრუქტურაა.

გარდა ამისა, ხელისუფლებამ სულ რაღაც რამდენიმე თვეში ცალკეულ სახლებში გა-

სელისუფლების დავალებით შემუშავებული პროექტი, რომლის ფასი 16.5 მილიონი ევროა (დაახლოებით 23.8 მილიონი დოლარი), იმ პირობების მქონე კონტრასტია, რომლებშიც დღეს აფხაზეთის ომის გამო დევნილი ათი ათასობით ეთნიკური ქართველი ცხოვრობს

ნათავსა ათი ათასობით დევნილი სამხრეთ-ოსეთიდან, რომლებმაც რეგიონი 2008 წლის რუსეთ-საქართველოს ომის დროს დატოვეს.

თამარ მარტიაშვილის თქმით, ეს სამუშაო „ისეთი თვალმისაცემი“ არ არის, როგორც საერთაშორისო დონორების ორგანიზაციებისა, მაგრამ მანაც სასიკეთოდ მნიშვნელოვანია.

მთლიანობაში იძულებით გადაადგილებულ პირთა დასახლებისთან დაკავშირებული სამუშაოს დასრულება 2014 წლისთვის, დათქმულ ვადაზე ორი წლით გვიან, იგეგმება.

იძულებით გადაადგილებულ პირთათვის სახლების მშენებლობა უცხოური დონორების დახმარებით საპორტო ქალაქ ფოთშიც მიმდინარეობს, მაგრამ მშენებლობის ტემპი აქ საგრძობად განსხვავდება ანაკლიის მშენებლობის ტემპისგან.

ახლახან 32-შენობიან კომპლექსში აფხაზეთიდან დევნილი 1 200 ოჯახი ჩაასახლეს. ფანჯრებზე თეთრი ფარდები კიდია, სახლებში ახალი ავეჯია, შესასვლელი კი ჯვრით არის შემკობილი.

ზოგჯერ ჩნდება კითხვები სამშენებლო სამუშაოების ხარისხთან დაკავშირებით, რადგან ზოგიერთ შენობაში კედლებზე საღებავი დასკდა, ლამინატის იატაკი ამოიბურცა.

ამ ადამიანების ნაწილს, რომლებსაც ხშირად არ აქვთ აუცილებელი საჭირო ნივთები, შიმშველ ლიბებზე სძინავთ ხშირად სამ-სამს ერთ ოთახში. როგორც გავიგეთ, მათ მეზობელ ანაკლიაში მშენებლობაზე დასაქმების იმედი ჰქონიათ, მაგრამ ეს იმედი გაუცრუვდათ.

მოლი კორსო

მინისტრის მოადგილე თამარ მარტიაშვილი აღიარებს, რომ იმ სახარების მოცულობა, რომელიც თავად საქართველოს მთავრობა გამოყოფს, შედარებით მცირეა. მას კონკრეტული ციფრები არ დაუსახელებია, რადგან აქ ასევე შედის სახელმწიფოს კუთვნილი ქონება, მაგრამ ხაზგასმით აღნიშნა, რომ მთავრობის მხრიდან ირიბი მხარდაჭერა უზარმაზარია.

ბაიროს სამშვიდობო მოქალაქეები

გაეროს სამშვიდობოები აფრიკის ქვეყნებში არასრულწლოვანებს, საკვები პროდუქტების სანაცვლოდ, სქესობრივ კავშირს აიძულებდნენ. ამის შესახებ „ვიკილიკსზე“ გამოქვეყნებულ საიდუმლო დოკუმენტებშია აღნიშნული. კოტ-დ'ივუარში მცხოვრები ათიდან რვა გოგონა გამოტყდა, რომ სამშვიდობოებთან სექსუალური კავშირი ჰქონდათ, ამის სანაცვლოდ კი მათგან საკვებ პროდუქტებსა და თავშესაფარს იღებდნენ.

რაკეტისანიანალოგო თავდაზვის ქრისტიანი

აშშ-ში ქვეყნის ანტისარაკეტო თავდაცვითი სისტემის რაკეტა Standard SM-3 Block-ის ნარეჟივები გაშვების მიზეზებს იძიებენ. როგორც აშშ-ის თავდაცვის სამინისტროს ანონიმურმა წარმომადგენელმა განაცხადა, პრობლემა თავად რაკეტას ჰქონდა ან შესაძლოა მარცხი იმან გამოიწვია, რომ რაკეტასა და გამშვებ ხომალდს შორის უხარისხო კავშირი იყო. ვიდრე ნარეჟივების მიზეზები საბოლოოდ არ დადგინდება, მომდევნო გამოცდა დროებით გადაიდება.

დასავლეთის დემოკრატიულს შესანიშნავად ესმოდა, თუ რას ნიშნავდა გერმანიისთვის ჩხოსლოვაკიის დათმობა, მარტო კალინინ მომგებიანი ჩანდა გერმანიისა და საბჭოთა კავშირის დაპირისპირება „რუსეთის საკითხის“ საბოლოოდ გადასაწყვეტად. მათ ვერ ბავშვობის დინამიკას, რომ ცოცხანდა კალმა, რომელსაც მიუზღოვს წინააღმდეგ ბრძოლა, შვიტლერმა, უპირველესად, თავისი პატრონები დაგლიჯოს.

საბჭოთა დემოკრატიული რევოლუციის 2008 წლის აღმსარებელი

აქციებისა და ობლიგაციების ბაზრებზე პირობები სულ უფრო მეტად მოგვაგონებს 2008 წლის ფინანსური კრიზისის პერიოდს. ამის შესახებ „Deutsche Bank“-ის მთავარმა აღმასრულებელმა დირექტორმა იოზეფ აკკერმანმა ფრანკფურტში გამართულ კონფერენციაზე განაცხადა. „მიუხედავად იმისა, რომ ევროპის საბანკო სექტორი ახლა მნიშვნელოვნად უკეთესადაა კაპიტალიზირებული და ნაკლებად დამოკიდებული ხანმოკლე ლიკვიდრობაზე, ეს ყველაფერი 2008 წლის შემოდგომის მაგონებს“, — განაცხადა მან.

კატარის მს-ს დიკატორობას შეუდგა

აშშ-ის ცენტრალურ სადაზვერვო სამმართველოს 6 სექტემბრიდან ახალი დირექტორი ჰყავს. უწყების ხელმძღვანელის თანამდებობაზე მუშაობას შეუდგა გადამდგარი გენერალი დევიდ პეტრუსი, რომელიც ბოლო დრომდე ავღანეთში აშშ-ისა და ნატოს ჯარებს ხელმძღვანელობდა. ავღანეთის ბოლო დღეს პეტრუსმა ოფიციალურად დატოვა თავისი წინა თანამდებობა და გადადგა. ასე დასრულდა მისი სამხედრო კარიერა, რომელიც დაახლოებით 40 წელს გრძელდებოდა.

ოთხ თვეში 750 ათასი სოციალური განუცხადებელი

სულ მცირე 750 ათას სოციალურად უმუშევრობის შიშით სიკვდილი ელის. ამის შესახებ გაეროს წარმომადგენლობის მიერ გაცემულ ცნობაში აღნიშნული. მძიმე სიტუაცია გამოიწვია უპრეცედენტო ვაკუუმით, რომელმაც სომალის რიგობით შექმნა, 8-მილიონიანი რაიონი მოიცავს. კრიზისი ოთხ მილიონ ადამიანს შეეხო, მაგრამ მათგან მინიმუმ 750 ათასი უახლოესი ოთხ თვის განმავლობაში შიშით მოკვდება, თუ საერთაშორისო საზოგადოება დროულად არ მიიღებს სათანადო ზომებს.

პოლონეთი, როგორც მესამე რაიონის მოკავშირე

72 წლის წინათ, 1939 წლის 1 სექტემბერს, შიტლერმა შეუტია პოლონეთს, სრულად გადალახა გერმანია-პოლონეთის საზღვარი. ჩვეულებრივ ამ თარიღიდან ათვლიან მეორე მსოფლიო ომის დასაწყისს.

17 სექტემბრისთვის პოლონეთმა, როგორც დამოუკიდებელმა სახელმწიფომ, არსებობა შეწყვიტა. ვარშავის მხრიდან მიუწვენი ჩხოსლოვაკიის დანაწევრების ერთ-ერთი მონაწილე იუზეფ ბეკი (პოლონეთის საგარეო საქმეთა მინისტრი), თავისი ყოფილი მოკავშირისთვის თავი რომ აერიდებინა, რუმინეთში გაიქცა. მას კვალდაკვალ მიჰყვა პოლონეთის შეიარაღებული ძალების უმეტესი ნაწილი მთავარსარდალი, მარშალი რიდ-სმიგლი. მხოლოდ ამის შემდეგ გადალახა ნიეტელმა არმიამ საბჭოთა კავშირ-პოლონეთის საზღვარი. ეს გამათავისუფლებელი ლაშქრობა მხოლოდ 5 დღეს გაგრძელდა. საბჭოთა ჯარებს სიხარულით მიეგება ადგილობრივი მოსახლეობა — უკრაინელები, ბელორუსები, ებრაელები...

დასავლეთის პრობანდა დღეს ამტკიცებს, რომ მეორე მსოფლიო ომი დაიწყო სსრ კავშირსა და გერმანიას შორის

პოლონეთის მარშალ ედვარდ რიდ-სმიგლისა და გერმანელი ატაშეს გენერალ-მაიორ ზომისლავ ფონ შტუდინცის ხელის ჩამოტეხვა პოლონეთის დამოუკიდებლობის დღისადმი მიძღვნილ პარადში. ვარშავა, 1938 წლის 11 ნოემბერი

საბჭოთა კავშირი უოპლეთის წინააღმდეგობა მიუხედავად გერმანიისა და ჩხოსლოვაკიის დაპყრობის, რადგან ამ პერიოდისთვის გერმანიის უკვე დაწყებული ჰქონდა სამხედრო ძალით ეთნიკური გერმანული მიწების დამორჩილება.

ლინი შეეცადა, მომავალი ფრონტის ხაზი რაც შეიძლება შორს გადაენია ქვეყნის საზღვრებიდან და არ დაეშვა ომი ორ ფრონტზე — გერმანიასთან და მის მოკავშირე იაპონიასთან (რომლის წილს დასავლეთში მსოფლიო ომის გაჩაღებაში „გეოგრაფიულად“ ვერ ამჩნევდნენ). საბჭოთა კავშირი ყოველთვის ეწინააღმდეგებოდა მიუხედავად გერმანიისა და ჩხოსლოვაკიის დაპყრობის, რადგან ამ პერიოდისთვის ბერლინის უკვე დაწყებული ჰქონდა სამხედრო ძალით ეთნიკური გერმანული მიწების დამორჩილება.

დიდი ეკონომიკური პოტენციალის მქონე ჩხოსლოვაკიის დამორჩილებამ გერმანია ევროპაში ეკონომიკურად ყველაზე უფრო განვითარებულ ქვეყნად აქცია. ამან კი თავისთავად უზრუნველყო მისი სამხედრო მრეწველობის ნახტომისებური ზრდა. მაგალითისთვის იმის დასახელება კი მარტს, რომ ომამდე გერმანიის ჯავშანტრანსპორტიორების ძირითად რაოდენობას ჩეხეთის ქარხნებში აწარმოებდნენ. ნიშანდობლივია, რომ ტანკების პარალელურად ეს ტრანსპორტიორები რაინის სახმელეთო ჯარების მთავარ დამრტყმელ ძალად ითვლებოდა. ჩეხეთის დაპყრობამ მკვეთრად გაზარდა გერმანიის შეიარაღებული ძალების პოტენციალი უმაღლესი ხარისხის სამხედრო ტექნიკის ალაფად ხელში ჩაგდებაში გზით.

პოლონეთზე თავდასხმის დროს გერმანელების ტანკების პარკის თითქმის ერთი მესამედი ჩეხური PzKpfw 38 (t) ტანკები იყო. იგივე ტანკები გამოიყენეს საფრანგეთში (1940 წელი) და ბალკანებში ბრძოლების დროს (1941 წელი). „ბრბაროსას“ გეგმის მი-

ჰიტლერი ხელს აწერს მიუნხენის შეთანხმებას

ხედვით, გერმანელებმა საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ გამოიყვანეს 623 ამ ტიპის ტანკი და 41 სამეთაურო ტანკი PzKpfw 38 (t). სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, მხოლოდ ჩხოსლოვაკიის ხელში ჩაგდება გერმანელებს შეაძლებინათ, ტექნიკურად უზრუნველყოთ 1939 წლის „ბლიცკრიგი“. მიუნხენის გერმანული 1939 წლის 1 სექტემბერი ვერ შედეგობდა. დასავლეთის დემოკრატიულს შესანიშნავად ესმოდა, თუ რას ნიშნავდა გერმანიისთვის ჩხოსლოვაკიის დათმობა, მარტო კალინინ მომგებიანი ჩანდა გერმანიისა და საბჭოთა კავშირის დაპირისპირება „რუსეთის საკითხის“ საბოლოოდ გადასაწყვეტად. მათ ვერ ბავშვობის დინამიკას, რომ ცოცხანდა კალმა, რომელსაც მიუზღოვს წინააღმდეგ ბრძოლა, შვიტლერმა, უპირველესად, თავისი პატრონები დაგლიჯოს.

არცთუ იშვიათად აცხადებენ, რომ, როცა ჩხოსლოვაკიის საზღვრები „გაასწორეს“ და მისი მოსახლეობა ეთნიკურად „განმინდეს“, „მეორე“ ჩეხოსლოვაკიის საზღვრების დაცვა ლონდონისა და პარიზის მიერ იყო გარანტირებული. მაგრამ არც საფრანგეთში, არც ინგლისში და, მით უფრო, არც პოლონეთში თავი არ გამოიღო ამ საზღვრების დასაცავად, როცა 1939 წლის 14-15 მარტს შიტლერმა ჩანთქა ჩეხოსლოვაკიის ნარჩენები. ხოლო ჩეხეთის „ბოჰემიისა და მორავიის პროტექტორატად“ გარდაქმნის შემდეგ შიტლერულმა გერმანიამ ლიტვას შემოიღო ნავსადგური ნაართვა, ლიტვის კანონიერი უფლებები არავინ დაიცვა. უპირიანი იქნება, გავიხსენ-

ნოთ ომისწინა მოვლენები, რომლებმაც „დემოკრატიული“ სახელმწიფოების ფაშისტურ ბლოკთან შემგუებლური პოზიცია გამოკვეთა. გერმანიის ხელისუფლების სათავეში შიტლერის მოსვლისთანავე საბჭოთა კავშირი შეეცადა, დაედო შეთანხმება პოლონეთთან რეგიონული უსაფრთხოების საკითხის უზრუნველსაყოფად, მაგრამ 1939 წლის გაზაფხულზე პოლონეთმა შეწყვიტა ეს მოლაპარაკება და ხელი მოახერხა შიტლერულ გერმანიასთან თავდაუსხმელობის პაქტს. 1935 წლის ივნისში ხელი მოახერხეს ინგლისისა და გერმანიის საზღვარო შეთანხმებას, რომელიც შესაძლებლობას აძლევდა გერმანიას, უახლოეს მომავალში ბალტიის ზღვაზე გაბატონებული სამხედრო ძალად წარმომდგარიყო. გაძლიერდა გერმანიის სამხედრო-პოლიტიკური და ეკონომიკური კონტაქტები ლატვიასთან, ესტონეთთან, ლიტვასთან და ფინეთთან. სსრ კავშირისა და გერმანიის მოსალოდნელი კონფლიქტის პრობლემაში ამ ქვეყნების ნეიტრალიტეტის არავითარი გარანტია არ არსებობდა. 1935 წელს მუსოლინიმ დაინიშნა ომი აბისინიასთან. საკითხავია: იქნებოდა თუ არა შესაძლებელი იტალიის აგრესია სუეცის არხის დახურვის პრობლემაში, რომელიც ინგლისსა და საფრანგეთს ეკუთვნოდა და ინგლისის მიერ კონტროლირდებოდა? პასუხი უარყოფითია. და, რა თქმა უნდა, აგრესია ვერ განხორციელდებოდა, იტალიისთვის ნავთობის მიუწოდებლობის პრობლემაში, მაგრამ „დემოკრატიული“ ევროპა მშვიდად უყურებდა, თუ როგორ ბომბავდნენ და ხერხდნენ იტალიელები ეთიოპიელებს. ხმა არც მაშინ აშოულა

ევროკავშირი ლიბიის სანაწივეს სანაწივეს უხსნის

ევროკავშირმა ლიბიის 28 სანაწივეს სანაწივეს მოხსნის გადაწყვეტილება მიიღო. სანაწივეები ეხებოდა ლიბიის ექვს პროვინციას, რამდენიმე ნავთობკომპანიასა და ბანკს. სანაწივეების მოხსნის თაობაზე ევროკავშირის საგარეო პოლიტიკური უსაფრთხოების საკითხებში უმაღლესმა წარმომადგენელმა კეტრინ ეშტონმა თავად განაცხადა. „ჩვენი მიზანია, დროებით მთავრობასა და ლიბიულ ხალხს რესურსების გამოყენებისა და ეკონომიკის აღდგენის საშუალება მივცეთ.“ — აღნიშნა მან.

პოლონეთის საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგობა

პარიზის აეროპორტ „ორლიში“ პოლოგრაფირებული თანამშრომლები გაჩნდნენ. ვირტუალური მუშაკების აყვანა თანხის ეკონომიის გამო გადაწყდა. როდესაც თვითმფრინავი მზად იქნება მგზავრების მისაღებად, პოლოგრაფი გააქტიურდება და სასიამოვნო ხმით მგზავრებს აუწყებს, რომ ჩასხდომი იწყება. ჯერჯერობით პოლოგრაფები სატესტო რეჟიმში „იმუშავებს“, თუმცა სამომავლოდ აეროპორტში მუდმივ თანამშრომლებად იქცევიან.

პოლონეთის საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგობა

პარიზის აეროპორტ „ორლიში“ პოლოგრაფირებული თანამშრომლები გაჩნდნენ. ვირტუალური მუშაკების აყვანა თანხის ეკონომიის გამო გადაწყდა. როდესაც თვითმფრინავი მზად იქნება მგზავრების მისაღებად, პოლოგრაფი გააქტიურდება და სასიამოვნო ხმით მგზავრებს აუწყებს, რომ ჩასხდომი იწყება. ჯერჯერობით პოლოგრაფები სატესტო რეჟიმში „იმუშავებს“, თუმცა სამომავლოდ აეროპორტში მუდმივ თანამშრომლებად იქცევიან.

1938 წლის დასაწყისში ჩეხოსლოვაკიის ტერიტორიის ოლქები იქმნება „პოლონეთის კავშირი“, რომელიც კ. ჰეინლინის სუბტერიტორიული ფაშისტური პარტიის მსგავსად იყო ორგანიზებული. 21 სექტემბერს პოლონეთის მთავრობამ წამოაყენა ტერიტორიული მოთხოვნები, რომლებიც ჰიტლერმა თავის მოსტადფურერის მემორანდუმში ჩართო, და 1938 წლის 2 ნოემბერს პოლონეთის არმია შევიდა ტერიტორიის ოლქში.

პოლონეთის არმია შედის ტერიტორიაში, ჩეხოსლოვაკია, 1938 წელი

დასკვნა აშკარაა: მეორე მსოფლიო ომის გაჩაღებამ ბრალი გერმანიასთან ერთად მიუძღვის საფრანგეთს, ინგლისს (და აშშ-ს), აგრეთვე, იმ სახელმწიფოებს, რომლებიც სსრ კავშირის პერიფერიულ მდებარეობაში

ვინმეს, როცა იტალიელმა მომწამლავი სამხედრო ნივთიერებების გამოყენება დაიწყო. 1936 წლის ივნისში აბისინიის ნეგუსმა ჰაილე-სელასიემ „დემოკრატიული“ ერთა ლიგის ტრიბუნაზე დაიწყო მითითებული მიმართა სახელმწიფოთა მეთაურებს, იტალიის აგრესიისგან დაეცვათ მისი ქვეყანა, ყური არაყენ შეიბერტყა, დემოკრატიული შვეიცარიის პრეზიდენტმა კი უბრძანა ნეგუსს, დაეტოვებინა ქვეყანა სხდომის დამთავრებიდან 4 საათის განმავლობაში. სამხედრო ამბოხს რომ იწყებდა, ესპანეთის დიქტატორს — ფრანკოს სამოქალაქო ომში წარმატების სრული გარანტია ჰქონდა: იტალიისა და გერმანიის გარდა, მას ლონდონიცა და პარიზიც ეხმარებოდა, ზოგჯერ ფარულად, არცთუ იშვიათად — ამკარად.

1938 წლის დასაწყისში ჩეხოსლოვაკიის ტერიტორიის ოლქები იქმნება „პოლონეთის კავშირი“, რომელიც კ. ჰეინლინის სუბტერიტორიული ფაშისტური პარტიის მსგავსად იყო ორგანიზებული. 21 სექტემბერს პოლონეთის მთავრობამ წამოაყენა ტერიტორიული მოთხოვნები, რომლებიც ჰიტლერმა თავის მოსტადფურერის მემორანდუმში ჩართო, და 1938 წლის 2 ნოემბერს პოლონეთის არმია შევიდა ტერიტორიის ოლქში.

ამასობაში იუზეფ ბეკამა, ჯერ კიდევ მიუნხენამდე, ინსტრუქციას რომ აძლევდა თავის ელჩს ბერლინში, ასეთი დირექტივა გაუზღავნა: „1. პოლონეთის რესპუბლიკის მთავრობა აღნიშნავს, რომ მის მიერ დაკავებული პოზიციის წყალობით, გამორიცხა საბჭოეთის შესაძლო ინტერვენცია ჩეხურ საკითხში უფართოესი მნიშვნელობით...; 2. პოლონეთს დაუშვებლად მი-

ანია საბჭოეთის ჩარევა ევროპულ საქმეებში...; 4. გასული წლის განმავლობაში პოლონეთის მთავრობამ ოთხჯერ უარყო საერთაშორისო შემოთავაზება, შეერთებოდა ჩეხოსლოვაკიას დაეცვის საერთაშორისო ჩარევის საკითხში; 5. აღნიშნულ საკითხზე პოლონეთის უშუალო პრეტენზიები ტერიტორიის სიღრმის რაიონით იფარგლება“.

პოლონეთის ელჩი გერმანიაში ი. ლიბსკი, რომელსაც პოლონეთის დიდებულმა ეჭვი არ ეპარებოდა, უპასუხებდა ბეკს: „გერმანიის გამონათქვამებიდან ჩანდა, რომ იგი 100 პროცენტით იზიარებს პოლონეთის მთავრობის პოზიციას... ჩვენი ნაბიჯი შეაფასა როგორც „განსაკუთრებულად გაბედული აქცია, რომელიც ბრწყინვალე სტილით განხორციელდა... რიპენტროპმა მანცნობა, რომ კანცლერმა (ჰიტლერმა) მაღალი შეფასება მისცა პოლონეთის პოლიტიკას“.

რიპენტროპიც, თავის მხრივ, ადასტურებდა: „მე ვკითხე ბეკს, უარი ხომ არ თქვენს მარშალ პილსდესკის პატივმოყვარულ მისწრაფებებზე, ანუ უკრაინასთან დაკავშირებით პრეტენზიაზე? ამაზე მან ღიმილით მიპასუხა, რომ ისინი უკვე იყვნენ კვიეში და რომ ეს მისწრაფებანი, უეჭველია, დღესაც ცოცხლობს“. როცა ამის შემდეგ რიპენტროპი ვარშავაში ჩავიდა, ბეკი უფრო გულახდილი იყო, „ბატონმა ბეკმა არ დამალა, რომ პოლონეთის პრეტენზიები და შავ ზღვაზე გასასვლელად დაუფარავად (ოღონდ სხვა დონეზე) ითქვას იც, რომ, თუ კარპატების რუსეთი უნგრეთს ერგება, მაშინ პოლონეთი თანახმა იქნება, იბრძო-

ლოს გერმანიის მხარეზე საბჭოთა უკრაინის წინააღმდეგ ლაშქრობაში“.

დიდი ხანია, მომწიფდა იმის აუცილებლობა, რომ მეორე მსოფლიო ომის დაწყების თარიღი 1939 წლის 1 სექტემბერიდან (გერმანიის თავდასხმის თარიღი თავის ყოფილ მოკავშირე პოლონეთზე) გადატანილი იქნას 1939 წლის 14 მარტზე, როცა გერმანიამ შთანთქმა ჩეხოსლოვაკიის ნარჩენები და დაიწყო ეთნიკური გერმანული მინების ხელში ჩაგდება, ორივე შემთხვევაში — ევროპული დემოკრატიების მხრიდან აგრესორის ნებაზე მიშვების პირობებში.

რეპენტროპი დღის წიგნაკითხვით დააკვირებოდა, რომ 72-ე წლის-თავთან დაკავშირებით, აშშ-ის საელჩოში მისი მისიონერი გამოაქვეყნა განცხადება, რითაც ჰიტლერს უნდა გაერმანიასთან ერთად მეორე მსოფლიო ომის დაწყებაზე პასუხისმგებლობა საბჭოთა კავშირს დააბრუნოს (!).

რუსეთის უახლეს ისტორიაში თავდაუსხმელობის შესახებ სსრკ-გერმანიის 1939 წლის ხელშეკრულებამ მნიშვნელოვანი როლი შეასრულა. „პრეტენზიის“ იდეოლოგებმა ამ ხელშეკრულებას „მოლოტოვ-რიპენტროპის“ სახელი დაარქვეს და აქტიურად გამოიყენეს სსრ კავშირის დაშლის არსენალში.

სინამდვილეში ამ ხელშეკრულების დადება ბრწყინვალე საგარეოპოლიტიკური წარმატება იყო, რამაც შეესაძლებლა მისცა ჩვენს ქვეყანას, ბერლინი-რომი-ტოკიოს არსებობის პირობებში თავიდან აეცილებინა ერთდროული ომი ორ ფრონტზე: დასავლეთში — გერმანიასა და იტალიასთან, აღმოსავლეთში — იაპონიასთან,

ადოლფ ჰიტლერი და ბენიტო მუსოლინი საბარათო სემინარის მიზნით იოზეფ ბეკი

რისი რეალური საშიშროებაც მაშინ არსებობდა.

ამ პირობებში საბჭოთა კავშირის ხელმძღვანელობა, იოსებ სტალინის მეთაურობით, ვალდებული იყო, გაეცნო იტალიებისა და მოსკოვის სახელმწიფოების მიმართ მოსკოვში თავდაუსხმელობის შესახებ სსრკ-გერმანიის ხელშეკრულების დადებით.

საზგასახლოვლო, რომ ხელშეკრულების გაფორმების მომენტისთვის სახელმწიფო კონფლიქტი იაპონიასთან შორეულ აღმოსავლეთში დამთავრებული არ იყო. 1939 წლის 4-8 სექტემბერს იაპონელები რამდენიმეჯერ შეეცადნენ კონტრშეტევაზე გადასვლას, მაგრამ უკუგადასვლას ვერცხდნენ. დაზავებაზე მხოლოდ 15 სექტემბერს შეთანხმდნენ. 16 სექტემბერს ეს შეთანხმება ძალაში შევიდა. იაპონიასთან ნეიტრალიტეტის შესახებ პაქტს მხოლოდ 1941 წლის 13 აპრილს მოეწერა ხელი.

შორეული აღმოსავლეთის ფრონტზე დამარცხებამ და ამავე დროს თავდაუსხმელობის პაქტის დადება სსრ კავშირსა და გერმანიას შორის იაპონიაში მთავრობის კრიზისი გამოიწვია — გადადგა ხი-რანუმო კიიტის კაბინეტი, აღზევდა ე.წ. საზღვაო პარ-

ტი, რომელიც მოითხოვდა ექსპანის მიმართულების შეცვლას სამხრეთ-აღმოსავლეთ აზიისა და წყნარი ოკეანის კუნძულებისკენ.

ამ ვითარებამ მკვეთრად შეცვალა იაპონური აგრესიის ვექტორი, რომელმაც სსრ კავშირისკენ მიმართულებიდან ინგლის-ამერიკული მიმართულებისკენ გადაინაცვლა.

დასკვნა აშკარაა: მეორე მსოფლიო ომის გაჩაღებამ ბრალი გერმანიასთან ერთად მიუძღვის საფრანგეთს, ინგლისს (და აშშ-ს), აგრეთვე, იმ სახელმწიფოებს, რომლებიც სსრ კავშირის პერიფერიულ მდებარეობაში

ამასთან ერთად, ინგლისს, საფრანგეთსა და ამჟამინდელი ევროკავშირის წევრ სახელმწიფოებს პასუხისმგებლობა ეკისრებათ ფაშისტურ გერმანიასთან თანამშრომლობის გამო ომის ყველა ეტაპზე, მასობრივი კოლაბორაციონიზმისთვის.

ევროპისა და ამერიკის ისტორიაში ამ სამარცხივების ბრალდების ამოშლისთვის იღვნიან ასე თავგამოდებით აშშ-ის მიერ მართული საერთაშორისო ორგანიზაციები და ტენდენციური მსოფლიო პრესა.

ვიქტორ ბურბაკი
fondsk.ru

პოლონეთს მიმართ ჩეხოსლოვაკიის მიწების ამოგლეჯილი სასაზღვრო ზოგი, რომელსაც ჩეხეთის გარეგანი მთავრობა განადგურებული ტერიტორია, 1938 წლის ოქტომბერი

გაერმანები

ვლადიმერ პუტინი, რფ-ის პრემიერ-მინისტრი:

2016 წლისთვის რუსეთი ევროპაში ავტომობილების მწარმოებელ უმსხვილეს ცენტრად იქცევა. ჩვენ ძალზე მაღალი ზრდის პოტენციალი გვაქვს. შარშან რუსეთში მსუბუქი ავტომანქანების წარმოება ორჯერ გაიზარდა. წლის პირველ ნახევარში ზრდამ 76% შეადგინა.

rosbalt.ru

ბარაკ ობამა, აშშ-ის პრეზიდენტი:

ჩემს ადმინისტრაციას რთულ ფინანსურ პირობებში უწევს მუშაობა, ვინაიდან წინა პრეზიდენტმა ჯორჯ ბუშ-უმ ცროსმა ტრილონი დოლარის ოდენობის საბიუჯეტო დეფიციტი დატოვა. თუ კონგრესი კანონპროექტს არ გაუშვებს, გზას დავადგება და ხალხთან ვისაუბრებ.

lenta.ru

ანგელა მერკელი, გერმანიის კანცლერი:

1973 წლის ლიბის რეზოლუციის კენჭისყრისას გერმანიის მხრიდან თავშეკავება განპირობებული იყო აშშ-ის პრეზიდენტის — ბარაკ ობამას პოზიციით, რომელმაც განაცხადა, რომ რეზოლუციის მხარდაჭერა გულისხმობდა გერმანიის ავტომატურ მონაწილეობას ნატოს სამხედრო საპერო ძალების ოპერაციაში. სწორედ ამ ნაგულისხმვება ავტომატიზმა განაპირობა გერმანიის მხრიდან რეზოლუციისთვის მხარდაჭერაზე უარი.

lenta.ru

ჰილარი კლინტონი, აშშ-ის სახელმწიფო მდივანი:

მოვუწოდებ თურქეთის საგარეო საქმეთა მინისტრს — ანმეტ დავუთოლლუს, არ გააუარესოს ურთიერთობები ისრაელთან. ვშიშობ, რომ დროზე ადრე გამოქვეყნებული გაეროს დასკვნა „თავისუფლების ფლოტილის“ შესახებ და ისრაელის ხელისუფლების უარი, ბოდიში მოიხადოს „მარმარაზე“ მომხდარის გამო, შესაძლოა რეგიონში აშშ-ის ორ სტრატეგიულ პარტნიორს შორის ახალი კრიზისის მიზეზად იქცეს.

panarmenian.net

ბუშერა ირანის ელექტროსისტემაში ჩართვას

ბუშერის ატომური ელექტროსადგური ირანის ერთიან ელექტროსისტემაში ჩართვას. წყაროს ცნობით, ეს განცხადება ირანის ატომური ენერჯის სააგენტომ გააკეთა. უახლოეს დღეებში ქვეყნის ენერჯის სისტემის სრული კოორდინაციის უზრუნველყოფის შესაძლებლად აუცილებელი ტესტირება ჩატარდება. ბუშერის ატომური ელექტროსადგურის ე.წ. წინასწარი ჩართვის ცერემონია 12 სექტემბრისთვის არის დაგეგმილი.

ფილატინო და მოუკიდებლობა გამოაშხადა

ცენტრალური იტალიის პატარა ქალაქმა ფილეტინომ დამოუკიდებლობა გამოაცხადა და საკუთარი ვალუტის ბეჭდვა დაიწყო. იდეის ავტორია ფილეტინოს მერი ლუკა სელარი, რომელიც ევროზონაში არსებულმა ეკონომიკურმა კრიზისმა სამუშაოს დაკარგვის საფრთხის წინაშე დააყენა. აღსანიშნავია, რომ ახალ ვალუტაზე სწორედ მისი სახეა გამოსახული. ლუკა სელარიმ ვალუტას ფიორიტო დაარქვა, ფულის ხსენებული ერთეული ქალაქში უკვე მიმოქცევაშია ჩაეშვა.

ქველი დრო იყო. რუსეთი მზამ დაანგრია და იმის ტერიტორიებს გერმანიის ჯარები მოადვნენ. მაგრამ რუსეთშიც და ჩვენშიც ბევრი გამოჩნდა ხალხი, რომელმაც იმპერიის კატასტროფული ზოლო „დიდი რევოლუციის“ დასაწყისად მიიჩნია. საბარტოველოს მავნიდელმა ბატონ-პატრონებმა ვერ გაიგეს, რომ ქართველი ერის წინაშე სულ სხვა ამოცანა იყო. რუსეთმა გაუქმო თავის რევოლუციას და დღესაც ცოცხალია. მაგრამ ქართულმა დემოკრატიამ იმდენი „აღრმავა“ ის რევოლუცია, რომ საბარტოველოს დამოუკიდებლობას ძირი გავარდა.

ქართული ინტელიგენციისა და უორდანის მთავრობის უსახელო

შალვა ამირეჯიბი, პოლიტიკური და საზოგადო მოღვაწე, საქართველოს პირველი რესპუბლიკის პარლამენტის წევრი დაიბადა 1886 წელს. თბილისში დაამთავრა სათავადაზნაურო გიმნაზია, შემდეგ კი სწავლობდა ვენის უნივერსიტეტში. 1909 წელს დაბრუნდა საქართველოში და აქტიურად ჩაება პოლიტიკურ ცხოვრებაში, პარალელურად ეწეოდა ლიტერატურულ საქმიანობას. რევაზ გაბაშვილთან ერთად დაარსდა ჟურნალი „კლდე“, თანამშრომლობდა ქართულ პერიოდულ გამოცემებში — „სამშობლო“ და „საქართველო“. 1920 წელს გამოვიდა მისი ლექსების პირველი და უკანასკნელი კრებული „მინანქრები“. განსაკუთრებით საინტერესოა შალვა ამირეჯიბის ისტორიულ-პუბლიცისტური თხზულებანი, რომლებიც დაწერილია ღრმა ანალიტიკოსის კალმით. ის დღემდე საქართველოს პირველი რესპუბლიკის უაღრესად ავტორიტეტულ მემბრანად, რომლის ნააზრევიც ანგარიშგასაწევ მასალას წარმოადგენს მათთვის, ვინც ჩვენი ისტორიის ამ უმნიშვნელოვანესი ფურცლების გაცნობას მოინდინებს. შალვა ამირეჯიბი გარდაიცვალა 1943 წელს. დაკრძალულია პარიზის სენტ-უანის სასაფლაოზე. თავის გამოსათხოვარ სიტყვაში ვიქტორ ნოზაძე შალვა ამირეჯიბის შესახებ ამბობდა: „შალვა ამირეჯიბი! ეს კაცია ჩვენის თაობის აზრი და ფიქრი, მისი ნატვრა და ბრძოლა! „სამშობლოს ხილვით მშვიერი, მძიმე, რთული განცდებით შეპყრობილი ქართველი კაცი“...

შალვა ამირეჯიბი

ქართულმა «დემოკრატიამ» ან დღეს გაღვაწიდა და ბევრ სხვა შეუძერა. ეს სიური მთავარ საქართველომ ნახა!

ქველი დრო იყო. რუსეთი მზამ დაანგრია და იმის ტერიტორიებს გერმანიის ჯარები მოადვნენ. მაგრამ რუსეთშიც და ჩვენშიც ბევრი გამოჩნდა ხალხი, რომელმაც იმპერიის კატასტროფული ზოლო „დიდი რევოლუციის“ დასაწყისად მიიჩნია. საქართველოს მავნიდელმა ბატონ-პატრონებმა ვერ გაიგეს, რომ ქართველი ერის წინაშე სულ სხვა ამოცანა იყო. რუსეთმა გაუქმო თავის რევოლუციას და დღესაც ცოცხალია. მაგრამ ქართულმა დემოკრატიამ იმდენი „აღრმავა“ ეს რევოლუცია, რომ საქართველოს დამოუკიდებლობას ძირი გავარდა. ვისგან შესდგებოდა ეს დემოკრატია — ამისი სწორი ანგარიში დღესაც არავის არა აქვს. მაგრამ მაშინვე ნათელი იყო, რომ საქართველოს ის ვერ მოუვლიდა. თუკი ამ ქართული დემოკრატიის მოკლე თხასიათებელ შესაძლებელია, ქართულ დემოკრატიას უნდა ითქვას, რომ ის იყო იდეოლოგიური თავი, თავის სოციალურ ტანს მოკლებული. ეს თავი ათასი ხიმერით იყო გამოჭდილი. ტანი კი უსუსური და უძლიერი. აი, ამ დემოკრატიის ხელში იყო საქართველოს ბედი. ჩვენი სახლობა მაშინ ვერაზედ ცხოვრობდა, დუშეთის ქუჩაზედ. ჩვენს გვერდით, მოქანდაკის, იაკობ ნიკოლაძის სახლი იყო, ისეთივე პატარა ბაღით, როგორც ჩვენ ბიზანს ჰქონდა და ბაღის ბოლოში პატარა სარაითი, რომლის ატელით გადაკეთებულზე იაშა დიდი ხანია ოცნებობდა. რაც საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალობა გამოცხადდა, იაშა იხანდა: „საქართველოში ერთი კათალიკოსია, ერთი

იაკობ ნიკოლაძე!“ ეხლა საქართველოს დამოუკიდებლობას ელოდა, რომელსაც მისთვის ერთი ატელიც უნდა მოეტანა. იმ გაზაფხულს იაშა ჩემს სურათს ხატავდა და მემუქრებოდა: — დავხატავ და დავანერ: თავადი შალვა ამირეჯიბი. პროპორშიკი. რუსეთისათვის არც ერთხელ ომში არ დაჭრილი! იგულისხმებოდა ის გარემოება, რომ დიდი ომის დროს ავსტრიის ფრონტზედ ვიყავი და სახლში მართლა, უცნებელი დავბრუნდი. მაგრამ იაშას მუქარა არ აუსრულდა. ვერც ჩემი სურათი დაამთავრა და ატელიც, მგონია, მხოლოდ ბოლშევიკებმა აუშენეს. — მიდინარე? დამიძახა ღია ფანჯრიდან თვალეზგაბრწყინებულმა იაშამ, კარში გამოსული რომ დამინახა. ადრე იყო. კაცმა რომ სთქვას, საქმეზედ ჯერ არსად მივიდი, მაგრამ, რაკი გზაზედ ვიდექი, მეც თავი ჩაუქნიე. — აბა, თქვენ იცით! მომადახა იაშამ და აღარ გამითავა. სეიმი უნდა დაიშალოს. სეიმის ტფილისთან ხელი არა აქვს. აქ საქართველოა! თუ გაჭირდა, ყველანი იქ მივალთ! ეს „ყველანი“ ის პოეტები, მწერლები, მხატვრები, ესტეტები, მუსიკოსნი, მომღერალნი და საერთოდ ტფილისის ბოგემა იყო, რომელიც „მზარნუგეში“ იყრიდა თავს „გასაჭირში, რომელზედაც იაშა ლაპარაკობდა, არაფრად ვარგოდა, მაგრამ მით არანაკლები ეშხით გაჰქონდა და გამომჰქონდა „რევოლუციური დემოკრატია“, რომელიც დამოუკიდებლობის გამოცხადების ავგირგვინებდა. ლექსები,

ვოლუციური ორღობეს ვერ გასცლოდა. წინა დღეებში სოციალ-დემოკრატიულ პარტიას კრება ჰქონდა, რომელზედაც დამოუკიდებლობის გამოცხადების საკითხი სწავდებოდა. საზოგადოებაში ხმა დადიოდა, რომ კრებაზედ ბევრ დრამატულ სცენას ჰქონდა ადგილი, ლაპარაკობდნენ, რომ ვიღაცას გული შეუნუხდა, ვიღაცამ თავისი აზრის პროტოკოლში შეტანა მოითხოვა. აზრი კი, დამოუკიდებლობის საწინააღმდეგო იყო. ასახელებდნენ პირებსაც. საზოგადოებას ეს ხმები მისდობდა და დღესაც, ოდესმე ისტორია იტყვის, რა მოხდა ამ კრებაზედ. საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტი, ქართულმა სოციალ-დემოკრატი-

მაგრამ გამოირკვა, რომ აქტი ჯერ კიდევ შედგენილი არ იყო. — ჯერ მზად არ არის. მიერ-ბივარ კომისიის სხდომაზედ, რომ უკანასკნელი რედაქცია ჩამოვენერთო, — დაუმატა მან. — მაშ, სეიმის სხდომაზედ შეეხვებით? — არა მგონია, ღმერთმა ქმნას პარლამენტის გახსნას დროზედ მიუხსნოთ. — განა აქტი ასე გრძელია? — პირიქით, სულ ხუთი-ექვსი მუხლისაგან შესდგება. მაგრამ კომისიაში ბევრს ლაპარაკობენ. გვიბათილებენ ისეთ ძირითად დებულებებს, რომ ნახვ, ვერც აქტი გამოვა რიგინი და პარლამენტის გახსნაზედაც უსადილო მოვალ. ამ აქტის „ზოგიერთ“ დებულებათა გამბათილებელი იგივე „რევო-

რიზში, რომლისთვის ამიერ-კავკასიის „მთლიანობა“ ძველ რუსულ ბატონობის გამოძახილს კიდევ ჰგავდა, ახალი ვითარება კი ამასაც აქარწყლებდა. სეიმი დაიშალა და ამიერ-კავკასიის რესპუბლიკა ისე მოკვდა, რომ სხდომის დარბაზი (ცარიელი არ დარჩენილა მაშინაც, როცა სომხეთის და აზერბაიჯანის წარმომადგენლებმა დარბაზი დასტოვეს. სეიმის ქართველი წევრები თავის ადგილებზედ დარჩნენ, ქართული პარლამენტის დანარჩენი წევრები ლოჟებიდგან სხდომის დარბაზში გადავიდნენ და პირველი ქართული პარლამენტი ასე შესდგა. ნათქვამია, რომ „ბუნება სიცარიელეს არ იმეებს“. მაგრამ ეს ნათქვამი ჩვენს შემთხვევას არ შეეფერება. ჩვენი შესვლა პირველ ქართულ პარლამენტში ჰგავდა უფრო იმას, როცა სასტუმროში ისეთ ოთახს გაძლევდნენ, რომელიც მდგომარეობას არის თქვენ თვალწინ დასტოვდა. ასეთი რამ მუდამ არასასიამოვნო შთაბეჭდილებას სტოვებს. ისტორიულ მოვლენათა ასეთი უფერულობა შედეგი იყო იმ დომინანტი, რომელიც „რევოლუციონერმა დემოკრატიამ“ შექმნა, მით უარესი ჩვენთვის, ქართველებისათვის, რომ ამ დომინანტის მთავარი სცენა ტფილისი და საქართველო იყო. მაგრამ ასეა თუ ისე, სეიმი მოკვდა, საქართველოს პარლამენტი დაიწყო! დარბაზის სანახაობა უცხად შეიცვალა, ლოჟებში ისხდნენ კათალიკოსი ლეონიდე, ქართული ჯარის სარდლობა, გრაფი შულენბერგი თავის გერმანელებით და კავკასიის ერთა წარმომადგენლები, ცარიელი იყო მთავრობის ლოჟა, რომელიც ჯერ არა გვყავდა. მაგრამ ჟურნალისტების ლოჟა, ქანდარები და კულარები, პატარა ჭურჭრებანი, სადაც თვალის გაძვრებოდა და კარი, საიდგანაც თავი შემოიყოფოდა, ხალხით იყო სავსე. ჟორდანიამ, საქართველოს ეროვნულ საბჭოს თავმჯდომარე, რომელიც „დამოუკიდებლობის აქტი“ წაიკითხა. ვერ ვიტყვი, რომ ამ აქტისთვის მაშინ დიდი ყურადღება მიმეცქიოს. ყველა ის, ვინც ამ თქვენსმეტი თავის განმავლობაში დამოუკიდებლობას ითხოვდა, ისე იყო განვალდებული რევოლუციონერ-დემოკრატიის ეროვნული ნიჰილიზმით, რომ ყოველი სიტყვა მისგან საქართველოზედ და საქართველოსათვის თქმული, დიდ ღვთის წყალობად მიგვიჩნდა. ყველაფერს ნაჩუქარ ცხენის ფასი ჰქონდა, რომელსაც კბილებს აღარავინ უშინავდა. ფეხზედ ავდექით და ტაში დაუკარით, შიმი ვერ ვიმღერეთ, რადგან არცა გვექონდა, ყველაზედ უწინ პარლამენტის პრეზიდიუმი იარჩა: თავმჯდომარედ კ. ჩხეიძე, ამხანაგებად — ე. თაყაიშვილი და ი. ბარა-

ქრონოგრაფი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ქეიკო გოგოლაშვილი

სან-ფრანცისკოში მცხოვრები იაპონელი 98 წლის ქეიკო ფუკუსუდა ძიუდოს შავი ქამრის მფლობელი გახდა. ამავე დროს ქეიკო ბებო პირველი მდედრობითი სქესის წარმომადგენელია, რომელმაც ძიუდოს მეათე დონის შავი ქამარი მოიპოვა. რეკორდსმენმა ქალბატონმა ბავშვობა იაპონიაში გაატარა, თანატოლების მსგავსად, ჩაის მომზადების ხელოვნებითა და კალიგრაფიით იყო გატაცებული. ძიუდოს დაუფლების სურვილი ქეიკოს ქალთა დისკრიმინაციის წინააღმდეგ პროტესტის გრძობამ გაუჩინა. „ჩემთვის ძიუდო იგივეა, რაც ქორწინება ან ოჯახი. ეს ჩემი ნამდვილი მოწოდებაა“, — ამბობს ქეიკო.

სისხლისპყრობის სასლაბი

1964 წლის ოქტომბრის ღამეს მასაჩუსეტის შტატის ქალაქ მეტოუენში მცხოვრები მარტინების ოჯახის წევრებმა სახლის კედელზე სველი ლაქა შენიშნეს. მარტინები გაოგნდნენ, რადგან ძალიან თბილი ამინდი იყო და მიღები ვერ გაიყინებოდა, შესაბამისად, ვერც გასკვებოდა. მეორე დღეს წყლის ნაკადი წამოვიდა და ოჯახმა იეჭვა, რომ რაღაც უცნაური ხდებოდა. მისტერ ფრენსის მარტინი ამერიკულ ფეხბურთს უყურობდა, როცა მოულოდნელად ტკაცანის ხმა გაიგონა, მერე კი სველი ადგილიდან წყალმა იჩქეფა.

ნამდვილი წყალდიდობა დაიწყო. კედლებიდან და ჭერიდან წყალი მოედინებოდა. უჩვეულო შხაპი დაახლოებით ყოველ 20 წუთში მეორდებოდა და მხოლოდ 20 წამს გრძელდებოდა. წყალი იმდენად ბევრი იყო, რომ ოჯახი იძულებული გახდა, რამდენიმე კილომეტრის მოშორებით, მისის მარტინის დედასთან გადაბარებულ იყოს, მაგრამ ამით საოცარ მოვლენას ვერ დაუსხლტა — ბორბლი შხაპი მათ თან გაჰყვა და ძალიან მალე ახალი თავმესაფრის ყველა ოთახიც წყლით გაივსო. ადგილობრივი წყალგაყვად

ნილობის სამსახურებმა ორივე სახლი შეამოწმეს, თუმცა ვერც ერთგან დაზიანებული მილი ვერ აღმოაჩინეს. მარტინებს კარგად ესმოდათ, რომ მათ არ დაუჯერებდნენ და დასცინებდნენ. თუმცა მას შემდეგ, რაც სპეციალისტებმა საკუთარი თვალთი იხილეს, როგორ გადმოდიოდა წყალი სრულიად მშრალი კედლებიდან, დასაჯინად აღარავის ეცალა. მაშინაც კი, როცა სახლში შემავალი ყველა მილი ჩაკეტეს, შადრევნები და ნაკადულები არ შეწყვეტილა. მსგავსი მოვლენა ადრეც მომხდარა და მას შემდეგაც,

თუმცა ახსნა ვერც მანამდე უპოვეს და ვერც მას შემდეგ. შემთხვევათა სხვადასხვა ადგილას სითხის შემცველობა სხვადასხვაგვარი იყო და ყოველთვის უწყინარი წყლის შხაპებით როდი შემოიფარგლებოდა. 1985 წლის აგვისტოში 30 წლის მძღოლმა ჟან-მარკ ბელმერმა თავის ცოლთან, ლუსისთან ერთად სამხრეთ საფრანგეთში მდებარე ახალ სახლში რემონტი გააკეთა. იანვარში სახლის ყველა კედელსა და სასტუმრო ოთახის ხალიჩებზე პანაწინა წითელი წვეთები გამოჩნდა. წვეთები მეორე დღეს თავისთავად გაქრა, თუმცა ხუთიოდე თვეში კვლავ გამოჩნდა, თანაც უფრო ინტენსიურად. მეორე დღესვე სახლს პოლიციის სამმართველოს სპეციალისტები ესტუმრნენ, რათა უცნაური მოვლენების მიზეზები გაერკვიათ. მთელ სახლში უკვე გამხმარი წითელი ლაქები, ექსპერტიზის თანახმად, სისხლი აღმოჩნდა. ანალიზებმა დაადასტურა, რომ ეს ადამიანის სისხლი იყო. გვამი დიდხანს და ყველა შესაძლო ადგილას ეძებეს,

მაგრამ, რაკი ვერ მიაკვლიეს, გამოიძება ჩიხში მოექცა. ორი წლის შემდეგ, 1987 წელს, გაზეთებში გაჩნდა ცნობები კიდევ ერთი სისხლიანი სახლის შესახებ, ამჯერად ამერიკაში. მინი კლაიდ ვინსტონი, 70 წლის ატლანტელი ქალბატონი, დილაუთენია უჩვეულო ხმამ გააღვიძა, თითქოს ონკანიდან წყალი წვეთავდა. ონკანის დასაკეტად წამოდგა, მაგრამ მის გაოგნებას საზღვარი არ ჰქონდა, როდესაც აღმოაჩინა, რომ მთელი სახლის კედლებიდან და ჭერიდან სისხლი წვეთავდა. თავის ქმართან, უილიამთან ერთად მისის ვინსტონი ამ ექვსოთახიან აგურის სახლში უკვე 20 წელზე მეტ ხანს ცხოვრობდა და ანომალიურ მოვლენებს არასდროს შეუწუხებია. როგორც ისტორიული წყაროები მოწმობენ, მსგავსი ხასიათის ყველაზე უჩვეულო მოვლენა გაცილებით ადრე, XX საუკუნის დასაწყისში დაფიქსირდა. 1919 წლის აგვისტოში ინგლისში, ნორფოლკის ეკლესიის მღვდლის სახლში მოულოდნელად შავი წვიმა დაიწყო — ჭერიდან დაუმუშავებელი ნავთობი წვეთავდა.

და. თავიდან იფიქრეს, რომ სახლის ადგილას ნავთობის საბადო იყო, თუმცა მოგვიანებით შავი სითხე იქცა უფრო მძიმე სუბსტანციად, რომელიც გაზოლინი აღმოაჩინეს და ბუნებრივი ახსნა-განმარტების ძიება შეწყვიტეს. მეორე კვირას კიდევ უფრო ძლიერი წვიმები სხვა სახლში დაიწყო, თანაც სხვადასხვა შემადგენლობის სითხე მოდიოდა — მარილიანი წყალი, მეთილის სპირტი, ზეთი და მრავალი სხვა. ერთ-ერთი ჩინოსანი, რომელიც ამ მოვლენების გამო-საძიებლად მღვდლის სახლში დადიოდა, ამბობდა, რომ ოთხი საათის განმავლობაში მხოლოდ ერთი ადგილიდან დაახლოებით 15 ლიტრი სითხე ჩამოვიდა. ასეთი ადგილი კი კედლებსა თუ ჭერზე უამრავი იყო. მალე სიტუაცია კონტროლს აღარ ექვემდებარებოდა და სახლის მფლობელი შიუ გი იძულებული გახდა, სხვა ადგილას გადასულიყო. ერთ დღეს კი იდუმალი წვიმები სამუდამოდ შეწყდა.

კრისტალების გამოქვაბული

ამ არაჩვეულებრივ ადგილს მზე ერთი წამითაც არ ანათებს, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, ტემპერატურა მუდამ 60 გრადუსს აღწევს, მაგრამ კრისტალების გამოქვაბულში ეს არაა მთავარი უცნაურობა.

მექსიკაში, ჩიუაუაში, ორი მეშახტე მითოვებულ შახტაში გვირახის გათხრას ცდილობდა და სწორედ ამ ცდევლობისას მოულოდნელად მათ უზარმაზარი კრისტალები თავს გამოქვაბულიდან აღმოაჩინეს. ძველად აქ ქვანახშირსა და ვერცხლს მოიპოვებდნენ და პერიოდულად მეშახტეები ნახულობდნენ პატარა გამოქვაბულებს, სადაც გამჭვირვალე სელენიტის კრისტალები იყო, მაგრამ მანამდე მსგავსი არავის არაფერი უნახავს. ამის შემდეგ იპოვეს კიდევ ერთი გამოქვაბული, რომელ-

საც სიმბოლურად ხმლების გამოქვაბული დაარქვეს. მართლაც სელენიტის კრისტალები უზარმაზარი ხმლების ფორმას მოგვაგონებს. მეცნიერებისთვის კი ყველაფერი დღესაც ნათელია — მათ მშენებლად იციან, თუ რატომ არის აქ ასეთი მაღალი ტემპერატურა და ასეთი კრისტალები. საქმე ისაა, რომ გამოქვაბულის ქვეშიდან გამოდის ჰიდროთერმული სითხე, რაც, ერთის მხრივ, იქ არსებულ მუდმივად მაღალ ტემპერატურას განაპირობებს, მეორეს მხრივ კი —

კრისტალების ამგვარ ფორმას. კრისტალები მხოლოდ და მხოლოდ შესაფერისი გარემოსა და ტემპერატურის გამო არ დაიშალა. ჰიდროთერმული სითხე გარდაიქმ-

ნება სელენიტად, რომელიც მინას ჰგავს და გამოიყურება ძალიან უცნაურად. ყველაზე დიდი ადამიანიც კი აქ ძალიან პატარაა, რადგან კრისტალების გამოქვაბულში არის ეგზემპლარები, რომელთა სიგრძე 11 მეტრია, წონა კი 50 ტონასაც აღწევს. გამოქვაბულში ადამიანის დარჩენა მაქსიმუმ 10 წუთის განმავლობაშია უსაფრთხო, ამ დროის ამონურვის შემდეგ კი მისი სიცოცხლე საფრთხეშია მაღალი ტემპერატურისა და ტენიანობის გამო. სპეციალური აღჭურვილობის გარეშე გამოქვაბულში შესვლა აკრძალულია.

მონეტური სახლოსო

სტივის ვებერი მონეტებით ქმნის სკულპტურებს, რომლებიც საყოფაცხოვრებო ხელსაწყოების ზუსტი ასლებია. იგი ძირითადად მეოცე საუკუნის 80-იანი წლებით დათარიღებულ მონეტებსა და ვერცხლის 5-10-25-ცენტისებს იყენებს.

ფილადელფიელი მხატვარი სტივის ვებერი ამბობს, რომ მისთვის შთაგონების წყაროს „ცუდი“ ფილმები, თეატრი, მუსიკა და მოგზაურობა წარმოადგენს. როგორც თავად აღნიშნავს, არის ჯიუტი, ძლიერი, მიზანმიმართული, მოხერხებული და ენერგიული, ერთი სიტყვით, აქვს ყველა ის თვისება, რაც სუსტი სქესის წარმომადგენელს მეტალისაგან ამ საოცარი ნამუშევრების „გამოსაძერწად“ ესაჭიროება.

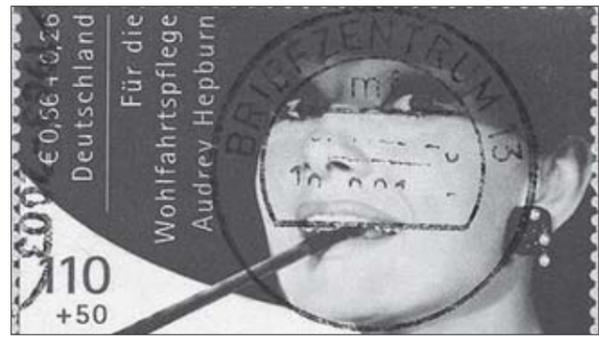
„ტიფლისის უნიკა“ ეწოდება უიზვიანო საფოსტო მარკას, რომელიც 1857 წლის 20 ივნისს რუსეთის იმპერიაში შავსაღმოსავლო ტიფლისის გუბერნიის დანიშნულ მარკა მიმოქცევაში იყო მცირე დროის განმავლობაში და გამოიყენებოდა ტიფლისის საქალაქო ფოსტაში, ტიფლისისა და კოჯრის მასშტაბით საფოსტო მომსახურების საფასურის ნიშნად. ერთი ვერსიით, მარკა გამოიყენებოდა 1857 წლის 20 ივნისიდან თბილისის მასშტაბით, 15 ივლისიდან — კოჯორში გასაგზავნი ფოსტისათვის, 1858 წლის 1 მარტს კი ხმარებიდან ამოიღეს. მეორე ვერსიით, მარკა გამოიყენებოდა იყო 1865-1866 წლებში.

ქართული
www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ლაგენდარული საფოსტო მარკები

«შავი პენი»

„შავი პენი“ მსოფლიოში პირველი საფოსტო მარკაა, რომელიც დიდი ბრიტანეთის გაერთიანებულმა სამეფომ 1840 წლის 1 მაისს გამოსცა. მარკის შავ-თეთრ ნახატზე გამოსახულია დედოფალი ვიქტორია. მისი ღირებულება 1 პენი იყო. სწორედ შავი ნახატისა და ერთი პენის ღირებულების გამო ეწოდა ამ ლეგენდარულ მარკას „შავი პენი“. მარკა 2 მაისს ლონდონში არაოფიციალურად გამოვიდა მიმოქცევაში, ხოლო 6 მაისიდან ცირკულირებდა დიდი ბრიტანეთის გაერთიანებულ სამეფოსა და ირლანდიის ტერიტორიაზე. მარკის გამოშვებიდან რამდენიმე დღეში გამოვიდა მეორე მარკაც — „ლურჯი პენი“, ლურჯ ფერში შესრულებული დედოფალ ვიქტორიას პორტრეტით და 2 პენის ღირებულებით. მხატვარი გახლავთ ჰენრი კოული, ტირაჟი კი უცნობია. ბოლოს მსოფლიოს პირველი მარკები 2009 წლის 6 მარტს სოტბის აუქციონზე გამოიტანეს. „შავი პენის“ სუფთა ეგზემპლარი 20 625 ევროდ, ხოლო „ლურჯი პენის“ წყვილი მარკა — 54 050 ევროდ გაიყიდა.

«გამქალი ქალწული»

„გამქალი“ ქალწული არის ბრიტანეთის ვირჯინიის კუნძულებზე 1867 წელს გამოშვებული ლეგენდარული საფოსტო მარკა, რომელიც თეთრ ტონირებულ ქალაქზე ლითოგრაფიული ტექნოლოგიით დაიბეჭდა. მარკაზე გამოსახულია წმინდა ურსულა. მისი ნომინალი შეადგენდა 1 შილინგს. ერთ ფურცელზე 4 რიგად განლაგებული იყო 5-5 მარკა, სულ 20 მარკა. მარკები დაკბილულია, პერფორირებული.

«ოღრი ჰეპბერნი»

საფოსტო მარკა „ოღრი ჰეპბერნი“ გერმანიაში 2001 წელს გამოიცა. მარკაზე ცნობილი მსახიობის პორტრეტი გამოსახულია. ეს არის საქველმოქმედო მარკა, რომელიც გაყიდვაში არ გამოსულა. იგი ითვლება ყველაზე ძვირადღირებულ და იშვიათ თანამედროვე მარკად მსოფლიოში. დღესდღეობით ცნობილია მისი მხოლოდ 4 ეგზემპლარი. მარკაზე ოღრი ჰეპბერნი გამოსახულია ფართოფარფლებიანი გამოსახულია ფართოფარფლებიანი და პირში სიგარეტით. ეს კიზისათვის გამოყენებული იყო კადრი ფილმიდან: „საუზმე ტიფანისთან“. მარკა ოღრი ჰეპბერნის გამოსახულებით 14-მილიონიან-

ნი ტირაჟით დაიბეჭდა, მაგრამ, სანამ გაყიდვაში გამოვიდოდა, გერმანიის ფინანსთა სამინისტრომ გამოსცა ბრძანება, სასწრაფოდ შეეჩერებინათ გაყიდვა, რადგანაც მსახიობის ვაჟმა უკან ნაილო გამოცემისათვის უფლების მინიჭების თანხმობა. ჰეპბერნის ვაჟმა დაიწუნა კადრი, რომელშიც ოღრი ჰეპბერნი პირში სიგარეტით იყო გამოსახული. ტირაჟი მთლიანად გაანადგურეს, გამოჩაკლეს იყო ორი ფურცელი — სულ 30 ცალი მარკა. გადაარჩენილი მარკები გადაეცა ბონის ფოსტისა და ტელეკომუნიკაციების მუზეუმის ფილატელისტურ არქივს და გერმანიის ფინანსთა სამინისტროს არქივს.

«ხარის თვალი»

„ხარის თვალი“ პირველი ბრაზილიური მარკაა, რომელიც 1843 წლის 1 აგვისტოს ბრაზილიაში გამოიცა. მარკა გამოვიდა სამი ნომინალის სახით: 30, 60 და 90 რეის ღირებულების. ბრაზილია იყო მეორე ქვეყანა მსოფლიოში, ბრიტანეთის შემდეგ, და პირველი — ამერიკის კონტინენტზე, რომელმაც გამოუშვა საფოსტო მარკა ქვეყნის მთელ ტერიტორიაზე გამოყენებისთვის (სხვა ქვეყნებში გამოცემული პირველი მარკები ლოკალური გამოყენებისა იყო). პირველი დიდი ბრიტანული მარკის მსგავსად, „ხარის თვალი“ არ ყოფილა წარწერილი ქვეყნის სახელი.

პირველი ბრაზილიური მარკის ასეთი უჩვეულო სახელი დაკავშირებულია თავად მარკის დიზაინთან: ფურცელზე წყვილად განლაგებული მარკები და ნათელ ფონზე მუქი ფერის ოვალში ორნამენტული ციფრებით გამოსახული ნომინალი ძალიან ჰგავდა ხარის თვალს. ბრაზილიური მარკების ასეთი დასახელება შენარჩუნდა შემდგომშიც, როდესაც მოგივიანებოთ გამოიცა მსგავსი დიზაინის, მაგრამ უფრო მცირე ზომის, მართკუთხა ფორმის ახალი მარკები სახელწოდებით „გველის თვალები“, „თხის თვალები“ (ლურჯი) და „კატის თვალები“ (შავი).

«ტრა სკილინგ ყვითელი»

„ტრა სკილინგ ყვითელი“ — შვედეთის საფოსტო მარკა — 2004 წლისთვის ყველაზე ძვირფასი საფოსტო მარკა იყო მსოფლიოში. 1855 წელს შვედეთმა გამოუშვა პირველი საფოსტო მარკების სუთი ნაირსახეობა შვედეთის გერბის გამოსახულებით 3-დან 24-სკილინგამდე დენომინაციით. 3-სკილინგის ჩვეულებრივ ლურჯ-მწვანე ფერით იბეჭდებოდა, ხოლო 8-სკილინგის — ყვითელ-ნარინჯისფერით. გაურკვეველია, რა მოხდა, მაგრამ, სავარაუდოდ, 8-სკილინგის ყალიბი საბეჭდო დაზა-

ბრიტანეთში ვირჯინიის კუნძულების პირველი საფოსტო მარკები გამოვიდა 1866-1867 წლებში. მარკის ნახატზე ცენტრში შავი საღებავით გამოსახული იყო წმინდა ურსულა. განსაკუთრებით საინტერესო იყო ბეკონისათვის უცნობი მეორე გამოშვების 1-შილინგის მარკა, რომელიც უნიკალური იყო თავისი უიზვიანოთესი ბეჭდვითი ხარვეზის გამო — მარკის შუაგულში წმინდანის ნაცვლად გამოსახული იყო სხივოსანი თეთრი ფიგურა. მიზეზი, თუ რამ გამოიწვია ასეთი შეცდომა, დაუდგენელია. 1981 წელს ლონდონის ფილატელისტურმა ჟურნალმა გამოაქვეყნა მოსაზრება, რომ „გამქალი ქალწულის“ ბეჭდვითი ხარვეზი განპირობებულია უცნობია.

«ტიფლისის უნიკა»

„ტიფლისის უნიკა“ ეწოდება უიზვიანო საფოსტო მარკას, რომელიც 1857 წლის 20 ივნისს რუსეთის იმპერიაში შემავალ ტიფლისის გუბერნიის დანიშნულ მარკა მიმოქცევაში იყო მცირე დროის განმავლობაში და გამოიყენებოდა ტიფლისის საქალაქო ფოსტაში, ტიფლისისა და კოჯრის მასშტაბით საფოსტო მომსახურების საფასურის ნიშნად. ერთი ვერსიით, მარკა გამოიყენებოდა 1857 წლის 20 ივნისიდან თბილისის მასშტაბით, 15 ივლისიდან — კოჯორში გასაგზავნი ფოსტისათვის, 1858 წლის 1 მარტს კი ხმარებიდან ამოიღეს. მეორე ვერსიით, მარკა გამოიყენებოდა იყო 1865-1866 წლებში. სწორედ „ტიფლისის უნიკით“ იწყება საქართველოსთან დაკავშირებული საფოსტო მარკების ისტორია. ტიფლისის უნიკის მხოლოდ სამი ეგზემპლარია შემორჩენილი,

ყველაზე გრძელკუდა

აღმოჩნდა, რომ დედამიწაზე ყველაზე გრძელკუდა არსება მამალია. მაგრამ ამგვარი რეკორდსმენი მამლები მხოლოდ იაპონიის პატარა სოფელ კატიოში ცხოვრობენ. სოფელი სიკოკუს კუნძულზე, ქალაქ კოტიდან 20 კმ-ში მდებარეობს.

მამლების ეს ჯიში 270 წლის წინათ გლეხმა რიძე-მონ ტაკეიტიმ გამოიყვანა. იმ პერიოდში ადგილობრივ ფეოდალებს ლაშქრობის დროს ყოველთვის მდიდრული ამაღა დაჰყვებოდა, ფეოდალების მსლებლთა მუხებზე კი მამლის კუდეებით იკაზმებოდა. იმ დროიდან გრძელკუდა მამლების მოშენება იაპონიის ამ სოფელში ტრადიციად იქცა. ახლა ყველაზე გრძელკუდა მამლის კუდის სიგრძე 7,3 მეტრს შეადგენს.

რუსეთში ქართული ღვინის აქსოვრების განახლებას სააკაშვილი აბრკოლებს

ამ ორიოდე დღის წინათ მიხეილ სააკაშვილმა კახეთში თათბირი ჩაატარა და „ფასუელი“ ინსტრუქციები მისცა მევენახეებსა და მეღვინეებს რთველის დაწყებასთან დაკავშირებით. რუსეთის მიერ საკუთარ ბაზარზე ქართული ღვინოებისა და მინერალური წყლის დაშვების შესახებ მზაობის გამოხატვის ფონზე სააკაშვილმა აღნიშნული საკითხისადმი აბსოლუტურად საპირისპირო დამოკიდებულება გამოავლინა და, ფაქტობრივად, ღვინის ბიზნესით დაკავებულ ქართულ კომპანიებს რუსულ ბაზარზე შესვლა აუკრძალა. მისი სიტყვებით, „რუსეთში არის ყალბი ღვინის წარმოების გამზადებული ბაზრები... ჩვენ რომ მივიღოთ შეკვეთა რუსეთიდან, მივიღებთ იმას, რომ ვიდრე ჩვენ ბოთლებს ვიყიდით და გავაკეთებთ, ისინი მოსკოვსა და პეტერბურგში ჩამოასხამენ ჩვენს ღვინოებს და ჩვენ დაგვრჩება წული, რადგანაც მთელი ბაზარი აგებულია ყაჩაღობასა და პირატობაზე“.

ერთი შეხედვით, ზრუნვა ქართული პროდუქციის რეპუტაციასა და ქართული მეღვინეობის ბიზნესის სტაბილურობაზე. მაგრამ დღევანდელ საქართველოში ბიზნესმენი კი არა, ბავშვიც ხვდება, თუ რას ნიშნავს პრეზიდენტის „რჩევა“. ეს მოთხოვნა, რომლის არმესრულება, თუ სიგარეტის კოლოფებზე ცნობილი წარწერის პერიფრაზირებას მოვხადებთ, მავნებელია „რჩევილენობა“ ბიზნესის, სიცოცხლისა და ჯანმრთელობისთვის. ეს პირველი შემთხვევა არ არის, როდესაც სააკაშვილი „მეგობრულად ურჩევს“ ქართულ ბიზნესს რუსულ ბაზარზე შესვლისგან თავშეკავებას. უფრო ადრე, როდესაც პირველად გაიხმა რუსული მხრიდან მზადყოფნის ნიშნები ქართული ღვინის რუსულ ბაზარზე დაშვების შესახებ სააკაშვილმა, სააკაშვილმა, რომ იტყვიან, „ქოში უკულმა ყარა“ და მოჭრით განაცხადა, საქართველოს არ აქვს რუსეთში გასაყიდვარი ღვინო. კარგ მთქმელს კარგი გამგონი უნდა და მისი განაცხადი საქმეში ჩახედულ შემთხვევაში კავკასიონის ორივე მხარეს ისე გაიგავს, როგორც „რუსების გასაფუჭებელი ღვინო სადა გვაქვს“, „ეგლა გვაკლია, რომ ქართული ღვინო რუსებს დაეღვინებოთ“.

აშკარა, რომ სააკაშვილი პრინციპულად წინააღმდეგობას ატარებს ღვინის რუსულ ბაზარზე მოხვედრისა და მთელ თანამატრიტობას „და ძალაუფლებას იყენებს საბიზნესო“.

ნუ დავინებებ მის ამგვარ დამოკიდებულებაში, ქართული ღვინის რუსეთში არდაშვების შესახებ პერიოდულ დემარშებში, „ქსენოფობიური მეტაფორები“ ძიებას, ნურც მხოლოდ შეურაცხყოფის, შენახული თავმოყვარეობისა და მტერი და ოკუპანტი რუსეთისადმი რაღაცით სამაგიეროს გადამხდის სურვილით ავსებით ამას. — რუსეთის „მტრობა და ოკუპანტობა“ საქართველოს ხელისუფლებას რატომღაც მაშინაც კი არ გახსენებია, როდესაც ეკონომიკის უმსხვილესი ობიექტები თანმიმდევრულად და წარწარად გადასცა რუსული ეკონომიკის ზვიგენებს, რომელთა „ბიზნეს-ფარფლებს“ კარგად თუ დაავკვირდებით, კრემლის ქონჯურის კონტრუქტებისგან ვერც კი გამოარჩევიან. მართო ავგისტოს ომის შემდეგ, მესამე ქვეყნებში რეგისტრირებული კომპანიების სახელებს ამოფარებულ საქართველოში შემოსულ რუსულ კაპიტალზე რომ არაფერი ვთქვათ, უშუალოდ რუსეთიდან საქართველოში განხორციელებულმა პირდაპირმა უცხოურმა ინვესტიციებმა თითქმის 100 მლნ აშშ დოლარი, იმპორტმა — 900 მლნ აშშ

დოლარი, ხოლო ფულადმა ტრანზაქციებმა 1100 მლნ აშშ დოლარი შეადგინა. მაშ, რატომ გამოდის სააკაშვილი ქართული ღვინის რუსულ ბაზარზე დაშვების წინააღმდეგით?

2006 წლამდე ღვინის საქართველოდან რუსეთში წარმოებულ ექსპორტში წამყვანი პოზიციები ეკავა. რუსეთში მოდიოდა ქართული ღვინის მთლიანი ექსპორტის 87 პროცენტით (ლიტრებში) და 77 პროცენტით — ლიტრებით (აშშ დოლარებში), ნელინადმი დაახლოებით 52 მილიონი ბოთლის ექვევადი. შედარებისათვის: ეს 5-ჯერ მეტია იმ მაჩვენებელზე, რომელზეც უკრაინისთან მიმართებაში დიდი ძალისხმევით უნდა ჩვენ შევძლებთ მხოლოდ რამდენიმე წლის შემდეგ გასვლას. ამიტომ, რაც უნდა ბევრი ვილაპარაკოთ ღვინის ექსპორტის დივერსიფიკაციაზე, ტურისტების მოზღვაებასა და თუნდაც მათთვის აქ ღვინის „სამჯერადი დიეტის“ დანიშვნაზე, რუსული ბაზრის სრული ჩანაცვლება სხვა ბაზრებით ან თუნდაც შიდა მოხმარების გაორმაგებით, შეუძლებელია.

თუ რუსეთში ფალსიფიცირებული ქართული ღვინოების დამზადებას აპირებენ, საქართველოს პრეზიდენტის „რჩევა“ ქართული ღვინის რუსეთში გატანისაგან თავის შეკავებაზე უფრო რუსეთის ბიუჯეტზე ზრუნვასა და არა ქართული ღვინის მწარმოებლებზე ზრუნვას ნიშნავს. სააკაშვილი ბიზნესის, გამომდის: რუსეთში ფალსიფიცირებული ღვინოები საერთოდ არ იყიდება და ახლა იქაური კონტრაბანდისტები და ფალსიფიკატორები მსაჯის სასტვენის წმასავით ელოდებიან ქართული ღვინის პირველი პარტიის საქართველო-რუსეთის საზღვრის გადაკვეთას, რათა მერე აქედან ჩატანდნენ ერთ ბოთლზე ასი ფალსიფიცირებული თავდა გაუშვან ქსელში და საარაკო მოგება ნახონ?!

მთელი მსოფლიო ვაჭრობის რუსეთთან, რუსეთის შიდა ბაზარი სავსეა ფრანგულიდან დაწყებული, ჩილეს ღვინოებით დამთავრებული, მაგრამ ეტყობა, არც საფრანგეთის პრეზიდენტს — ნიკოლას სარკოზის, არც ჩილეს პრეზიდენტს — სებასტიან პინიერას მსოფლიოში თავიანთი მელვინები და არ მოუწოდებიათ მათთვის რუსეთში ღვინის შესვლაზე თავშეკავებისაკენ, მოტივით — იქაური „ბიზნესმენები“ ადგილზე ამზადებენ ჩვენებური ღვინის ფალსიფიკატს და იმით ამარაგებენ სავაჭრო ქსელს.

ჩვენი პრეზიდენტის დარიგება კი, ეტყობა, იმ „რეალობას“ ეფუძნება, რომლითაც რუსულ

კრიმინალურ და ნახევრადკრიმინალურ სტრუქტურებს ღვინის ბიზნესის წარმოების თავიანთი სპეციფიკური ხედეა და ტექნოლოგია აქვს: ფალსიფიკაცია — მხოლოდ ქართული ღვინოებზე. მსოფლიოს სხვა ქვეყნების ღვინოებზე ამის გაკეთება არ შეიძლება, რადგანაც თურმე ამაზე, თავის დროზე, „დედა აქეთ დაგინებელი“.

ან არადა, ყველა იმ ქვეყანას, ვისაც რუსეთში შეაქვს ღვინოები, საქართველოსგან (მისი პრეზიდენტისგან) განსხვავებით, არ ავიწყდება, რეიგანისდროინდელი ერთი ქართველი პოლიტიკური მიმომხილველის ცნობილი ნათქვამის პერიფრაზი რომ მოეხადინოთ, ქართული ანდაზა: „მგლის შიშით ცხვარი ვის გაუწყვეტია?!“...

შე დლოცვოლო, თუ რუსეთი მტერია, მაშინ მტრის ეკონომიკას რაც აზარალებს, იმაზე ჩვენ რატომ უნდა გავდარდოთ? თუ არსებობს „გონივრული ეჭვი“, რომ კონტრბანდის რუსულ ბაზარს, ეს შენთვის უკეთესიც უნდა იყოს, რადგან შენი მტრის ბიუჯეტი სათანადოდ ვე(ლა)რ შეივსება.

ასე რომ, ქართული პროდუქციის ფალსიფიკაცია რუსეთის შიდა ბაზარზე ნაკლებად აზარალებს ქართული პროდუქციის მსოფლიო რეპუტაციას, მაგრამ მისი დონე პირდაპირპროპორციული იქნება რუსეთის სახელმწიფოს ფისკალურ ზარალთან. ამიტომ იმის თქმა, რომ არიქა, რუსეთში მზად არიან ფალსიფიცირებული ქართული ღვინით ქვეყნის შიდა ბაზრის გასაცვებად, ქართული ღვინის რუსეთში არგასაშვებ არგუმენტად ვერაფრით გამოდგება.

საკაშვილი მიზანმიმართულად იყოს ის არგუმენტიც, თითქოს რუსეთი ვერ შეუძლებს თავის ბაზარზე და მერე ერთხელაც ისევ განმოცხადებს ემბარგოს და აწყობილ ბიზნესს დაუზღვრეს ქართველ მეღვინეებს.

ეს არგუმენტი პოლიტიკურადა დეტრამინირებული, მთლიანად პოლიტიკური კონიუნქტურითაა ნაკარნახევი და არ ითვალისწინებს ბიზნესის პრინციპს — ურთიერთსარგებლოებას. ქართული ბიზნესი რუსეთში ვერ იხიერებს, თუ არ იხიერა ამ ბიზნესთან დაკავშირებულმა რუსულმა ბიზნესმაც. და სადაც ბიზნესი ხეირს ნახულობს, იქ პოლიტიკა მეორე პლანზე გადადის. ცნობილი ნათქვამის პერიფრაზით, შეგვიძლია ვთქვათ, რომ, როდესაც ბიზნესის ქვეყნები ისვრიან, კონფრონტაციის მუხები დუმან...

ძალის თავი კი, ფაქტობრივად, სულ სხვაგანა დამარხული: სააკაშვილს, ფაქტობრივად, არ უნდა, რომ მეღვინეებმა, და საერთოდ ქართულმა

ბიზნესმა, ფული იმოვონ, ეკონომიკურად ნელში გაიმართონ, ხელისუფლებას კეთილი ნებისა და წყალობის გარეშე დამისგან დამოუკიდებლად; არ უნდა, რომ ქართული ბიზნესი ა(ღ)ა იყოს დამოკიდებული ქვეყნის ხელისუფლების კეთილგანწყობაზე, მიბმული ნაციონალურ „ფინანსურ ბაზაზე“. ხელისუფლებისგან დამოუკიდებლად ფულის მმოვნელი ბიზნესმენი დამოუკიდებელია თავის არჩევანსა და პოლიტიკური გემოვნების ჩამოყალიბებაშიც, რაც სააკაშვილისთვის განსაკუთრებით საშიშია. ქართული ბიზნესის მიერ ხელისუფლებისგან დამოუკიდებლად ფულის შოვნის ყველაზე დიდი სეგმენტი რუსული ბაზარია, ამიტომ ცდილობს „დემოკრატიული“ და „საბაზრო“ ფრანგოლოგიით აღჭურვილი სააკაშვილი ამ მიმართულების გადაკეტვას. რუსეთის მტრის ხატად წარმოჩენით, იგი ცდილობს, ადამიანებს არ მისცეს საქმიანი კონტაქტების საშუალება, რაც ამ მტრის ხატის ნგრევაში მნიშვნელოვან როლს შეასრულებდა.

ამავე მიზეზით ეწინააღმდეგება იგი ქართველი „ბიზნეს-სუბიექტების“ (სუბიექტი — ეთნიკური ჩინელი, რომელიც ჩინეთის საზღვრებს გარეთ ეწეოდა ბიზნესს) — რუსეთში მოღვაწე წარმატებული ეთნიკური ქართველების საქართველოში ბიზნეს-აქტიურობას. მათ, უკეთეს შემთხვევაში, მხოლოდ საქველმოქმედო, არაკომერციული საქმიანობის უფლება ეძლევათ. სწორედ ეს უნდა იყოს სააკაშვილის შემოხსენებული გამოსვლის მთავარი არსი, აქ უნდა იყოს „ძალის თავი დამარხული“.

საკაშვილი მიზანმიმართულად ცდილობს რუსული საზღვრის მისაღწევაში, რომ სწორედ ამაზე ღებოს მისი სახელისუფლო ძაბრი.

თუმცა მუდმივი ძაბრი „მგელი მოდის, მგელი მოდის“ ისევე კონტრპროდუქტიულია, როგორც ცოცხალი მგლის დაშინება ვენახის ბოლოში და მარხული ძალის თავით.

ასეა ეს და, თუ არ გვერათ, იქნებ ცოტა რამ ქართველ მეღვინეებსაც უკითხოთ...

Geworld.ge-ს მიხედვით

პაატა დავითიაი აპროპალი გახდა

პაატა დავითიაი საკუთარ პარტიას სახელი შეუცვალა. ამიერიდან მას „საქართველოს ევროპელი დემოკრატები“ ეწოდება, ხოლო პარტიის ადრინდელი სახელწოდება „ჩვენ თვითონ“ პარტიის დევიზად იქცა.

ეს გადაწყვეტილება პარტიის რიგგარეშე ყრილობაზე მივიღეთ, რათა პარტიის სახელწოდებაში ევროპული პრინციპებისკენ სწრაფვა უფრო მკაფიოდ ასახულიყო, რაც ჩვენ უკვე დავადასტურეთ 2007 წელს საგურამოს მანიფესტზე ხელმოწერით, — აცხადებს დავითიაი. მისივე თქმით, 2008 წელს პარტია ევროპელი დემოკრატების ჯგუფის წევრი გახდა, ხოლო 2011 წელს პარტიამ ევროპულ პაქტზე პოლიტიკური მდინის პოსტი მოიპოვა.

ერთი სიტყვით, დავითიაი უკვე ევროპელია და თან — დემოკრატი. რა გასაკვირიც უნდა იყოს, მან ამას „თვითონ“ მიაღწია. ახლა ვერი საქართველოს ხელისუფლებაზეა. მას „თვითონაც“ შეუძლია გახდეს „ერთიანი ნაციონალური ევროპული დემოკრატიის შუქურა“, დევიზით „ჩვენ თვითონ“.

დოლარი მსოფლიო საჩუქარო პალატის სტატუსს კარგავს

რუსეთისა და ჩინეთის ბანკებმა ხელშეკრულება დადეს, რომ მსოფლიო გარიგებისას ანგარიშსწორება თავიანთ ეროვნულ ვალუტებში განახორციელონ. ეს შეთანხმება საერთაშორისო ოპერაციებში დოლარის როლის შემცირებისკენ არის მიმართული.

უკეინი და მოსკოვი ხანგრძლივ მოლაპარაკებებს ახორციელებდნენ ინვესტიციებსა და ანგარიშსწორებაში დოლარის ნილის შემცირების თაობაზე. 2010 წლის ნოემბერში შანხაის ბირჟაზე დაიწყო ვაჭრობა სავალუტო წყვილით — „იუანი/რუბლი“. იმავე წლის დეკემბერში ანალოგიური ვაჭრობა დაიწყო მოსკოვში MMBB-მაც. ჩინეთის საბაჟო სამსახურის ცნობით, 2011 წლის იანვარ-აპრილში რუსულ-ჩინური სავაჭრო ბრუნვის მოცულობა 37,8%-ით, 22,4 მილიარდ დოლარამდე გაიზარდა.

ამ შეთანხმების მნიშვნელობა მეტად დიდია. 2011 წლის აპრილში ამერიკელმა ფინანსისტმა ჯორჯ სოროსმა ხაზი გაუსვა დისპროპორციის მსოფლიოს ეკონომიკაში, რაც იმაში გამოიხატება, რომ საანგარიშსწორებო ოპერაციების ვალუტად დოლარი რჩება, მაშინ, როცა ინვესტირების ვალუტა ჩინური იუანი გახდა. სოროსი ამას სერიოზულ საფრთხედ მიიჩნევდა დოლარისთვის, მსოფლიო სარეზერვო ვალუტის სტატუსის შენარჩუნების თვალსაზრისით. ახლა უკვე მსოფლიოს მეორე ეკონომიკა — ჩინეთი კონტრაგენტებთან ანგარიშსწორებისას საკუთარ ვალუტაზე გადადის.

ევროპული საფონდო ბირჟის გაყიდვის ინდექსი

ევროპული საფონდო ბირჟების გაყიდვის ინდექსი 5 სექტემბერს 3-6 პროცენტით დაეცა. ეს განპირობებული იყო, ერთის მხრივ, საბრძენების და იტალიის პრობლემებით, ასევე იმით, რომ გერმანიის რეგიონულ არჩევნებში მმართველმა პარტიამ გამარჯვება ვერ შეძლო, ხოლო ევროპულ ხელისუფლებას რეგიონში ვალის პრობლემების გადაწყვეტის უნარი არ ეყო.

ფრანგული საფონდო ბირჟის CAC 40-ით და გერმანული DAX 5 პროცენტით ჩაიძირნენ, ხოლო ბრიტანული ინდექსი FTSE 100 3 პროცენტით დაეცა. რუსეთში საფონდო ბირჟა MMBB-ზე გაყიდვის ინდექსი 1,5 პროცენტით დაეცა, ხოლო PTC-ზე 2,4%-ით. ევროპის საფონდო ბაზარზე ამდგვარ ვითარებას ევროს ზენონა განაპირობებს, რომელიც დოლართან მიმართებაში 1.41-ით დაეცა.

საქართველო **ესტეპკაით ჩვენს საიტს**

<http://www.geworld.ge>

მთავარი რედაქტორი ირაპლი თოდუა
 ბაზათი ხელმძღვანელოვს თაქვის უფალი პრეზის პრინციპებით.
 მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
 ტელ.: 234-32-95; e-mail: info@geworld.net